2024/1143

23.4.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2024/1143,

annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024,

viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unioni on vuosien mittaan perustanut laatujärjestelmiä tuotteille, joilla on tunnistettavia ominaispiirteitä ja jotka kattavat viinien, tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden, mukaan lukien elintarvikkeet, maantieteelliset merkinnät sekä aidot perinteiset tuotteet ja maataloustuotteiden, mukaan lukien elintarvikkeet, vapaaehtoiset laatumerkinnät.

(2) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan, jonka komissio esitteli 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa, sisältyi reilun, kestävän, terveyttä paremmin edistävän, ympäristöä enemmän säästävän ja kaikkien ulottuvilla olevan elintarvikejärjestelmän suunnittelu (”Pellolta pöytään”) osana politiikkoja, joilla unionin taloutta muutetaan kestävän tulevaisuuden turvaamiseksi.

(3) Maantieteellisillä merkinnöillä voi olla tärkeä rooli kestävyyden kannalta, myös kiertotaloudessa, ja tällä tavoin voidaan parantaa niiden perinnearvoa ja vahvistaa niiden roolia kansallisissa ja alueellisissa toimintapolitiikoissa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

(4) Komission 20 päivänä toukokuuta 2020 antamassa tiedonannossa, jonka otsikkona on ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” ja jossa peräänkuulutettiin siirtymistä kestäviin elintarvikejärjestelmiin, kehotettiin myös vahvistamaan maantieteellisiä merkintöjä koskevaa lainsäädäntökehystä ja sisällyttämään siihen erityisiä kestävyyskriteerejä. Kyseisessä tiedonannossa komissio sitoutui siihen, että muiden toimijoiden ohella maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen tuotteiden tuottajien, heidän muodostamiensa osuuskuntien ja tuottajajärjestöjen asemaa vahvistetaan elintarvikeketjussa. Painopisteen olisi oltava pientuottajissa ja erityisesti niissä, jotka suojelevat parhaiten perinteistä osaamista ja taitotietoa.

(5) Komissio sitoutui 25 päivänä marraskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa, jonka otsikkona on ”Kaikki irti EU:n innovointipotentiaalista – Teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva toimintasuunnitelma EU:n elpymisen ja palautumiskyvyn tueksi”, tarkastelemaan keinoja vahvistaa, nykyaikaistaa, sujuvoittaa ja valvoa tehokkaammin maataloustuotteiden, viinien ja väkevien alkoholijuomien maantieteellisiä merkintöjä.

([1]) EUVL C 443, 22.11.2022, s. 116.
([2]) EUVL C 79, 2.3.2023, s. 74.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. helmikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. maaliskuuta 2024.

(6) Viinin, tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden sekä elintarvikkeiden tuotannon laatu ja moninaisuus unionissa ovat unionin tuottajille yksi unionin merkittävistä kilpailuetua aikaansaavista vahvuuksista ja edistää merkittävästi unionin elävää kulttuuri- ja ruokaperinnettä. Tämä on unionin tuottajien taitojen ja määrätietoisuuden ansiota, sillä he ovat pitäneet perinteet ja kulttuuri-identiteettien moninaisuuden hengissä osana unionin kulttuuriperintöä ottaen samalla huomioon uusien tuotantotapojen ja materiaalien kehittymisen, mikä on tehnyt unionin perinteisistä tuotteista laadun symbolin.

(7) Unionin kansalaiset ja kuluttajat haluavat yhä useammin ostaa laadukkaita, perinteisiä ja kaikkien saatavilla olevia tuotteita, joilla on sekä niiden alkuperästä että niiden tuotantotavasta johtuvia laatu- ja erityisominaisuuksia. He kantavat myös huolta unionin maatalous- ja elintarviketuotannon säilyttämisestä monipuolisena ja toimitusvarmuuden ylläpitämisestä. Tämä luo kysyntää viinille, tislatuille alkoholijuomille ja maataloustuotteille, mukaan lukien elintarvikkeet, joilla on tunnistettavia, erityisesti tiettyyn maantieteelliseen alkuperään liittyviä ominaispiirteitä. Kansalaiset ja kuluttajat ovat yhä tietoisempia tuotanto-olosuhteista, jotka ovat vaikuttaneet tällaisten tuotteiden maineen ja identiteetin syntymiseen.

(8) Laadukkaat tuotteet ovat yksi unionin talouden ja kulttuuri-identiteetin suurimmista voimavaroista. Tuotteet edustavat vahvimmin kaikkialla maailmassa tunnistettavissa olevaa ”valmistettu EU:ssa” -brändiä ja luovat kasvua ja suojelevat unionin kulttuuriperintöä. Viinit, tislatut alkoholijuomat ja maataloustuotteet, mukaan lukien elintarvikkeet, ovat unionin voimavara, jota on vahvistettava edelleen ja suojattava.

(9) Kansalaiset ja kuluttajat odottavat, että kaikkien maantieteellisten merkintöjen ja laatujärjestelmien tukena on tehokas tarkastus- ja valvontajärjestelmä riippumatta siitä, onko tuote peräisin unionista vai kolmannesta maasta.

(10) Luonnollisten henkilöiden suojelu henkilötietoja käsiteltäessä on perusoikeus. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1725 ([4]) vahvistetaan säännöt luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta. Henkilötietojen käsittelyyn, jonka jäsenvaltiot suorittavat asianomaisten menettelyjen yhteydessä, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ([5]). Komission ja jäsenvaltioiden roolit henkilötietojen käsittelyssä niiden toimivaltaan kuuluvissa menettelyissä on määriteltävä selkeästi, jotta voidaan varmistaa tietosuojan korkea taso.

(11) Pääsääntöisesti ja jotta henkilötietoja paljastettaisiin mahdollisimman vähän, asiaan liittyvien menettelyjen aikana toimitettavien asiakirjojen ei olisi sisällettävä henkilötietoja. Jos tämä ei ole mahdollista, tiedot, joihin voi sisältyä henkilötietoja, kuten luonnollisten henkilöiden yhteystiedot, olisi toimitettava erillisinä erityisasiakirjoina.

(12) Tämän asetuksen soveltamiseksi luonnollisten henkilöiden etu- ja sukunimet sekä heidän yhteystietonsa voivat olla esillä asiakirjoissa, joita komissio ja jäsenvaltiot käsittelevät tässä asetuksessa vahvistettujen menettelyjen aikana. Henkilötietoja voi olla esillä, joskin harvoin, menettelyissä, jotka koskevat maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden rekisteröintiä, muuttamista tai peruuttamista. Näin voi käydä sekä jäsenvaltion että komission tasolla, jos asianomaisen tuottajaryhmän tai vastaväitteen esittäjän nimi sisältää luonnollisen henkilön nimen. Henkilötietoja voi tulla esille myös osana hyväksyttyjen tuottajaryhmien nimiä. Tällaisia tietoja käsitellään, kun kyseisiä ryhmiä nimetään ja kun niiden nimet merkitään maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin. Henkilötietoja voi tulla esille myös osana toimeksiannon saaneiden elinten ja tuotteita sertifioivien elinten sekä sellaisten luonnollisten henkilöiden nimiä, joille on siirretty tiettyjä virallista valvontaa koskevia tehtäviä. Tällaisia

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

tietoja käsitellään maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevien valvontamenettelyjen yhteydessä sekä jäsenvaltioiden että komission tasolla. Toisaalta henkilötietoja tulee todennäköisemmin esille osana niiden toimijoiden nimiä, joille on myönnetty siirtymäkausi maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen rekisteröinti- tai muutosmenettelyssä, sekä jäsenvaltioiden että komission tasolla. Henkilötietoja voi tulla esille myös osana toimijoiden luetteloon sisältyvien tuottajien nimiä ja välineessä, jolla annetaan vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta, joita jäsenvaltiot käsittelevät maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden valvontamenettelyissä. Komissio ja jäsenvaltiot voisivat näin ollen joutua käsittelemään tietoja, joihin sisältyy henkilötietoja, erityisesti luonnollisten henkilöiden nimiä ja heidän yhteystietojaan.

(13) Aina kun komissio ja jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi käsitellä henkilötietoja tämän asetuksen mukaisesti, tällainen käsittely on oikeutettua yleisen edun perusteella. Maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden rekisteröintiä, muuttamista tai peruuttamista koskevien menettelyjen sekä valvontamenettelyjen asianmukainen toteuttaminen tämän asetuksen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1308/2013 ([6]) ja (EU) 2019/787 ([7]) puitteissa on tarpeen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden suojaamista koskevan järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta. Kyseiset menettelyt ovat luonteeltaan julkisia. Asianomaisia tahoja koskevat tiedot ovat tarpeen, jotta voidaan määrittää niiden vastuut menettelyissä ja varmistaa oikeudenmukainen kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset toimijoiden välillä. Lisäksi joissakin tapauksissa tuottajien ja tuottajaryhmien nimien käsittely on välttämätöntä, jotta ne voivat ajaa etujaan tai käyttää oikeuksiaan. Henkilötietoja voidaan joutua käsittelemään, kun jäsenvaltiot tai komissio myöntävät siirtymäkauden maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen rekisteröinti- tai muutosmenettelyn yhteydessä, kun hyväksyttyjä tuottajaryhmiä nimetään ja kun niiden nimet merkitään maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin, kun laaditaan jäsenvaltioiden ylläpitämää maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajien luetteloa ja kun perustetaan järjestelmä, jolla annetaan vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta, ja sovelletaan sitä. Kaikissa kyseisissä tapauksissa henkilötietojen käsittely suoritetaan yleisen edun vuoksi ja joissakin tapauksissa myös rekisteröidyn edun vuoksi.

(14) Yleisesti ottaen tietoja, joihin voi sisältyä henkilötietoja, käsitellään tämän asetuksen mukaisesti yleensä digitaalisina tai paperimuotoisina asiakirjoina, joita voidaan vaihtaa jäsenvaltioiden ja komission välillä tai jäsenvaltioiden ja asianomaisten tuottajien tai henkilöiden välillä tai arkistoida. Tällaisia tietoja ei ilmaista kolmansille osapuolille eikä niitä julkaista. Vastaväitemenettelyjen tapauksessa komissio kuitenkin lähettää hakijalle ja vastaväitteen esittäjälle toistensa yhteystiedot, jotta ne voivat olla yhteydessä toisiinsa neuvottelujen aloittamiseksi ja sopimukseen pääsemiseksi. Jos hakija tai vastaväitteen esittäjä on yksilöity nimellä, joka sisältää luonnollisen henkilön nimen, nimi ja yhteystiedot ovat henkilötietoja, jotka on toimitettava kolmannelle osapuolelle. Jotta vastaväitemenettelyn tavoitteet saavutettaisiin asianmukaisesti, hakijalle olisi lisäksi ilmoitettava kaikista tiedoista, jotka vastaväitteen esittäjä on toimittanut perustellakseen rekisteröintiä, muuttamista tai peruuttamista koskevan vastaväitteensä. Lisäksi muutoksenhakijoiden, peruutuspyynnön esittäjien, tuottajaryhmien, yksittäisten tuottajien ja siirtymäkauden edunsaajien nimet julkaistaan tai julkistetaan. Jos kyseisten nimien osana on henkilötietoja, myös ne olisi julkaistava. Unionin muutoksen hyväksymistä koskevissa menettelyissä hakijan nimi on julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jotta mahdollinen vastaväitteen esittäjä voi riitauttaa hakijan edun unionin muutoksen hakemisessa. Kun on kyse peruuttamismenettelyistä ja peruuttamista pyytää luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on sijoittautunut kolmanteen maahan tai asuu siellä, peruuttamista pyytävän luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi on julkaistava, jotta voidaan yksilöidä henkilöt, jotka ovat käynnistäneet peruuttamismenettelyn, ja jotta mahdollinen vastaväitteen esittäjä voi riitauttaa niiden oikeutetun edun pyytää peruuttamista. Kun kyse on vakiomuutosta koskevasta menettelystä ja vakiomuutoksen ilmoittaja on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on sijoittautunut kolmanteen maahan tai asuu siellä, kyseisen henkilön nimi on julkaistava tai julkistettava. Kun tietoja kirjataan maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin, hyväksytyn tuottajaryhmän nimi olisi julkistettava

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelyssä ja merkinnöissä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1).

kyseisessä rekisterissä avoimuuden vuoksi ja jotta kyseinen ryhmä voi osoittaa asemansa asianomaisen maantieteellisen merkinnän hyväksyttynä tuottajaryhmänä. Kun jäsenvaltiot julkaisevat niiden toimeksiannon saaneiden elinten ja luonnollisten henkilöiden nimet, joille on siirretty virallista valvontaa koskevia tehtäviä niiden alueelta peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta, ja kun komissio julkaisee tuotteita sertifioivien elinten nimet kolmansista maista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta, kyseiset nimet on julkistettava, jotta voidaan varmistaa valvontamenettelyjen täysi avoimuus. Kun on kyse komission asetuksesta tai kansallisesta säädöksestä, jolla tuottajalle myönnetään siirtymäkausi maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen käytön sallimiseksi, kyseisessä komission asetuksessa tai kansallisessa säädöksessä olisi mainittava kyseisen tuottajan nimi ja se olisi julkistettava, jotta kyseinen tuottaja voi käyttää sille myönnettyjä oikeuksia ja jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset. Tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja asetusten (EU) 2016/679 ja (EU) 2018/1725 mukaisesti jäsenvaltioiden ja komission olisi tässä yhteydessä voitava ilmaista tällaiset henkilötiedot kolmansille osapuolille tai julkaista ne.

(15) Maantieteellisen merkinnän ja aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiin liittyvät digitaalisessa tai paperimuodossa olevat asiakirjat olisi säilytettävä kymmenen vuoden ajan rekisteröinnin peruuttamisesta, jotta voidaan varmistaa aiempien tietojen säilyttäminen ja mahdollistaa vertailu samoja tai samankaltaisia nimiä koskeviin mahdollisiin myöhempiin hakemuksiin. Jos kyseisten asiakirjojen osana on henkilötietoja, myös kyseiset henkilötiedot olisi säilytettävä.

(16) Asetuksen (EU) 2018/1725 soveltamiseksi komissio on se viranomainen, jossa rekisteröity voi harjoittaa asiaan liittyviä oikeuksia lähettämällä huomautuksia, esittämällä kysymyksiä, tuomalla esille huolenaiheita tai tekemällä valituksen henkilötietojen keräämisestä ja käytöstä. Sen vuoksi olisi selvennettävä, että komissiota pidetään asetuksessa (EU) 2018/1725 tarkoitettuna rekisterinpitäjänä, kun käsitellään henkilötietoja menettelyissä, joista komissio on vastuussa tämän asetuksen ja asetusten (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) 2019/787 mukaisesti sekä tämän asetuksen ja kyseisten asetusten nojalla annettujen säännösten mukaisesti. Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston, jäljempänä ”EUIPO”, olisi toimittava henkilötietojen käsittelijänä, kun se ylläpitää maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriä ja pitää sen ajan tasalla. EUIPO:lla ei olisi oltava harkintavaltaa vaikuttaa henkilötietojen käsittelyn tarkoitukseen ja olennaisiin osiin.

(17) Asetuksen (EU) 2016/679 soveltamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat niitä viranomaisia, joissa rekisteröity voi harjoittaa asiaan liittyviä oikeuksia lähettämällä huomautuksia, esittämällä kysymyksiä, tuomalla esille huolenaiheita tai tekemällä valituksen henkilötietojen keräämisestä ja käytöstä. Sen vuoksi olisi selvennettävä, että jäsenvaltioita pidetään asetuksessa (EU) 2016/679 tarkoitettuina rekisterinpitäjinä, kun käsitellään henkilötietoja menettelyissä, joista jäsenvaltiot ovat vastuussa tämän asetuksen ja asetusten (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) 2019/787 mukaisesti sekä tämän asetuksen ja kyseisten asetusten nojalla annettujen säännösten mukaisesti.

(18) Unionin alueilla suojattuihin nimiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhdenmukaisen hyväksymisen ja suojelemisen varmistaminen kaikkialla unionissa on ensisijainen tavoite, johon voidaan päästä tehokkaasti ainoastaan unionin tasolla. Sen vuoksi unionin lainsäädännössä on tarpeen säätää yhtenäisestä ja kattavasta maantieteellisten merkintöjen järjestelmästä. Maantieteelliset merkinnät ovat kollektiivinen oikeus, joka kuuluu kaikille nimetyllä alueella toimiville vaatimukset täyttäville tuottajille, jotka haluavat noudattaa tuote-eritelmää.

(19) Yhteisvoimin toimivilla tuottajilla on enemmän valtaa kuin yksittäisillä tuottajilla, ja he kantavat kollektiivisen vastuun maantieteellisten merkintöjensä hallinnoinnista, mukaan lukien vastaaminen yhteiskunnan vaatimuksiin kestävään tuotantoon perustuvista tuotteista. Vastaavasti maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuottajien kollektiivinen järjestäytyminen voi auttaa varmistamaan paremmin lisäarvon oikeudenmukaisen jakautumisen toimitusketjun toimijoiden kesken, jotta tuottajille voidaan varmistaa kohtuulliset tulot, jotka kattavat heidän kustannuksensa ja antavat heille mahdollisuuden tehdä lisäinvestointeja tuotteidensa laatuun ja kestävyyteen. Maantieteellisten merkintöjen käyttö palkitsee tuottajia oikeudenmukaisesti heidän pyrkimyksistään tuottaa erilaisia laatutuotteita. Samalla tämä voi hyödyttää maaseudun taloutta, erityisesti alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, kuten vuoristoalueilla ja syrjäisillä alueilla, mukaan lukien syrjäisimmät alueet, joilla maatalousala muodostaa merkittävän osan taloudesta ja tuotantokustannukset ovat korkeat. Tällä tavoin laatujärjestelmillä voidaan edistää ja täydentää maaseudun kehittämispolitiikkaa sekä yhteisen maatalouspolitiikan markkina- ja tulotukipolitiikkaa. Erityisesti niillä voidaan tukea maatalousalan kehitystä ja varsinkin epäsuotuisia alueita. Komission 30 päivänä kesäkuuta 2021 antamassa tiedonannossa, jonka otsikkona on ”EU:n pitkän aikavälin

maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet", todetaan, että maantieteellisillä merkinnöillä on keskeinen rooli maaseutualueiden tilannetta edistävien lippulaivahankkeiden joukossa, sillä niillä edistetään maaseutualueiden vaurautta, talouden monipuolistamista ja kehittämistä sekä vahvaa yhteyttä tuotteen ja sen alueellisen alkuperän välillä. Unionin kehys, jolla suojataan maantieteellisiä merkintöjä mahdollistamalla merkintöjen rekisteröiminen unionin tasolla, helpottaa maatalousalan kehitystä, sillä tuloksena olevalla yhtenäisemmällä lähestymistavalla varmistetaan reilu kilpailu näillä merkinnöillä varustettujen tuotteiden tuottajien välillä ja lisätään tuotteiden uskottavuutta kuluttajien näkökulmasta. Maantieteellisten merkintöjen järjestelmän tarkoituksena on antaa kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja auttaa tuotteessa olevien merkintöjen ja mainonnan avulla kuluttajia tunnistamaan oikein, mitä tuotteita on markkinoilla.

(20) Yhtenäisen ja kattavan maantieteellisten merkintöjen järjestelmän olisi lisättävä osaltaan merkittävästi tietoisuutta tunnuksista, maininnoista ja lyhenteistä, jotka kertovat osallistumisesta unionin laatujärjestelmiin ja laatujärjestelmien tuomasta lisäarvosta, ja lisättävä niiden tunnustamista ja kuluttajien niitä koskevaa tietämystä sekä unionissa että kolmansissa maissa. Kyseinen järjestelmä voisi vahvistaa ja helpottaa maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden menekinedistämistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1144/2014 ([8]) mukaisesti.

(21) Maantieteelliset merkinnät ovat teollis- ja tekijänoikeuksia, jotka auttavat toimijoita ja yrityksiä hyödyntämään aineetonta omaisuuttaan. Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen ja tukea sisämarkkinoita, kaikille tuottajille, myös kolmansien maiden tuottajille, olisi annettava mahdollisuus käyttää rekisteröityä nimeä ja pitää maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjä tuotteita kaupan kaikkialla unionissa ja sähköisessä kaupassa edellyttäen, että kyseinen tuote täyttää sitä koskevan eritelmän mukaiset vaatimukset ja tuottaja kuuluu valvontajärjestelmän piiriin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) N:o 1151/2012 ([9]) täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella on tarpeen ratkaista tietyt oikeudelliset kysymykset, selkiyttää ja yksinkertaistaa tiettyjä sääntöjä sekä sujuvoittaa menettelyjä.

(22) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen sääntelemiseksi on aiheellista määritellä kyseiset maataloustuotteet ja elintarvikkeet siten, että huomioon otetaan kansainvälinen sääntelykehys eli Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimus, ottaen samalla huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden soveltamisala. Sen vuoksi olisi viitattava neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 ([10]) perustettuun yhdistettyyn nimikkeistöön. Näin ollen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden olisi sisällettävä yhdistetyn nimikkeistön 1–23 ryhmän soveltamisalaan kuuluvat tuotteet, mukaan lukien tämän asetuksen liitteessä I luetellut tuotteet.

(23) Unionin laatupolitiikan olisi edistettävä kestävään elintarvikejärjestelmään siirtymisen mahdollistamista ja vastattava yhteiskunnan vaatimuksiin kestävistä, ympäristöä säästävistä ja ilmastomyötäisistä, eläinten hyvinvoinnin varmistavista, resurssitehokkaista sekä yhteiskunnallisesti ja eettisesti vastuullisista tuotantomenetelmistä. Maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajia olisi kannustettava noudattamaan pakollisia käytäntöjä pidemmälle meneviä kestäviä käytäntöjä, jotka kattavat ympäristöön liittyvät, yhteiskunnalliset ja taloudelliset tavoitteet. Tällaiset käytännöt voitaisiin vahvistaa tuote-eritelmässä tai erillisessä aloitteessa. Tuote-eritelmään sisältyvien kestävyyskäytäntöjen olisi liityttävä vähintään yhteen kestävyyden kolmesta päätyypistä, jotka ovat ympäristöön liittyvä, yhteiskunnallinen ja taloudellinen kestävyys.

(24) Kestävyyskäytännöillä olisi edistettävä yhtä tai useampaa ympäristöön liittyvää, yhteiskunnallista tai taloudellista tavoitetta. Ympäristöön liittyviin tavoitteisiin olisi kuuluttava ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, maaperän, maiseman, veden ja luonnonvarojen suojelu ja kestävä käyttö, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, harvinaisten siementen, paikallisten rotujen ja kasvilajikkeiden suojelu, lyhyiden toimitusketjujen edistäminen sekä eläinten hyvinvoinnin hallinta ja edistäminen. Yhteiskunnallisiin tavoitteisiin olisi kuuluttava työolojen ja -ehtojen, työehtosopimusneuvottelujen, sosiaalisen suojelun ja turvallisuusnormien parantaminen ja sekä nuorten että uusien tuottajien houkutteleminen maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden tuottajiksi ja tukeminen tällä alalla, jotta helpotetaan sukupolvenvaihdosta ja sukupolvien välisen

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1144/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa toteuttavista maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 kumoamisesta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 56).

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

([10]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

solidaarisuuden ja tietämyksen siirtämistä. Taloudellisiin tavoitteisiin olisi kuuluttava maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajien vakaan ja oikeudenmukaisen tulotason takaaminen ja vahvan aseman varmistaminen koko arvoketjussa, maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden taloudellisen arvon lisääminen ja lisäarvon jakaminen uudelleen arvoketjussa, millä myötävaikutetaan maaseudun elinkeinojen monipuolistamiseen ja paikalliseen kehitykseen, mukaan lukien maatalouden työllisyys, ja maaseutualueiden säilyttämiseen.

(25) Jotta voidaan lisätä niiden kestävyyteen liittyvien toimien näkyvyyttä, joita maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajat toteuttavat, tuottajaryhmät tai hyväksytyt tuottajaryhmät voivat laatia kestävyysraportteja, joissa ne kertovat asianomaisen tuotteen tuotannossa sovellettavista kestävistä käytännöistä. Komission olisi julkistettava kyseiset raportit.

(26) Unioni on jo jonkin aikaa pyrkinyt yksinkertaistamaan yhteisen maatalouspolitiikan sääntelykehystä. Maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuote-eritelmien muuttamista koskevia menettelyjä on yhteisen maatalouspolitiikan uudelleentarkastelun osana jo yksinkertaistettu ja tehostettu viinin ja maatalouselintarvikkeiden osalta, erityisesti laajentamalla viinien ja tislattujen alkoholijuomien alalla aiemmin sovellettu ”vakiomuutosten” järjestelmä maataloustuotteiden alalle. Tämä vähentää sellaisten muutosten hyväksymisvaiheita, jotka eivät koske tuote-eritelmän olennaisia osia eivätkä vaikuta sellaisten kolmansien osapuolten etuihin, jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin kuin asianomaisen maantieteellisen merkinnän alkuperäjäsenvaltioon tai jotka asuvat siellä. Pitkällisten rekisteröintiä, unionin muutosta tai rekisteröinnin peruuttamista koskevien menettelyjen yksinkertaistamiseksi edelleen olisi vahvistettava viinin, tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä koskevat yhdenmukaistetut menettelysäännöt yhdessä säädöksessä, samalla kun tuotekohtaiset säännökset säilytetään viinin osalta asetuksessa (EU) N:o 1308/2013, tislattujen alkoholijuomien osalta asetuksessa (EU) 2019/787 ja maataloustuotteiden osalta tässä asetuksessa. Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava menettelyt, jotka koskevat unionista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä, unionin muutoksia ja rekisteröinnin peruuttamista, mukaan lukien vastaväitemenettelyt. Jäsenvaltioiden ja komission olisi vastattava eri vaiheista kussakin menettelyssä. Vakiomuutosten hyväksymisen osalta jäsenvaltioiden olisi kuitenkin oltava yksin vastuussa menettelyn hallinnoinnista ja lopullisen päätöksen tekemisestä. Jäsenvaltioiden olisi vastattava menettelyn ensimmäisestä vaiheesta, jossa hakemus vastaanotetaan tuottajaryhmältä ja se arvioidaan, toteutetaan kansallinen vastaväitemenettely ja arvioinnin tulokset huomioon ottaen toimitetaan hakemus komissiolle. Komission olisi vastattava hakemuksen tutkimisesta menettelyn toisessa vaiheessa, mukaan lukien maailmanlaajuisen vastaväitemenettelyn toteuttaminen, ja maantieteelliselle merkinnälle mahdollisesti myönnettävää suojaa koskevan päätöksen tekemisestä. Vastaväitteen esittämiselle olisi vahvistettava määräajat, jotta voidaan varmistaa vastaväiteoikeuden täysimääräinen toteutuminen rekisteröintimenettelyä viivyttämättä. Vastaväitteen esittäjän olisi voitava täsmentää vastaväitteessä esitettyjä perusteita hakijan kanssa käytävien neuvottelujen aikana. Maantieteelliset merkinnät olisi rekisteröitävä ainoastaan unionin tasolla. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus myöntää kansallisella tasolla siirtymäsuoja niin, ettei sillä ole vaikutusta unionin sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan. Siirtymäsuojan olisi oltava voimassa siitä päivästä alkaen, jona komissiolle jätetään unionin tason rekisteröintiä koskeva hakemus. Tämän asetuksen mukaisen rekisteröinnistä syntyvän suojan olisi koskettava yhtä lailla kolmansien maiden maantieteellisiä merkintöjä, jotka täyttävät vastaavat perusteet ja jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan. Komission olisi toteutettava vastaavat menettelyt kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta.

(27) Jotta jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä kolmanteen maahan sijoittautuneet tai siellä asuvat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voisivat saattaa komission tietoon kaikki rekisteröintihakemukseen liittyvät virheet tai lisätiedot, olisi säädettävä mahdollisuudesta toimittaa huomautusilmoitus.

(28) Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen ja tehokas päätöksenteko kansallisessa menettelyssä jätettyjen suojaa koskevien hakemusten ja oikeudellisten valitusten osalta, komissiolle olisi ilmoitettava hyvissä ajoin ja säännöllisesti, kun kansallisissa tuomioistuimissa tai muissa elimissä aloitetaan menettelyjä, jotka koskevat jäsenvaltion komissiolle toimittamaa rekisteröintihakemusta, ja kyseisten menettelyjen lopullisista tuloksista. Samasta syystä silloin, jos jäsenvaltio katsoo, että suojahakemuksen perustana oleva kansallinen päätös todennäköisesti mitätöidään kansallisen tuomioistuinmenettelyn seurauksena, sen olisi ilmoitettava tästä arviosta komissiolle. Jos jäsenvaltio pyytää hakemuksen unionin tason tutkinnan keskeyttämistä, komissio olisi vapautettava velvoitteesta noudattaa tutkinnalle vahvistettua määräaikaa. Jotta hakijaa voitaisiin suojella haitantekotarkoituksessa nostetuilta kanteilta ja jotta hakija

säilyttäisi oikeutensa saada nimi suojattua kohtuuajassa, vapautus olisi rajoitettava tapauksiin, joissa rekisteröintihakemus on mitätöity kansallisella tasolla välittömästi sovellettavalla mutta ei lainvoimaisella tuomioistuimen päätöksellä tai joissa jäsenvaltio katsoo, että hakemuksen pätevyyden riitauttavalla kanteella on pätevät perusteet.

(29) Jotta toimijat, joiden etuihin nimen rekisteröinti vaikuttaa, voivat jatkaa asianomaisen nimen käyttöä rajoitetun ajan, vaikka kyseinen nimi olisi tässä asetuksessa säädetyn suojajärjestelmän vastainen, nimien käytölle olisi myönnettävä erityisiä poikkeuksia siirtymäkausien muodossa. Tällaiset siirtymäkaudet olisi sallittava myös tilapäisten vaikeuksien voittamiseksi ja pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi eli sen varmistamiseksi, että kaikki tuottajat noudattavat tuote-eritelmää.

(30) Kaikissa jäsenvaltioissa on avoimuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tarpeen ottaa käyttöön keskitetty suojattuina alkuperänimityksinä tai suojattuina maantieteellisinä merkintöinä rekisteröityjen maantieteellisten merkintöjen sähköinen unionin rekisteri ja ylläpitää sitä. Kyseisessä säännöllisesti päivitettävässä rekisterissä olisi oltava kuluttajille ja kaupan alan ammattilaisille tarjolla tietoja kaikentyyppisistä maantieteellisistä merkinnöistä, jotka on merkitty siihen. Rekisterin olisi oltava tietojärjestelmään sisältyvä sähköinen tietokanta, ja sen olisi oltava julkinen. EUIPO:n olisi muiden teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien rekisterien hallinnoinnista saamaansa kokemusta hyödyntäen ylläpidettävä unionin rekisteriä ja pidettävä se ajan tasalla maantieteellisten merkintöjen rekisteröintien, muutosten ja peruutusten osalta.

(31) Unioni neuvottelee kauppakumppaniensa kanssa kansainvälisistä sopimuksista, mukaan lukien sopimukset, joilla parannetaan alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa. Jotta suuri yleisö saisi helpommin tietoa kyseisillä kansainvälisillä sopimuksilla suojatuista nimistä ja erityisesti jotta näiden nimien suoja ja käytön valvonta voidaan varmistaa, kyseiset nimet voidaan merkitä maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin. Jollei nimiä kansainvälisissä sopimuksissa erityisesti määritellä alkuperänimityksiksi, ne olisi merkittävä rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

(32) Sisämarkkinoiden optimaalisen toiminnan kannalta on tärkeää, että tuottajat ja muut asianomaiset toimijat, viranomaiset ja kuluttajat voivat saada nopeasti ja helposti käyttöönsä rekisteröityä suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää koskevat tiedot. Kyseisiin tietoihin olisi tarvittaessa sisällyttävä kansallisella tasolla hyväksytyn tuottajaryhmän yksilöivät tiedot.

(33) Maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin merkityille nimille olisi annettava suoja, jolla pyritään turvaamaan käytön reiluus ja estämään käytänteet, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan. Maantieteellisten merkintöjen suojan lujittamiseksi ja rikkomusten torjunnan tehostamiseksi alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa olisi sovellettava kaikkiin unionissa saatavilla oleviin verkkotunnuksiin riippumatta asianomaisten rekisterien sijoittautumispaikasta.

(34) Määritettäessä, ovatko tuotteet verrattavissa maantieteellisenä merkintänä nimettyihin tuotteisiin, olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset tekijät. Näitä tekijöitä ovat muun muassa se, onko tuotteilla yhteisiä objektiivisia ominaisuuksia, kuten tuotantomenetelmä, fyysinen ulkonäkö tai saman raaka-aineen käyttö, se, missä olosuhteissa tuotteita kohdeyleisön näkökulmasta käytetään, jaellaanko tuotteita usein samojen kanavien kautta ja sovelletaanko tuotteisiin samoja kaupan pitämisen sääntöjä.

(35) Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella mielleyhtymä maantieteelliseen merkintään voi syntyä erityisesti silloin, kun tavanomaisesti valistuneen sekä kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen eurooppalaisen keskivertokuluttajan mielessä on yhteys rekisteröidyllä maantieteellisellä merkinnällä nimettyyn tuotteeseen, mukaan lukien ilmaisu, merkki tai muu merkintä tai pakkaus.

(36) Kaupalliset toimintatavat ja unionin oikeuskäytäntö huomioon ottaen tarvitaan selvyyttä maantieteellisen merkinnän käytöstä sellaisen jalostetun tuotteen myyntinimessä, jonka ainesosana maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote on. Olisi varmistettava, että tällainen käyttö tapahtuu hyvän kauppatavan mukaisesti eikä heikennä, vähennä eikä haittaa maantieteellisellä merkinnällä varustetun tuotteen mainetta. Tätä varten olisi lisättävä niitä ominaisuuksia koskevat edellytykset, jotka maantieteellinen merkintä antaa jalostettujen elintarvikkeiden ainesosana. Lisäksi valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tuottajien olisi ilmoitettava asiasta hyväksytylle tuottajaryhmälle, jos sellainen

on olemassa, ennen kuin ne alkavat käyttää maantieteellistä merkintää valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä. Tällainen lähestymistapa on maantieteellisten merkintöjen suojan vahvistamista ja hyväksyttyjen tuottajaryhmien roolin vahvistamista koskevien tavoitteiden mukainen. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi perussopimusten ja oikeuskäytännön mukaisesti ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta haittaamatta voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön täydentäviä kansallisia menettelysääntöjä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden sisäisiin tilanteisiin, kun valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tuottaja ja hyväksytty tuottajaryhmä ovat sijoittautuneet kyseisen jäsenvaltion alueelle. Lisäksi hyväksytty tuottajaryhmä ja valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tuottaja voivat sopimusvapauden periaatetta noudattaen tehdä keskenään sopimuksen erityisistä teknisistä ja visuaalisista tekijöistä, jotka liittyvät ainesosan maantieteellisen merkinnän esittämiseen valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä.

(37) Sääntöjä yleisnimien käytön jatkamisesta olisi selkiytettävä siten, että yleisnimiä, jotka muistuttavat suojattua nimeä tai ilmaisua tai muodostavat osan siitä, pidetään edelleen yleisinä niminä.

(38) Tämän asetuksen nojalla myönnettävän suojan soveltamisalaa olisi selkiytettävä erityisesti niiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2436 ([11]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/1001 ([12]) säädettyjen uusien tavaramerkkien rekisteröintiä koskevien rajoitusten osalta, jotka ovat ristiriidassa maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin kanssa. Vastaava selkiytys on tarpeen myös aiempien teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden kohdalla, erityisesti kun on kyse tavaramerkeistä ja homonyymisistä nimistä, jotka on rekisteröity maantieteellisiksi merkinnöiksi.

(39) Tavaramerkkien ja maantieteellisten merkintöjen välistä suhdetta olisi selkiytettävä tavaramerkkihakemusten hylkäämisperusteiden, tavaramerkkien mitätöinnin sekä tavaramerkkien ja maantieteellisten merkintöjen rinnakkaiselon osalta.

(40) Maantieteellisiä merkintöjä voidaan myös rekisteröidä tavaramerkkeinä silloin, kun se ei ole tämän asetuksen vastaista. Tätä varten tämä asetus ei vaikuta kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat kyseisten tavaramerkkien kirjanpidollista arvostusta ja niiden sisällyttämistä tuottajien ja tuottajaryhmien vuotuiseen taseeseen.

(41) Tuottajaryhmillä on keskeinen rooli, kun maantieteellisille merkinnöille haetaan rekisteröintiä ja kun tuottajaryhmät hallinnoivat maantieteellisiä merkintöjään. Asianomaiset osapuolet, kuten alue- ja paikallisviranomaiset, voivat avustaa tuottajaryhmiä hakemusten laatimisessa. Tuottajaryhmillä olisi oltava keinot tuoda paremmin esille tuotteidensa erityispiirteet ja mainostaa niitä. Tuottajaryhmän roolia olisi sen vuoksi selkiytettävä.

(42) Koska maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuottajat ovat enimmäkseen pieniä tai keskisuuria yrityksiä, ne joutuvat kohtaamaan muiden elintarvikeketjun toimijoiden taholta kilpailua, mikä voi johtaa epäreiluun kilpailuun paikallisten tuottajien ja suuremmassa mittakaavassa toimivien tuottajien välillä. Tässä yhteydessä ja kaikkien asianomaisten tuottajien edun vuoksi on tarpeen sallia se, että yksi tuottajaryhmä toteuttaa tiettyjä toimia tuottajien nimissä. Tätä varten olisi vahvistettava hyväksytyn tuottajaryhmän luokka. Sen lisäksi, että määritellään tuottajaryhmiä koskevat yleiset säännöt, joita olisi vastaavasti sovellettava myös hyväksyttyihin tuottajaryhmiin, on tarpeen määritellä perusteet, joita käytetään hyväksytyksi tuottajaryhmäksi luokittelemiseksi, ja asiaan liittyvät erityiset lisäoikeudet, erityisesti jotta hyväksytyille tuottajaryhmille voidaan tarjota oikeita välineitä, joiden avulla ne voivat paremmin valvoa teollis- ja tekijänoikeuksiensa noudattamista epäreiluja ja heikentäviä käytäntöjä vastaan. Hyväksyttyjen tuottajaryhmien olisi voitava edustaa kaikkia asianomaisilla maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden tuottajia ja toimia niiden puolesta. Niiden hoidettavaksi olisi myös annettava tietyt tässä asetuksessa luetellut erityistehtävät, etenkin silloin, kun kyseisten tehtävien vaikutus tai laajuus koskee kaikkia tällaisia tuottajia. Tätä varten kansallisten, alueellisten ja paikallisten tasojen välistä jakoa tulkitaan jäsenvaltioiden perustuslaillisen rakenteen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Hyväksyttyjä tuottajaryhmiä koskevat säännökset perustuvat

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan unionin tavaramerkistä (EUVL L 154, 16.6.2017, s. 1).

useiden jäsenvaltioiden vakiintuneisiin järjestelmiin. Kyseiset olemassa olevat järjestelmät osoittavat, että hyväksytty tuottajaryhmä on arvokas väline maantieteellisten merkintöjen kollektiivisen hallinnoinnin ja suojan tehostamisessa ja että se olisi säilytettävä. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi annettava tarvittavat sääntelyvälineet niille jäsenvaltioille, jotka haluavat perustaa tällaisia järjestelmiä.

(43) Lisäksi sellaisten maantieteellisten merkintöjen osalta, joiden maantieteellinen alue ulottuu useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, olisi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella hyväksyttävä yksi tuottajaryhmä. Tämän olisi koskettava myös Pohjois-Irlannin aluetta ottaen huomioon Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen Irlantia ja Pohjois-Irlantia koskevan pöytäkirjan ([13]).

(44) Kun otetaan huomioon tuottajaryhmien yhteenliittymien arvokas ja jatkuva osallistuminen maantieteellisten merkintöjen edistämiseen ja järjestelmän tunnetuksi tekemiseen, olisi säädettävä tällaisten yhteenliittymien roolista ja tehtävistä.

(45) Jotta voidaan parantaa maantieteellisten merkintöjen täytäntöönpanoa markkinoilla, internetin verkkotunnusten ja maantieteellisten merkintöjen suojan välistä suhdetta olisi selkiytettävä sikäli kuin kyseessä on korjaustoimenpiteiden soveltamisala, maantieteellisten merkintöjen tunnustaminen riitojenratkaisussa ja verkkotunnusten oikeudenmukainen käyttö. Maantieteelliset merkinnät olisi maatunnusrekistereitä koskevissa vaihtoehtoisissa riitojenratkaisujärjestelmissä kaikkialla unionissa tunnustettava oikeudeksi, johon voidaan vedota tällaisissa riita-asioissa.

(46) Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen, kaikille toimijoille, myös kolmansien maiden toimijoille, olisi annettava mahdollisuus käyttää rekisteröityä maantieteellistä merkintää edellyttäen, että kyseinen tuote täyttää sitä koskevan tuote-eritelmän vaatimukset. Jäsenvaltioiden perustamalla järjestelmällä olisi myös varmistettava, että sääntöjä noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisen piiriin.

(47) Rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän yksilöivät tunnukset, maininnat ja lyhenteet sekä niistä unionissa johtuvat oikeudet olisi suojattava niin unionissa kuin kolmansissa maissa sen varmistamiseksi, että niitä käytetään aidoissa tuotteissa eikä kuluttajia johdeta harhaan tuotteiden laadun suhteen.

(48) Tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden merkintöihin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 ([14]) säädettyjä yleisiä sääntöjä ja erityisesti säännöksiä sellaisten merkintöjen estämisestä, jotka voivat hämmentää kuluttajaa tai johdattaa kuluttajaa harhaan.

(49) Unionin tunnusten käytöstä maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen maataloustuotteiden pakkauksissa (merkinnöissä ja mainoksissa) olisi tehtävä pakollista, jotta kuluttajat tuntisivat paremmin kyseisen tuoteluokan ja siihen liittyvät takeet ja jotta kyseiset tuotteet voitaisiin valvonnan helpottamiseksi tunnistaa helpommin markkinoilla. Tislattujen alkoholijuomien erityisluonteen vuoksi niiden merkintöjä koskevat erityissäännökset olisi säilytettävä. Unionin tunnusten tai mainintojen käytön olisi edelleen oltava vapaaehtoista kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten osalta. Viinialan suojattuja alkuperänimityksiä, jäljempänä ”SAN”, ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, jäljempänä ”SMM”, koskevat merkintäsäännöt olisi säilytettävä asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ja selvennettävä, että myös lyhenteet SAN ja SMM voidaan lisätä merkintään.

([13]) EUVL C 384 I, 12.11.2019, s. 1.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

(50) Maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajien näkyvyyden lisäämiseksi merkinnässä olisi oltava pakollista ilmoittaa tuottajan nimi tai maataloustuotteiden osalta toimijan nimi.

(51) Maantieteellisten merkintöjen lisäarvo perustuu kuluttajien luottamukseen. Maantieteellisten merkintöjen järjestelmä perustuu merkittäviltä osin tuottajien omaan valvontaan, asianmukaiseen huolellisuuteen ja yksilölliseen vastuuseen, ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen tai lopettaakseen sellaisten tuotenimien käytön, jotka rikkovat maantieteellisiä merkintöjä koskevia sääntöjä. Komission tehtävänä on tarkastaa jäsenvaltiot riskianalyysin perusteella. Maantieteellisiin merkintöihin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/625 ([15]) vahvistettujen periaatteiden mukaista virallisen valvonnan järjestelmää, johon olisi sisällyttävä valvontajärjestelmä kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa. Jokaiseen toimijaan olisi sovellettava valvontajärjestelmää, jolla tarkastetaan tuote-eritelmän noudattaminen. Koska viiniin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjä erityistarkastuksia, tässä asetuksessa olisi säädettävä ainoastaan tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden valvonnasta.

(52) Tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamiseen nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten olisi objektiivisuutensa ja tehokkuutensa varmistamiseksi täytettävä tietyt toiminnalliset kriteerit. Olisi laadittava säännöksiä, jotka koskevat tiettyjen virallista valvontaa koskevien tehtävien siirtämistä toimeksiannon saaneille ja tuotteita sertifioiville elimille ja luonnollisille henkilöille, jotta voidaan helpottaa valvontaviranomaisten tehtäviä ja tehostaa järjestelmää. Tiedot toimivaltaisista viranomaisista sekä toimeksiannon saaneista ja tuotteita sertifioivista elimistä ja luonnollisista henkilöistä olisi julkistettava avoimuuden varmistamiseksi ja jotta asianomaiset osapuolet voivat ottaa niihin yhteyttä.

(53) Toimeksiannon saaneiden ja tuotteita sertifioivien elinten akkreditoinnissa ja niiden harjoittamassa toiminnassa olisi käytettävä Euroopan standardointikomitean laatimia eurooppalaisia standardeja ja Kansainvälisen standardisoimisjärjestön kansainvälisiä standardeja. Kyseisten elinten akkreditointi olisi tehtävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([16]) mukaisesti.

(54) Maantieteellisten merkintöjen täytäntöönpano markkinoilla asetuksen (EU) 2017/625 mukaisesti on tärkeää, jotta voidaan estää petolliset ja vilpilliset käytännöt ja mahdollistaa väärentämisen tehokas torjunta ja varmistaa siten, että tuottajat saavat asianmukaisen korvauksen maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteidensa lisäarvosta ja että kyseisten maantieteellisten merkintöjen laittomia käyttäjiä estetään myymästä tuotteitaan. Markkinavalvonnan olisi perustuttava riskinarviointiin tai toimijoiden taikka toimivaltaisten viranomaisten ilmoituksiin, jotta voidaan varmistaa, että tuote-eritelmän tai yhtenäisen asiakirjan tai yhtenäistä asiakirjaa vastaavan asiakirjan, kuten tuote-eritelmästä esitetyn tiivistelmän, vaatimuksia noudatetaan. Olisi toteutettava asianmukaisia tehokkaita ja oikeasuhteisia hallinnollisia ja oikeudellisia toimia, jotta estetään tai lopetetaan sellaisten nimien käyttö tuotteissa tai palveluissa, jotka eivät noudata suojattuja maantieteellisiä merkintöjä tai loukkaavat niitä.

(55) Lisäksi verkossa toimivien välityspalvelujen käytön lisääntymisen vuoksi on kiinnitettävä erityistä huomiota maantieteellisten merkintöjen suojan täytäntöönpanoon kyseistä suojaa loukkaavilta verkkotunnuksilta. Toimivaltaisille kansallisille viranomaisille on tarpeen antaa välineet, joiden avulla ne voivat reagoida asianmukaisesti tämän asetuksen nojalla vahvistetun maantieteellisen merkinnän suojan loukkaukseen rekisteröidyllä verkkotunnuksella. Sen vuoksi kyseisten viranomaisten olisi virallista valvontaa koskevia tehtäviään suorittaessaan voitava toteuttaa asianmukaisia toimia estääkseen pääsyn maantieteellisten merkintöjen suojan vastaisesti rekisteröityihin verkkotunnuksiin asianomaisen jäsenvaltion alueelta, ottaen huomioon suhteellisuusperiaate sekä asianomaisten

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

osapuolten oikeudet ja edut. Tällaisten toimien olisi oltava sopusoinnussa muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2065 ([17]), kanssa.

(56) Tuotteita, myös maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjä tuotteita, myydään yhä useammin välityspalveluissa ja etenkin verkkoalustoilla, ja nämä voivat joskus olla tärkeässä asemassa petosten ehkäisemistä ajatellen. Maantieteellisten merkintöjen suojaa loukkaavia tavaroiden mainontaan, myynninedistämiseen ja myyntiin liittyviä tietoja olisi pidettävä laittomana sisältönä asetuksen (EU) 2022/2065 mukaisesti. Tältä osin tässä asetuksessa säädetään tällaisen laittoman sisällön ja kansallisten viranomaisten mahdollisista toimenpiteistä.

(57) Ottaen huomioon, että yhdessä jäsenvaltiossa tuotettu maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote saatetaan myydä toisessa jäsenvaltiossa, olisi varmistettava jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen apu tehokkaan valvonnan mahdollistamiseksi ja vahvistettava kyseisen hallinnollisen avun käytännön yksityiskohdat.

(58) Sisämarkkinoiden optimaalisen toiminnan kannalta on tärkeää, että tuottajat osoittavat nopeasti ja helposti useissa yhteyksissä, että heillä on lupa käyttää suojattua nimeä, kuten tullitarkastusten tai markkinatarkastusten yhteydessä tai kaupan alan toimijoiden pyynnöstä. Tätä varten toimijan saataville olisi asetettava vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta.

(59) Nykyisen käytännön perusteella olisi säilytettävä kaksi erillistä välinettä eli alkuperänimitys ja maantieteellinen merkintä, jotka osoittavat yhteyden tuotteen ja sen maantieteellisen alkuperän välillä. Kasvilajikkeita ja eläinrotuja koskevia sääntöjä ja määritelmiä olisi selkiytettävä, jotta voidaan paremmin ymmärtää niiden suhde maantieteellisiin merkintöihin ristiriitatilanteissa. Rehun ja raaka-aineiden hankintaa koskevat säännöt olisi säilytettävä ennallaan.

(60) Suojattujen alkuperänimitysten osalta maantieteellisen ympäristön ja tuotteen kyseisestä ympäristöstä olennaisesti tai yksinomaan johtuvien erityislaadun tai -ominaisuuksien välinen yhteys koostuu yleensä useista tekijöistä. Tilapäisiä muutoksia, joilla keskeytetään määräajaksi vaatimus, jonka mukaan vähintään 50:n prosentin rehusta on oltava peräisin maantieteelliseltä alueelta, olisi hyväksyttävä vain, jos ne eivät vaikuta yhteyteen sen osatekijöiden kokonaisuutena, koska tämä mitätöisi yhteyden ja mahdollistaisi sellaisten tuotteiden kaupan pitämisen suojatulla nimellä, jotka ovat täysin vailla maantieteelliseen alueeseen liittyvää erityislaatua tai -ominaisuuksia.

(61) Maantieteellisellä merkinnällä varustetun tuotteen olisi täytettävä tietyt tuote-eritelmässä esitetyt edellytykset. Jotta asianomaiset osapuolet saisivat myös helposti käsityksen tällaisista tiedoista, tuote-eritelmästä olisi laadittava yhteenveto yhtenäisessä asiakirjassa.

(62) Aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän erityistavoitteena on auttaa perinteisten tuotteiden tuottajia viestimään kuluttajille tuotteensa lisäarvoa tuovista ominaisuuksista. Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen, kaikille tuottajille, myös kolmansien maiden tuottajille, olisi annettava mahdollisuus käyttää aidon perinteisen tuotteen rekisteröityä nimeä edellyttäen, että kyseinen tuote täyttää sitä koskevan eritelmän mukaiset vaatimukset ja tuottaja kuuluu valvontajärjestelmän piiriin.

(63) Koska ei ole olemassa yleistä kansainvälistä velvoitetta tunnustaa kolmansissa maissa mahdollisesti olemassa olevia aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmiä ja koska tätä asetusta sovelletaan ainoastaan unionissa, sellaisen tuotteen, joka on nimetty nimellä, joka voidaan rekisteröidä aidoksi perinteiseksi tuotteeksi, tuotantotapaa, jalostusta tai koostumusta koskevien perinteisten käytäntöjen sekä sen raaka-aineiden tai ainesosien perinteisten käyttötapojen olisi ymmärrettävä viittaavan tällaisiin käytäntöihin tai käyttötapoihin unionissa. Tämän olisi koskettava myös kolmansista maista peräisin olevia hakemuksia.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

(64) Nykyinen aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä ei ole onnistunut toivotulla tavalla, sillä ainoastaan muutamia nimiä on rekisteröity. Nykyisiä säännöksiä olisi siksi parannettava, selkiytettävä ja tarkennettava, jotta järjestelmästä saadaan helpommin ymmärrettävä, toimiva ja mahdollisia hakijoita houkuttava. Sen varmistamiseksi, että rekisteröitävä nimi liittyy todelliseen perinteiseen tuotteeseen, nimen rekisteröintiperusteita ja -edellytyksiä olisi mukautettava erityisesti poistamalla edellytys siitä, että aidoilla perinteisillä tuotteilla on oltava erityisluonne.

(65) Sen varmistamiseksi, että aidot perinteiset tuotteet ovat niitä koskevien eritelmien mukaisia eivätkä niiden ominaisuudet muutu, ryhmiksi järjestyneiden tuottajien olisi itse määriteltävä tuote eritelmässä. Myös kolmansien maiden tuottajille olisi annettava mahdollisuus rekisteröidä nimi aitona perinteisenä tuotteena.

(66) Läpinäkyvyyden varmistamiseksi aidot perinteiset tuotteet olisi merkittävä aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisteriin.

(67) Unionissa tuotettujen aitojen perinteisten tuotteiden merkintöihin olisi sisällytettävä unionin tunnus, ja se olisi voitava liittää mainintaan ”aito perinteinen tuote”. Nimien, unionin tunnuksen ja asianomaisen maininnan käyttöä olisi vastaavasti säänneltävä yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi sisämarkkinoilla.

(68) Aitoja perinteisiä tuotteita olisi suojeltava tehokkaasti markkinoilla, jotta niiden tuottajat saavat asianmukaisen korvauksen tuotteen lisäarvosta ja maininnan ”aito perinteinen tuote” laittomia käyttäjiä estetään myymästä tuotteitaan.

(69) Jotta vältetään johtamasta kuluttajia harhaan, rekisteröidyt aidot perinteiset tuotteet olisi suojattava väärinkäytöltä tai jäljittelyltä, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosina, sekä muilta kuluttajia mahdollisesti harhaan johtavilta käytänteiltä. Samaan tavoitteeseen pyrkien olisi vahvistettava säännöt maininnan ”aito perinteiden tuote” erityiskäytöille, erityisesti siltä osin kuin on kyse sellaisten ilmaisujen käytöstä, jotka ovat yleisiä nimiä unionissa, merkinnöistä, jotka sisältävät kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen tai muodostuvat siitä, ja tavaramerkeistä.

(70) Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava menettelyt, jotka koskevat unionista peräisin olevien aitojen perinteisten tuotteiden rekisteröintiä, tuote-eritelmän muutoksia ja rekisteröinnin peruuttamista, mukaan lukien vastaväitemenettelyt. Jäsenvaltioiden ja komission olisi vastattava eri vaiheista kussakin menettelyssä. Jäsenvaltioiden olisi vastattava menettelyn ensimmäisestä vaiheesta, jossa hakemus vastaanotetaan tuottajaryhmältä ja se arvioidaan, toteutetaan kansallinen vastaväitemenettely ja arvioinnin tulokset huomioon ottaen toimitetaan unionin tason rekisteröintihakemus komissiolle. Komission olisi vastattava hakemuksen tutkimisesta, mukaan lukien maailmanlaajuisen vastaväitemenettelyn toteuttaminen, ja aidolle perinteiselle tuotteelle mahdollisesti myönnettävää suojaa koskevan päätöksen tekemisestä. Tämän asetuksen mukaisen rekisteröinnistä syntyvän suojan olisi koskettava yhtä lailla kolmansien maiden aitoja perinteisiä tuotteita, jotka täyttävät vastaavat perusteet ja jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan. Komission olisi myös toteutettava vastaavat menettelyt kolmansista maista peräisin olevien aitojen perinteisten tuotteiden osalta.

(71) Vapaaehtoisten laatuilmaisujen järjestelmä otettiin käyttöön asetuksella (EU) N:o 1151/2012. Sillä viitataan yhden tai useamman tuoteluokan, tuotantomenetelmän tai jalostuksen horisontaalisiin ominaisuuksiin, jotka pätevät tietyillä alueilla. Vapaaehtoinen laatuilmaisu ”vuoristoalueen tuote” on täyttänyt vapaaehtoisille laatuilmaisuille vahvistetut edellytykset, ja se on vahvistettu mainitussa asetuksessa. Kyseinen ilmaisu on tarjonnut vuoristoalueiden tuottajille tehokkaan keinon markkinoida tuotteitaan paremmin ja pienentää sen riskiä, että kuluttajille aiheutuu sekaannusta markkinoilla olevien tuotteiden vuoristoalkuperän suhteen. Tuottajien mahdollisuus käyttää vapaaehtoisia laatuilmaisuja olisi säilytettävä, sillä kaikkia järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia ei ole vielä täysimääräisesti hyödynnetty jäsenvaltioissa.

(72) Viinialan osalta asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ja tislattujen alkoholijuomien osalta asetuksessa (EU) 2019/787 vahvistettuja maantieteellisiä merkintöjä koskevia säännöksiä on muutettava niiden yhdenmukaistamiseksi tässä asetuksessa vahvistettujen maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä, muuttamista, vastustamista, peruuttamista, suojaa ja täytäntöönpanoa sekä tislattujen alkoholijuomien osalta valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen kanssa.

(73) Viinin osalta tarvitaan lisämuutoksia suojattujen maantieteellisten merkintöjen määritelmään, jotta se olisi yhdenmukainen WTO:n teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen, jäljempänä TRIPS-sopimus, kanssa; kyseisessä sopimuksessa ei määritellä poikkeustapaukseksi maantieteellistä merkintää, jonka maantieteellinen alue vastaa koko maan aluetta. Vaikka enää ei ole tarpeen perustella poikkeustapauksena viinialalla suojattua maantieteellistä merkintää, joka kattaa koko maan alueen, tällainen nimitys on kuitenkin syytä tutkia huolellisesti rekisteröintiedellytysten perusteella erityisesti erittäin suurten alueiden osalta. Yhdenmukaistaminen TRIPS-sopimuksen maantieteellisen merkinnän määritelmän kanssa ei saisi johtaa mielikuvitusnimien tai kuvitteellisten nimien rekisteröintiin viinialalla. Nimeä olisi pidettävä rekisteröintikelpoisena, jos se paljastaa epäsuorasti paikan, alueen tai maan, josta tuote on peräisin, vaikka siihen ei sisälly maantieteellistä ilmaisua.

(74) Alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjan, jäljempänä ”Geneven asiakirja”, täytäntöönpanosta unionissa annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2019/1753 ([18]) on muutettava, jotta voidaan vahvistaa hyväksytyn tuottajaryhmän roolia menettelyssä, jossa unionin maantieteelliset merkinnät kirjataan Geneven asiakirjan mukaiseen kansainväliseen rekisteriin. Asetusta (EU) 2019/1753 olisi myös mukautettava siten, että Lissabonin sopimuksen osapuolina olevien seitsemän jäsenvaltion sellaisiin tuotteisiin liittyvät alkuperänimitykset, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, voidaan rekisteröidä Geneven asiakirjan mukaisesti.

(75) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia: vastaväitemenettelyyn sovellettavat yksityiskohtaiset menettelyt ja määräajat; maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmiin, joista ei ole julkaistu yhtenäistä asiakirjaa, tehtäviä unionin muutoksia, unionin muutoksia koskevien hakemusten tutkittavaksi ottamista, unionin ja vakiomuutosten välistä suhdetta sekä vakiomuutoksia koskevien säännösten vahvistaminen; niiden lisäsääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat maantieteellisten merkintöjen käyttöä jalostettujen tuotteiden nimessä, kun viitataan vastaavien ainesosien käyttöön ja niihin perusteisiin, joiden mukaisesti jalostetuille tuotteille annetaan olennaisia ominaisuuksia; verkkotunnusten tieto- ja hälytysjärjestelmän perustamisen ja hallinnoimisen antaminen EUIPO:n tehtäväksi; elävien eläinten teurastukseen tai raaka-ainehankintoihin sovellettavien rajoituksien ja poikkeuksien vahvistaminen; kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen käyttöön liittyvien sääntöjen vahvistaminen; sellaisten sääntöjen vahvistaminen, joilla rajoitetaan tuote-eritelmässä olevia tietoja maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta; aitoja perinteisiä tuotteita koskevien hyväksymisperusteiden täsmentäminen; aitojen perinteisten tuotteiden vastaväitemenettelyä koskevien sääntöjen täydentäminen yksityiskohtaisten menettelyjen ja määräaikojen vahvistamiseksi; aitojen perinteisten tuotteiden muutoshakemusmenettelyä koskevien sääntöjen täydentäminen;niiden sääntöjen täydentäminen, jotka koskevat aitojen perinteisten tuotteiden käyttöä jalostettujen tuotteiden nimessä, kun viitataan vastaavien ainesosien käyttöön ja niihin perusteisiin, joiden mukaisesti jalostetuille tuotteille annetaan olennaisia ominaisuuksia; vapaaehtoisilta laatuilmaisuilta edellytettäviä perusteita koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen; vapaaehtoisen lisälaatuilmaisun varaaminen sekä sen käyttöedellytysten vahvistaminen; ilmaisun ”vuoristoalueen tuote” käyttöedellytyksiin liittyvien poikkeuksien sekä tuotantotavan ja muiden asianmukaisten kyseisen vapaaehtoisen laatuilmaisun soveltamisen kannalta merkityksellisten perusteiden vahvistaminen, erityisesti niiden edellytysten vahvistaminen, joiden perusteella raaka-aineiden tai rehun on sallittua olla peräisin muualta kuin vuoristoalueilta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([19]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1753, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin toimesta sen liityttyä alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjaan (EUVL L 271, 24.10.2019, s. 1).

([19]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(76) Tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen, jotka koskevat maantieteellisiä merkintöjä, aitoja perinteisiä tuotteita ja vapaaehtoisia laatuilmaisuja, täytäntöönpanossa komission apuna olisi oltava komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista.

(77) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee seuraavia:

— maantieteellisten merkintöjen osalta: maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön mukaisen luokittelun teknisen esitystavan ja sähköisen saatavuuden täsmentäminen; mukana seuraavan asiakirja-aineiston muodon ja sähköisen esitystavan täsmentäminen sekä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista säätäminen; sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat rekisteröintimenettelyjä ja unionin tason rekisteröintihakemusten mallia ja esittämistä, myös useampaa kuin yhtä kansallista aluetta koskevien hakemusten osalta; vastaväitteiden muodon ja esitystavan täsmentäminen sekä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista säätäminen; huomautusilmoitusten muodon ja esitystavan täsmentäminen; siirtymäkauden myöntäminen ja pidentäminen, jotta rekisteröityä nimeä voidaan käyttää muiden sellaisten nimien rinnalla, jotka muutoin loukkaisivat rekisteröityä nimeä; hakemuksen hylkääminen; maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä päättäminen, jos sopimukseen ei ole päästy; sellaisiin kolmansien maiden tuotteisiin liitettyjen maantieteellisten merkintöjen rekisteröiminen, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena; maantieteellisten merkintöjen unionin rekisterin sisällön ja esitystavan määrittäminen; maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteristä otettujen otteiden muodon ja sähköisen esitystavan täsmentäminen sekä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista säätäminen; sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen täsmentäminen, jotka koskevat unionin muutosta koskevan hakemuksen menettelyjä, mallia ja esittämistä sekä vakiomuutosten menettelyjä, mallia ja antamista tiedoksi komissiolle; maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin peruuttaminen; rekisteröintien peruuttamiseen liittyviä menettelyjä ja peruuttamismallia sekä peruuttamispyyntöjen esittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen;kaikkien sellaisten maantieteellisten merkintöjen poistaminen unionin rekisteristä, jotka on rekisteröity homonyymisiä nimiä koskevien säännösten vastaisesti; unionin tunnusten teknisten ominaisuuksien täsmentäminen sekä niiden käyttöä ja merkintöjen ja lyhenteiden käyttöä koskevien teknisten sääntöjen täsmentäminen tuotteille, joita pidetään kaupan maantieteellisinä merkintöinä, mukaan lukien kielitoisinnot; sen tiedoksiannon täsmentäminen, joka kolmansien maiden on toimitettava komissiolle; järjestelyt tuote-eritelmän piiriin kuuluvan toiminnan seurantaa ja tarkastamista varten; vaihdettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä sekä valvontaa ja täytäntöönpanoa varten annettavaan keskinäiseen apuun perustuvaa tietojenvaihtoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen; sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat tuote-eritelmän noudattamisesta koskevan vakuutuksen ja luetteloinnin mallia ja sisältöä, muotoja, joissa toimijat tai kauppiaat asettavat ne saataville valvontaa varten tai liiketoiminnan yhteydessä, sekä olosuhteita ja muotoja, joissa vastaavaa vakuutusta vaaditaan kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta; maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmän mallia koskevien sääntöjen vahvistaminen; maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan täsmentäminen ja henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista säätäminen;

— aitojen perinteisten tuotteiden osalta: tuote-eritelmän mallia koskevien sääntöjen vahvistaminen; aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisterin mallia ja sisältöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen täsmentäminen; unionin tunnusten teknisten ominaisuuksien sekä niiden käyttöä ja maininnan käyttöä koskevien teknisten sääntöjen täsmentäminen ja aitona perinteisenä tuotteena kaupan pidettävien tuotteiden lyhenteen määrittäminen, mukaan lukien eri kielitoisinnot; aitojen perinteisten tuotteiden suojelemista koskevien menettelyvaatimusten vahvistaminen; sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat rekisteröintimenettelyjä ja rekisteröintihakemusten mallia ja esittämistä, mukaan lukien useampaa kuin yhtä kansallista aluetta koskevat hakemukset, tuote-eritelmien muutosmenettelyjä ja muutoshakemusten muotoa ja esittämistä sekä rekisteröinnin peruutusmenettelyjä ja peruuttamispyyntöjen muotoa ja esittämistä; vastaväitteiden muodon ja esitystavan täsmentäminen sekä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista säätäminen; aitojen perinteisten tuotteiden käyttöön liittyvien siirtymäkausien myöntäminen; rekisteröintihakemuksen hylkääminen; aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnistä päättäminen, jos sopimukseen ei ole päästy; aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnin peruuttaminen; tiedonannon, joka kolmansien maiden on toimitettava komissiolle valvonnasta vastaavista toimivaltaisista viranomaisista ja tuotteita sertifioivista elimistä, täsmentäminen; jäsenvaltioiden kesken vaihdettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä sekä menetelmiä kyseisten tietojen vaihtamiseksi valvontaa ja täytäntöönpanoa varten koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen; ja sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat tuote-eritelmän noudattamista koskevan vakuutuksen ja luetteloinnin mallia ja sisältöä, sekä olosuhteita ja muotoja, joissa toimijoiden tai myyjien on asetettava ne saataville valvontaa varten tai liiketoiminnan yhteydessä, myös kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta;

— vapaaehtoisten laatuilmaisujen osalta: ilmoittamisessa tarpeellisten teknisten yksityiskohtien vahvistaminen; ja malleja, menettelyjä tai muita tarvittavia teknisiä yksityiskohtia koskevien sääntöjen vahvistaminen; vapaaehtoisten laatuilmaisujen käyttöä koskevien sääntöjen vahvistaminen;

— asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisten viinialan alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen osalta: tuote-eritelmän muoto, yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan määrittäminen sekä henkilötietojen poissulkeminen tai anonymisointi; jäsenvaltioiden komissiolle toimittama tiedonanto, suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmien noudattamisen todentamisesta vastaavaan viranomaiseen sovellettavat säännöt, myös silloin, kun maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, sekä jäsenvaltioille kuuluvat tuote-eritelmän noudattamisen todentamista koskevat tarkastukset, testaus mukaan lukien;

— asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisten viinialan perinteisten merkintöjen osalta: jäsenvaltioiden komissiolle toimittama tiedonanto, perinteisille merkinnöille säädetyn määritelmän noudattamisen todentamisesta vastaavaan viranomaiseen sovellettavat säännöt ja tarvittaessa perinteisen merkinnän käyttöedellytykset, toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi, sekä jäsenvaltioilta vaadittavat tuote-eritelmän noudattamisen todentamista koskevat tarkastukset; kaikkien tämän asetuksen vastaisesti rekisteröityjen perinteisten merkintöjen mitättömäksi julistaminen ja poistaminen suojattujen perinteisten merkintöjen rekisteristä;

— asetuksen (EU) 2019/787 mukaisten tislattujen alkoholijuomien osalta: tuote-eritelmän muoto, yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan määrittäminen sekä henkilötietojen poissulkeminen tai anonymisointi;

— asetuksen (EU) 2019/1753 mukaisen Geneven asiakirjan unionissa soveltamisen osalta: Lissabonin sopimuksen osapuolena olevalle jäsenvaltiolle, joka on halukas rekisteröimään alkuperänimityksensä Geneven asiakirjan nojalla, annettava lupa tehdä tarvittavat muutokset ja ilmoittaa niistä Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle, jäljempänä ”kansainvälinen toimisto”.

Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([20]) mukaisesti.

(78) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä seuraavien osalta: nimen rekisteröiminen, jos ei ole esitetty vastaväitettä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, taikka jos on esitetty vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, mutta on päästy sopimukseen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta, sekä julkaistujen tietojen muuttaminen tarpeen mukaan, edellyttäen, että kyseiset muutokset eivät ole olennaisia; julkisesti saatavilla olevan maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin ja aitojen perinteisten tuotteiden sähköisen rekisterin perustaminen ja ylläpito; siirtymäkauden myöntäminen maantieteellisten merkintöjen käytölle kansallisessa menettelyssä tehdyn vastaväitteen johdosta; ja niiden keinojen täsmentäminen, joilla toimivaltaisten viranomaisten ja toimeksiannon saaneiden elinten nimet ja osoitteet julkistetaan aitojen perinteisten tuotteiden osalta.

(79) Asetukset (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti ja asetus (EU) N:o 1151/2012 olisi sen vuoksi kumottava.

(80) Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 mukaisesti jo rekisteröityjen suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti jo rekisteröityjen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sekä asetuksen (EU) 2019/787 mukaisesti jo rekisteröityjen maantieteellisten merkintöjen olisi edelleen oltava suojattuja tämän asetuksen nojalla, ja ne olisi sisällytettävä asianomaiseen rekisteriin ilman eri toimenpiteitä.

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(81) Olisi säädettävä asianmukaisesta mekanismista sen varmistamiseksi, että sellaisten maantieteellisten merkintöjen kansallinen suoja, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, lakkaa joustavasti. Samalla olisi helpotettava kyseisten maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä tämän asetuksen nojalla vapauttamalla ne rekisteröintimenettelyn kansallisesta vaiheesta. On myös tarpeen varmistaa, että jos tällaiset maantieteelliset merkinnät rekisteröidään Lissabonin sopimuksen mukaisesti, ne voidaan rekisteröidä Geneven asiakirjan nojalla ilman, että ne menettävät etuoikeuksiaan.

(82) Olisi otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, jotta helpotetaan sujuvaa siirtymistä asetuksissa (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) 2019/787 säädetyistä säännöistä tässä asetuksessa säädettyihin sääntöihin.

(83) On aiheellista vahvistaa säännökset, joilla varmistetaan sujuva siirtyminen asetuksella (EU) N:o 1151/2012 perustetusta järjestelmästä tällä asetuksella perustettuun järjestelmään, myös delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten osalta. Kyseisillä säännöksillä pyritään takaamaan oikeusvarmuus, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset, tuottajat ja tuottajaryhmät sekä muut asianomaiset henkilöt tai yhteisöt voivat yksiselitteisesti saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä niiden johdosta asianmukaisiin toimenpiteisiin.

(84) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat maantieteellisten merkintöjen yhdenmukaisen suojan luominen sekä aitojen perinteisten tuotteiden ja vapaaehtoisten laatuilmaisujen suojajärjestelmän perustaminen, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(85) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 18 päivänä heinäkuuta 2022,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan säännöt seuraavista laatujärjestelmistä:

a) viinin ja 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden, mukaan lukien elintarvikkeet, suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä tislattujen alkoholijuomien maantieteelliset merkinnät;

b) III osaston 2 luvussa tarkoitetut aidot perinteiset tuotteet ja III osaston 3 luvussa tarkoitetut maataloustuotteiden, mukaan lukien 51 artiklassa tarkoitetut elintarvikkeet, vapaaehtoiset laatumerkinnät.

Sovellettaessa I, II ja V osastoa, lukuun ottamatta II osaston 5 lukua, ilmaisu ”maantieteelliset merkinnät” kattaa viinien suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät, 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden, mukaan lukien elintarvikkeet, suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä tislattujen alkoholijuomien maantieteelliset merkinnät.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”viinillä” asetuksen (EU) N:o 1308/2013 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita;

b) ”tislatulla alkoholijuomalla” asetuksen (EU) 2019/787 2 artiklassa tarkoitettua tislattua alkoholijuomaa;

c) ”merkinnällä” kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan j alakohdassa määriteltyä merkintää;

d) ”tuotantovaiheella” mitä tahansa tuotantovaihetta, mukaan lukien raaka-ainetuotanto, tai jalostus-, valmistus- tai vanhentamisvaihe, siihen saakka, kun tuote on valmis saatettavaksi markkinoille;

e) ”toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa toimintaa, johon sovelletaan yhtä tai useampaa tuote-eritelmässä esitettyä velvoitetta;

f) ”jalostetulla tuotteella” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 ([21]) 2 artiklan 1 kohdan o alakohdassa määriteltyä jalostettua tuotetta;

g) ”toimeksiannon saaneella elimellä” asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä toimeksiannon saanutta elintä, joka todentaa maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden tai aitojen perinteisten tuotteiden tuote-eritelmän noudattamisen;

h) ”yleisnimellä” tuotenimeä, josta on unionissa tullut tuotteen yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan, alueeseen tai maahan, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai jossa se saatettiin markkinoille;

i) ”kasvilajikkeen nimityksellä” sellaista lajikkeen nimitystä, joka on yleisessä käytössä tai joka on virallisesti hyväksytty kansallisessa tai unionin luettelossa neuvoston direktiivien 2002/53/EY ([22]), 2002/55/EY ([23]), 2008/90/EY ([24]) tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ([25]) mukaisesti, kielellä tai kielillä, jolla tai joilla sitä käytetään tai se luetellaan, asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen jättöpäivänä;

j) ”eläinrodun nimityksellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 ([26]) soveltamisalaan kuuluvan rodun nimeä, joka luetellaan kantakirjoissa tai jalostusrekistereissä. Sellaisten lajien osalta, jotka eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, sillä tarkoitetaan sitä rodun nimeä, joka luetellaan kantakirjoissa tai jalostusrekistereissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällaisen nimen on oltava kielellä tai kielillä, jolla tai joilla se luetellaan asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen jättöpäivänä;

k) ”yhdistetyllä nimikkeistöllä” asetuksen (ETY) N:o 2658/87 1 artiklassa vahvistettua tavaranimikkeistöä.

2. II osastossa tarkoitetaan:

a) ”tuote-eritelmällä” asiakirjaa, johon viitataan

i) viinin osalta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 94 artiklassa;

ii) tislattujen alkoholijuomien osalta asetuksen (EU) 2019/787 22 artiklassa;

iii) maataloustuotteiden osalta tämän asetuksen 49 artiklassa;

b) ”yhtenäisellä asiakirjalla” asiakirjaa, jossa esitetään yhteenveto tuote-eritelmästä ja johon viitataan

i) viinin osalta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 95 artiklassa;

ii) tislattujen alkoholijuomien osalta asetuksen (EU) 2019/787 23 artiklassa;

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

([22]) Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

([23]) Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

([24]) Neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8).

([25]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta (”eläinjalostusasetus”) (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).

iii) maataloustuotteiden osalta tämän asetuksen 50 artiklassa.

3. III osaston 2 luvussa ”perinteisellä” tarkoitetaan nimen aiempaa todistettua käyttöä jonkin yhteisön tuottajien parissa ajanjaksolla, joka mahdollistaa siirtymisen sukupolvelta toiselle. Kyseisen ajanjakson on oltava vähintään 30 vuotta, ja tällainen käyttö voi sisältää muutoksia, jotka ovat tarpeen sen vuoksi, että hygienia-, turvallisuus- ja muut asiaankuuluvat käytänteet ovat muuttuneet.

3 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio ja käsittelevät ja julkistavat tämän asetuksen ja asetusten (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) 2019/787 mukaisten rekisteröintiä, muutosten hyväksymistä, peruuttamista, vastustamista, siirtymäkauden myöntämistä ja valvontaa koskevien menettelyjen yhteydessä saatuja henkilötietoja asetusten (EU) 2018/1725 ja (EU) 2016/679 mukaisesti.

2. Komissio on asetuksessa (EU) 2018/1725 tarkoitettu rekisterinpitäjä, kun on kyse henkilötietojen käsittelystä menettelyssä, jonka osalta se on toimivaltainen asetusten (EU) 2019/787 ja (EU) N:o 1308/2013 ja tämän asetuksen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat asetuksessa (EU) 2016/679 tarkoitettuja rekisterinpitäjiä, kun on kyse henkilötietojen käsittelystä menettelyissä, joiden osalta ne ovat toimivaltaisia asetusten (EU) 2019/787 ja (EU) N:o 1308/2013 ja tämän asetuksen mukaisesti.

4. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, jäljempänä ”EUIPO”, on asetuksessa (EU) 2018/1725 tarkoitettu henkilötietojen käsittelijä, kun on kyse maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin liittyvien henkilötietojen käsittelystä.

II OSASTO

MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

1 LUKU

Yleiset säännökset

4 artikla

Tavoitteet

Tässä osastossa säädetään yhtenäisestä ja tyhjentävästä maantieteellisten merkintöjen järjestelmästä, jolla suojataan sellaisten viinien, tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden nimiä, joiden ominaispiirteet, ominaisuudet tai maine liittyvät niiden tuotantopaikkaan, ja siten

a) varmistetaan, että yhteisvoimin toimivilla tuottajilla on tarvittavat valtuudet ja vastuu hallinnoida asiaankuuluvia maantieteellisiä merkintöjä vastatakseen muun muassa sellaisiin yhteiskunnallisiin vaatimuksiin kuin eläinten terveys ja hyvinvointi sellaisten tuotteiden osalta, jotka perustuvat kestävään tuotantoon sen kolmella osa-alueella (talous, ympäristö ja yhteiskunta), sekä toimia ja olla kilpailukykyisiä markkinoilla;

b) edistetään reilua kilpailua ja tuotetaan lisäarvoa tavoitteena jakaa kyseinen lisäarvo koko markkinointiketjussa, jotta voidaan varmistaa tuottajille kohtuullinen voitto ja valmiudet investoida tuotteidensa laatuun, maineeseen ja kestävyyteen, sekä edistetään maaseudun kehittämistä koskevan politiikan tavoitteiden saavuttamista tukemalla maatalous- ja jalostustoimintaa, säilytetään taitotieto ja edistetään erityisiä maantieteellisen tuotantoalueensa ansiosta laadukkaita tuotteita;

c) varmistetaan, että kuluttajat saavat luotettavaa tietoa ja tarvittavat takeet tällaisten tuotteiden alkuperästä, aitoudesta, laadusta, maineesta ja muista ominaisuuksista, jotka liittyvät tuotteiden maantieteelliseen alkuperään tai maantieteelliseen ympäristöön, ja voivat helposti tunnistaa ne markkinoilla, myös sähköisessä kaupankäynnissä;

d) varmistetaan maantieteellisten merkintöjen tehokas ja käyttäjäystävällinen rekisteröinti ottaen huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien asianmukainen suoja;

e) varmistetaan tehokas valvonta, täytäntöönpano ja markkinoille saattaminen kaikkialla unionissa, myös sähköisessä kaupankäynnissä, ja varmistetaan siten sisämarkkinoiden eheys; ja

f) edistetään tällaisiin tuotteisiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien tehokasta suojaa kolmansien maiden markkinoilla.

5 artikla

Soveltamisala

1. Tämän osaston soveltamisalaan kuuluvat seuraavat:

a) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty viini;

b) 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyt tislatut alkoholijuomat; ja

c) maataloustuotteet.

Tätä osastoa sovellettaessa ilmaisu ”maataloustuote” kattaa maataloustuotteet, mukaan lukien elintarvikkeet sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteet, jotka luetellaan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I olevassa toisessa osassa olevan yhdistetyn nimikkeistön 1–23 ryhmässä, sekä tämän asetuksen liitteessä I oleviin yhdistetyn nimikkeistön nimikkeisiin kuuluvat muut maataloustuotteet, lukuun ottamatta viiniä ja tislattuja alkoholijuomia.

2. Maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti ja suojaaminen eivät vaikuta tuottajien velvollisuuteen noudattaa muita unionin sääntöjä, erityisesti niitä, jotka koskevat tuotteiden markkinoille saattamista, terveys- ja kasvinsuojelusääntöjä, yhteistä markkinajärjestelyä, kilpailusääntöjä ja elintarviketietojen antamista kuluttajille.

3. Tässä asetuksessa säädettyyn maantieteellisten merkintöjen järjestelmään ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2015/1535 ([27]).

6 artikla

Luokitus

1. Maantieteellisellä merkinnällä nimetyt tuotteet luokitellaan yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti kaksi-, neli-, kuusi- tai, jos jäsenvaltio niin päättää, kahdeksannumeroisella tasolla. Jos maantieteellinen merkintä kattaa useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvia tuotteita, kukin luokka on täsmennettävä. Tuoteluokitusta saa käyttää ainoastaan rekisteröinti-, tilastointi- ja dokumentointitarkoituksiin, erityisesti tulliviranomaisia varten. Kyseistä luokitusta ei saa käyttää vastaavien tuotteiden määrittämiseen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta suoralta ja välilliseltä kaupalliselta käytöltä suojautumiseksi.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luokituksen teknisen esitystavan ja sähköisen saatavuuden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Kestävyys

1. Tuottajaryhmä tai hyväksytty tuottajaryhmä, jos sellainen on olemassa, voi sopia kestävistä käytännöistä, joita on noudatettava maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuotannossa tai muun sellaisen toiminnan harjoittamisessa, johon sovelletaan yhtä tai useampaa tuote-eritelmässä asetettua velvollisuutta. Tällaisilla käytännöillä on pyrittävä soveltamaan unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja vaatimuksia tiukempia kestävyysvaatimuksia ympäristöön liittyvän, yhteiskunnallisen, tai taloudellisen kestävyyden tai eläinten hyvinvoinnin kannalta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa ”kestävällä käytännöllä” tarkoitetaan käytäntöä, joka edistää yhden tai useamman yhteiskunnallisen, ympäristöön liittyvän tai taloudellisen tavoitteen saavuttamista, kuten

([27]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

a) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen; maiseman, veden ja maaperän kestävä käyttö ja suojelu; siirtyminen kiertotalouteen, mukaan lukien elintarvikejätteen vähentäminen; ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen; ja luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu ja ennallistaminen;

b) maataloustuotteiden tuottaminen siten, että vähennetään torjunta-aineiden käyttöä ja hallitaan tällaisesta käytöstä aiheutuvia riskejä tai vähennetään mikrobilääkeresistenssin vaaraa maataloustuotannossa;

c) eläinten hyvinvointi;

d) kohtuulliset tulot tuottajille, toiminnan monipuolistaminen, paikallisen maataloustuotannon edistäminen sekä maaseudun rakenteiden ja paikallisen kehityksen arvostaminen;

e) maatalouden työllisyyden säilyttäminen houkuttelemalla nuoria tuottajia ja uusia tuottajia maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuottajiksi ja tukemalla heitä;

f) työ- ja turvallisuusolojen parantaminen maatalous- ja jalostustoiminnassa.

3. Jos tuottajaryhmä tai hyväksytty tuottajaryhmä, jos tällainen ryhmä on olemassa, päättää, että 1 kohdassa tarkoitetut kestävät käytännöt ovat pakollisia kaikille asianomaisen tuotteen tuottajille, kyseiset käytännöt on sisällytettävä tuote-eritelmään rekisteröintiä tai muuttamista koskevien menettelyjen mukaisesti.

8 artikla

Kestävyysraportti

1. Tuottajaryhmä tai hyväksytty tuottajaryhmä, jos sellainen on olemassa, voi laatia todennettavien tietojen perusteella säännöllisesti päivitettävän kestävyysraportin, joka sisältää kuvauksen olemassa olevista, tuotteen tuotannossa täytäntöönpannuista kestävistä käytänteistä, kuvauksen siitä, kuinka menetelmä, jolla tuote saadaan aikaan, vaikuttaa kestävyyteen ympäristöön liittyvien, yhteiskunnallisten,, taloudellisten tai eläinten hyvinvointiin liittyvien sitoumusten kannalta sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyys vaikuttaa tuotteen kehitykseen, suorituskykyyn ja asemaan.

2. Komissio julkistaa kestävyysraportin.

2 LUKU

Maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti

9 artikla

Hakija rekisteröintimenettelyn kansallisessa vaiheessa

1. Maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen saa jättää vain hakijana oleva tuottajaryhmä. Hakijana olevan tuottajaryhmän on oltava järjestö, joka koostuu sen saman tuotteen tuottajista, jonka nimeä ehdotetaan rekisteröitäväksi, järjestön oikeudellisesta muodosta riippumatta. Julkiset elimet ja muut osapuolet, joita asia koskee, voivat avustaa hakemuksen laatimisessa ja asiaan liittyvässä menettelyssä.

2. Tätä osastoa sovellettaessa jäsenvaltion nimeämä viranomainen voidaan katsoa tislatun alkoholijuoman maantieteellisten merkintöjen osalta hakijana olevaksi tuottajaryhmäksi, jos asianomaisten tuottajien ei ole mahdollista muodostaa ryhmää lukumääränsä, maantieteellisen sijaintinsa tai organisaationsa erityispiirteiden vuoksi. Tällaisessa tapauksessa nämä syyt on esitettävä 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa.

3. Tätä osastoa sovellettaessa yksittäinen tuottaja voidaan katsoa hakijana olevaksi tuottajaryhmäksi, jos osoitetaan, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseinen yksittäinen tuottaja on ainoa tuottaja, joka haluaa jättää hakemuksen maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi;

b) asianomainen maantieteellinen alue määritellään tämän asetuksen 49 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 94 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja asetuksen (EU) 2019/787 22 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun yhteyden perusteella eikä kiinteistöjen rajojen perusteella; ja

c) asianomaisella maantieteellisellä alueella on ominaispiirteitä, jotka eroavat merkittävästi naapurialueiden ominaispiirteistä, tai tuotteen ominaispiirteet ovat erilaiset kuin naapurialueilla tuotettujen tuotteiden ominaispiirteet tai, kun kyse on tislatun alkoholijuoman maantieteellisistä merkinnöistä, tislatulla alkoholijuomalla on erityinen laatu, maine tai muu ominaispiirre, joka liittyy selvästi sen maantieteelliseen alkuperään.

4. Jos maantieteellinen merkintä viittaa valtioiden rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen, useampi hakijana oleva tuottajaryhmä eri jäsenvaltioista tai kolmansista maista voi jättää maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi yhteisen hakemuksen. Tällainen yhteinen hakemus osoitetaan kaikille asianomaisille jäsenvaltioille.

10 artikla

Rekisteröintimenettelyn kansallinen vaihe

1. Unionista peräisin olevaa tuotetta koskevan maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on osoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, josta tuote on peräisin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa on oltava

a) tuote-eritelmä;

b) yhtenäinen asiakirja; ja

c) 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto.

3. Jäsenvaltion on tutkittava rekisteröintihakemus sen varmistamiseksi, että se täyttää asianomaisissa säännöksissä vahvistetut rekisteröintiedellytykset tapauksen mukaan viinin, tislatun alkoholijuoman tai maataloustuotteen osalta.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on osana tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tutkintaa toteutettava kansallinen vastaväitemenettely. Kansallisessa vastaväitemenettelyssä on varmistettava rekisteröintihakemuksen julkaiseminen, lukuun ottamatta 12 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, ja säädettävä vähintään kuukauden määräajasta, jonka kuluessa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, josta kyseinen tuote on peräisin, tai asuu siellä, voi esittää kyseiselle jäsenvaltiolle rekisteröintihakemusta koskevan vastaväitteen.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava väitemenettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Kyseisiin yksityiskohtaisiin sääntöihin voi sisältyä perusteita vastaväitteen ottamiseksi tutkittavaksi, neuvottelujakso hakijana olevan tuottajaryhmän ja kunkin vastaväitteen esittäjän välillä sekä se, että hakijana oleva tuottajaryhmä toimittaa selvityksen neuvottelujen tuloksista, mukaan lukien muutokset, joita hakijana oleva tuottajaryhmä on tehnyt rekisteröintihakemukseen.

6. Jos asianomainen jäsenvaltio rekisteröintihakemuksen tutkittuaan ja mahdollisen vastaväitteen tulosten arvioinnin ja hakijana olevan tuottajaryhmän kanssa mahdollisesti sovittujen hakemukseen tehtävien muutosten arvioinnin jälkeen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, se voi tehdä myönteisen päätöksen ja jättää 13 artiklassa tarkoitetun unionin tason rekisteröintihakemuksen.

7. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikilla luonnollisilla ja oikeushenkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, on mahdollisuus hakea päätökseen muutosta. Asianomaisen jäsenvaltion on myös varmistettava, että myönteinen päätös ja vastaava tuote-eritelmä julkaistaan, ja huolehdittava siitä, että tuote-eritelmä on sähköisesti saatavilla.

8. Edellä 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteinen hakemus on osoitettava kaikille asianomaisille jäsenvaltioille, ja asiaankuuluvat kansalliset menettelyt, myös vastaväitemenettely, on toteutettava kaikissa kyseisissä jäsenvaltioissa.

11 artikla

Siirtymäkauden kansallinen suoja

1. Jäsenvaltio voi väliaikaisesti myöntää nimelle kansallisen suojan, joka alkaa siitä päivästä, jona unionin tason rekisteröintihakemus on jätetty komissiolle.

2. Tällainen kansallinen suoja lakkaa päivänä, jona 21 artiklan mukaisesti hyväksytty rekisteröintihakemusta koskeva täytäntöönpanosäädös tulee voimaan tai rekisteröintihakemus peruutetaan.

3. Jos nimeä ei rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti, siirtymäkauden kansallisen suojan vaikutuksista vastaa yksinomaan asianomainen jäsenvaltio.

4. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toteuttamilla toimenpiteillä saa olla vaikutusta ainoastaan kansallisella tasolla, eikä niillä saa olla vaikutusta unionin sisäiseen kauppaan eikä kansainväliseen kauppaan.

12 artikla

Mukana seuraava asiakirja-aineisto

1. Rekisteröintihakemuksen mukana seuraavaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä

a) tarvittaessa tiedot, joissa selitetään mahdollisia ehdotettuja rajoituksia maantieteellisen merkinnän käyttöön tai suojaamiseen, ja mahdolliset siirtymätoimenpiteet, joita hakijana oleva tuottajaryhmä on ehdottanut;

b) hakijana olevan tuottajaryhmän nimi ja yhteystiedot;

c) sen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, toimeksiannon saaneen elimen tai tuotteita sertifioivan elimen taikka luonnollisen henkilön nimi ja yhteystiedot, joka tarkastaa tuote-eritelmän noudattamisen

   i) viinin osalta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 116 a artiklan nojalla;

   ii) tislattujen alkoholijuomien ja maataloustuotteiden osalta tämän asetuksen 39 artiklan nojalla;

d) muut tiedot, joita asianomainen jäsenvaltio tai tapauksen mukaan hakijana oleva tuottajaryhmä pitää tarpeellisina.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen mukana seuraavien asiakirjojen muodon ja sähköisen esitystavan 13 artiklassa säädetyssä unionin tason rekisteröintihakemuksessa sekä henkilötietojen poissulkemisen tai anonymisoinnin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Unionin tason rekisteröintihakemus

1. Kun kyseessä ovat unionista peräisin olevia tuotteita koskevat maantieteelliset merkinnät, rekisteröintihakemukseen on sisällyttävä

a) yhtenäinen asiakirja;

b) 12 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto;

c) sen jäsenvaltion vakuutus, jolle hakemus osoitettiin rekisteröintimenettelyn kansallisessa vaiheessa ja jossa vahvistetaan, että hakemus täyttää rekisteröinnin edellytykset;

d) mahdollinen siirtymäkausi, jonka kansalliset viranomaiset myöntävät tai jota ne ehdottavat kansallisen tutkinta- ja vastaväitemenettelyn jälkeen, sekä tiedot asiaan liittyvistä vastaväitteistä, jotka voidaan ottaa tutkittaviksi; ja

e) ajantasaisen tuote-eritelmän sähköinen julkaisuviite.

2. Kun kyseessä ovat unionin ulkopuolelta peräisin olevia tuotteita koskevat maantieteelliset merkinnät, unionin tason rekisteröintihakemukseen on sisällyttävä

a) tuote-eritelmä ja sen julkaisuviite;

b) yhtenäinen asiakirja;

c) 12 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto;

d) oikeudellinen todiste maantieteellisen merkinnän suojasta sen alkuperämaassa; ja

e) valtakirja, jos hakijaa edustaa asiamies.

3. Edellä 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun yhteiseen rekisteröintihakemukseen on sisällyttävä yhtenäisen asiakirjan lisäksi tapauksen mukaan asiakirjat, jotka luetellaan tämän artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tai 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja jotka ovat peräisin kaikista asianomaisista jäsenvaltioista tai kolmansista maista.

4. Tässä artiklassa tarkoitetut asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat menettelyjä, mallia ja esittämistä, kun on kyse unionin tason rekisteröintihakemuksista, mukaan lukien useampaa kuin yhtä kansallista aluetta koskevien hakemusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Unionin tason rekisteröintihakemuksen jättäminen

1. Maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä unionin tasolla koskeva hakemus on jätettävä komissiolle sähköisesti digitaalisen järjestelmän kautta.

Yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä komissio mukauttaa digitaalista järjestelmää niin, että jäsenvaltio voi halutessaan käyttää digitaalista järjestelmää maantieteellisen merkinnän rekisteröintimenettelyn kansallisessa osassa.

2. Jos rekisteröintihakemus koskee unionin ulkopuolista maantieteellistä aluetta, hakemus jätetään komissiolle joko suoraan hakijan eli tuottajaryhmän tai yksittäisen tuottajan toimesta tai asianomaisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

Kolmannen maan yksittäisen tuottajan on täytettävä 9 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset. Kolmannen maan tuottajaryhmä on tuottajaryhmä, joka työskentelee sen tuotteen parissa, jonka nimeä ehdotetaan rekisteröitäväksi.

3. Edellä 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen rekisteröintihakemuksen jättää joko

a) yksi asianomaisista jäsenvaltioista; tai

b) kolmannen maan hakija eli tuottajaryhmä tai yksittäinen tuottaja joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

4. Komissio julkistaa niiden tuotteiden nimet, joiden osalta on jätetty unionin tason rekisteröintihakemukset, 1 kohdassa tarkoitetun digitaalisen järjestelmän kautta.

15 artikla

Komission suorittama tutkinta ja julkaiseminen vastaväitemenettelyä varten

1. Komissio tutkii rekisteröintihakemukset, jotka on jätetty 14 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Se tarkistaa, että hakemuksissa on vaadittavat tiedot ja että niissä ei ole ilmeisiä virheitä, ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion toteuttaman kansallisen tutkinta- ja vastaväitemenettelyn tulokset.

2. Tutkinta saa kestää enintään kuusi kuukautta hakemuksen vastaanottopäivästä. Komissio voi pyytää hakijaa toimittamaan tarpeellisia lisätietoja tai tekemään hakemukseen muutoksia. Jos komissio osoittaa tällaisia pyyntöjä hakijalle, tutkintajakso saa kestää enintään viisi kuukautta päivästä, jona komissio vastaanottaa hakijan vastauksen.

3. Jos komissio ei saata 2 kohdassa tarkoitettua tutkintaa päätökseen asetetuissa määräajoissa, se ilmoittaa hakijalle kirjallisesti viivästyksen syyt ja arvion ajasta, joka tarvitaan tutkinnan päätökseen saattamiseksi ja jonka kesto on enintään kuukausi.

4. Jos komissio katsoo, että tämän asetuksen 9, 10, 12, 13, 28, 29, 30, 31, 46 ja 47 artiklassa, 48 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 50 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 93 ja 95 artiklassa ja 100 artiklan 4 kohdassa ja tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2019/787 3 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklassa ja 34 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, se julkaisee yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Rekisteröintihakemuksen kansallinen riitauttaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdolliset kansalliset hallinnolliset tai oikeudelliset menettelyt, jotka voivat haitata maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä.

2. Komissio vapautetaan velvollisuudesta noudattaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelun suorittamisen määräaikaa ja velvollisuudesta ilmoittaa jäsenvaltiolle viivästyksen syyt, jos se saa kyseiseltä jäsenvaltiolta 10 artiklan 6 kohdan mukaista rekisteröintihakemusta koskevan ilmoituksen, jossa joko

a) ilmoitetaan komissiolle, että 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu päätös on mitätöity kansallisella tasolla välittömästi sovellettavalla mutta ei lainvoimaisella hallinnollisella tai tuomioistuimen päätöksellä; tai

b) pyydetään komissiota keskeyttämään tutkinta, koska hakemuksen pätevyyden riitauttamiseksi on käynnistetty kansallisia hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä ja jäsenvaltio katsoo kyseisillä menettelyillä olevan pätevät perusteet.

3. Edellä 2 kohdassa säädetty vapautus on voimassa siihen saakka, kunnes asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle, että alkuperäinen hakemus on saatettu taas voimaan tai että jäsenvaltio peruuttaa keskeytyspyyntönsä.

4. Jos 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltion myönteinen päätös on mitätöity kokonaan tai osittain kansallisen tuomioistuimen tekemällä lainvoimaisella päätöksellä, kyseisen jäsenvaltion on tarvittaessa harkittava asianmukaisia toimia, kuten unionin tason rekisteröintihakemuksen peruuttamista tai muuttamista.

17 artikla

Unionin vastaväitemenettely

1. Kolmen kuukauden kuluessa 15 artiklan 4 kohdan mukaisesta yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut kolmanteen maahan tai asuu siellä, voivat esittää komissiolle vastaväitteen.

2. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, josta unionin tason rekisteröintihakemus jätettiin, tai asuu siellä, voi esittää vastaväitteen sijoittautumis- tai asuinjäsenvaltioilleen määräajassa, joka mahdollistaa sen, että kyseinen jäsenvaltio tarkastelee kyseistä vastaväitettä ja tekee päätöksen sen esittämisestä komissiolle 1 kohdan nojalla. Jäsenvaltiot voivat täsmentää kyseisen määräajan kansallisessa lainsäädännössään.

3. Vastaväitteessä on todettava, että siinä vastustetaan maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä. Vastaväite, jossa ei ole kyseistä toteamusta, on mitätön.

4. Komissio tutkii vastaväitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Jos komissio katsoo, että vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi, se kehottaa viiden kuukauden kuluessa 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta julkaisupäivästä vastaväitteen esittäjää ja hakijaa käymään tarvittavia neuvotteluja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta. Komissio toimittaa hakijalle vastaväitteen ja kaikki vastaväitteen esittäjän toimittamat asiakirjat. Komissio voi milloin tahansa kyseisen ajanjakson aikana hakijan pyynnöstä pidentää neuvottelujen määräaikaa kerran enintään kolmella kuukaudella.

5. Vastaväitteen esittäjän ja hakijan on aloitettava tarvittavat neuvottelut ilman aiheetonta viivytystä. Niiden on annettava toisilleen asiaankuuluvat tiedot, jotta voidaan arvioida, onko rekisteröintihakemus tapauksen mukaan tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 tai asetuksen (EU) 2019/787 mukainen.

6. Hakijan on yhden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen päättymisestä ilmoitettava komissiolle neuvottelujen tuloksista, mukaan lukien kaikki vaihdetut tiedot, sopimukseen pääsemisestä yhden vastaväitteen esittäjän tai kaikkien vastaväitteen esittäjien kanssa sekä rekisteröintihakemukseen mahdollisesti tämän seurauksena tehdyistä muutoksista. Vastaväitteen esittäjä voi ilmoittaa komissiolle myös kantansa neuvottelujen päätteeksi.

7. Jos 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja on tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen seurauksena muutettu, komissio tutkii uudelleen rekisteröintihakemuksen, sellaisena kuin se on muutettuna. Jos rekisteröintihakemusta on muutettu olennaisesti ja komissio katsoo, että muutettu hakemus täyttää rekisteröinnin edellytykset, se julkaisee yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteen uudelleen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

8. Tässä artiklassa tarkoitetut asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

9. Komissio saattaa päätökseen arviointinsa unionin tason rekisteröintihakemuksesta ottaen huomioon mahdolliset siirtymäkausia koskevat pyynnöt, vastaväitemenettelyn tulokset ja kaikki muut suorittamansa tarkastelun jälkeen esille tulleet seikat, jotka voivat johtaa yhtenäisen asiakirjan muuttamiseen.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vastaväitemenettelyä koskevat yksityiskohtaiset menettelyt ja määräajat.

11. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vastaväitteiden muodon ja esitystavan sekä säätää niissä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Huomautusilmoitus

1. Kolmen kuukauden kuluessa 15 artiklan 4 kohdan mukaisesta yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteen julkaisemisesta jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jota on sijoittautunut kolmanteen maahan tai asuu siellä, voivat esittää komissiolle huomautusilmoituksen.

2. Huomautusilmoituksessa on mainittava rekisteröintihakemukseen liittyvät virheet tai lisätiedot, mukaan lukien mahdollinen unionin oikeuden rikkominen. Huomautusilmoitus ei anna 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille tai henkilöille mitään oikeuksia eikä käynnistä vastaväitemenettelyä.

3. Jos 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja on muutettu olennaisesti huomautusilmoituksen esittämisen jälkeen, komissio julkaisee yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteen uudelleen kyseisen kohdan mukaisesti.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa huomautusilmoitusten muodon ja esitystavan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

19 artikla

Vastustamisperusteet

1. Edellä olevan 17 artiklan mukaisesti esitetty vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos vastaväitteen esittäjä osoittaa, että

a) ehdotettu maantieteellinen merkintä ei ole maantieteellisen merkinnän määritelmän tai tapauksen mukaan niiden vaatimusten mukainen, joita tarkoitetaan tässä asetuksessa, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jaksossa tai asetuksen (EU) 2019/787 3 artiklan 4 kohdassa ja III luvussa;

b) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti estyy yhden tai useamman 28, 29 tai 30 artiklassa taikka 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun olosuhteen vuoksi; tai

c) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaarantaisi täysin samanlaisen tai osittain samanlaisen nimen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen 15 artiklan 4 kohdassa säädettyjen tietojen julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon.

2. Komissio arvioi vastaväitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset unionin alueen osalta.

20 artikla

Maantieteellisten merkintöjen käyttöön liittyvä siirtymäkausi

1. Jos tuote on peräisin jostakin jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta ja sen nimitys on 26 artiklan 1 kohdan vastainen nimi tai sisältää tällaisen nimen, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä myöntää enintään viiden vuoden siirtymäkauden, jotta kyseistä nimitystä, jonka mukaisesti tuotetta on pidetty kaupan, voidaan käyttää edelleen, edellyttäen että 10 artiklan 4 kohtaan tai 17 artiklaan perustuvalla vastaväitteellä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi ja jolla vastustetaan sellaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemusta, jonka suojaa loukataan, osoitetaan, että

a) asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaarantaisi tuotenimityksessä olevan täysin tai osittain samanlaisen nimen olemassaolon; tai

b) tällaisia tuotteita on pidetty laillisesti kaupan kyseisellä tuotenimityksessä olevalla nimellä kyseisellä alueella vähintään viiden vuoden ajan ennen 15 artiklan 4 kohdassa säädettyä julkaisemista.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, lukuun ottamatta niitä, joissa on esitetty 10 artiklan 4 kohdan mukainen vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, jolloin säädös hyväksytään soveltamatta kyseistä tarkastelumenettelyä.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä pidentää 1 kohdan mukaisesti myönnettyä siirtymäkautta enintään yhteensä 15 vuoden ajan tai myöntää suoraan enintään 15 vuoden siirtymäajan, edellyttäen että lisäksi osoitetaan, että

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettua nimityksessä olevaa nimeä on muuttumattoman ja aidon käytännön perusteella käytetty laillisesti vähintään 25 vuoden ajan ennen asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen toimittamista komissiolle;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitetun nimityksessä olevan nimen käytön tarkoituksena ei ole missään vaiheessa ollut maantieteellisenä merkintänä rekisteröidyn tuotenimen maineesta hyötyminen; ja

c) kuluttajia ei ole johdettu eikä olisi voitu johtaa harhaan tuotteen oikean alkuperän suhteen.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, lukuun ottamatta niitä, joissa on esitetty 10 artiklan 4 kohdan mukainen vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, jolloin säädös hyväksytään soveltamatta kyseistä tarkastelumenettelyä.

5. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä käytettäessä alkuperämaan on oltava selkeästi ja näkyvästi merkinnöissä ja tapauksen mukaan tuotekuvauksissa, kun tuotteita pidetään kaupan verkossa.

6. Kun on kyse maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksista ja unionin muutoksista ja jotta voidaan voittaa väliaikaiset vaikeudet, joita liittyy pitkän aikavälin tavoitteeseen varmistaa se, että maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen kaikki toimijat kyseisellä alueella noudattavat asianomaista tuote-eritelmää, jäsenvaltio voi sallia vaatimusten täyttämiseksi enintään 10 vuoden pituisen siirtymäkauden siitä päivästä, jona hakemus toimitetaan komissiolle, edellyttäen, että asianomaiset toimijat ovat laillisesti pitäneet kaupan kyseistä tuotetta asianomaisella nimellä keskeytyksettä vähintään viiden vuoden ajan ennen hakemuksen toimittamista kyseisen jäsenvaltion viranomaisille ja ovat ottaneet tämän seikan esiin 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa vastaväitemenettelyssä.

7. Jos unionin tason rekisteröintihakemuksen ja asianomaisen nimen rekisteröinnin välinen aika on yli viisi vuotta, jäsenvaltio voi pidentää siirtymäkautta enintään viidellä vuodella. Päätös siirtymäkauden pidentämisestä on ilmoitettava viipymättä komissiolle, joka julkaisee sen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8. Edellä olevaa 6 kohtaa sovelletaan vastaväitemenettelyä lukuun ottamatta soveltuvin osin maantieteelliseen merkintään, joka viittaa kolmannen maan alueella sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen.

21 artikla

Komission päätös rekisteröintihakemuksesta

1. Jos komissio katsoo 15 artiklan mukaisesti tehdystä tarkastelusta saatujen tietojen perusteella, että jokin kyseisessä artiklassa tarkoitetuista edellytyksistä ei täyty, se hylkää rekisteröintihakemuksen antamalla täytäntöönpanosäädöksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos ei ole esitetty vastaväitettä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, komissio rekisteröi maantieteellisen merkinnän täytäntöönpanosäädöksillä soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio voi ottaa huomioon 18 artiklan mukaisesti saadut huomautusilmoitukset.

3. Jos komissiolle esitetään vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, 17 artiklassa tarkoitetun menettelyn jälkeen ja otettuaan huomioon sen tulokset komissio

a) antaa maantieteellisen merkinnän rekisteröimisestä täytäntöönpanosäädöksiä soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos sopimukseen on päästy, tarkastettuaan, että sopimus on unionin oikeuden mukainen, ja tarvittaessa muuttaa 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja edellyttäen, että tällaiset muutokset eivät ole olennaisia; tai

b) antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään rekisteröintihakemuksesta, jos sopimukseen ei ole päästy; nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskevissa täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä kaikista rekisteröintiin sovellettavista edellytyksistä ja sellaisen yhtenäisen asiakirjan tietojen uudelleen julkistamisesta, joka on julkaistu 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja jota on muutettu vastaväitemenettelyn jälkeen, kun on kyse muista kuin 17 artiklan 7 kohdassa ja 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

5. Rekisteröintiä koskevat komission täytäntöönpanoasetukset ja hylkäystä koskevat komission täytäntöönpanopäätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa.

22 artikla

Maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteri

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä ja soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä julkisesti saatavilla olevan maantieteellisten merkintöjen unionin rekisterin ja ylläpitää sitä. Kyseisessä rekisterissä on oltava kolme osaa: yksi viinien, yksi tislattujen alkoholijuomien ja yksi maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille. Kyseiseen rekisteriin 13 päivän toukokuuta 2024 jälkeen vietyjen tiedostojen on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1024 ([28]) 2 artiklan 13 alakohdassa määritellyssä koneellisesti luettavassa muodossa.

([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1024, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 56).

2. EUIPO ylläpitää unionin rekisteriä ja pitää sen ajan tasalla maantieteellisten merkintöjen rekisteröintien, muutosten ja peruutusten osalta *-* .

3. Jokainen viinin ja maataloustuotteiden maantieteellinen merkintä on kirjattava maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin tapauksen mukaan ”suojattuna alkuperänimityksenä” tai ”suojattuna maantieteellisenä merkintänä”, ja jokainen tislattujen alkoholijuomien maantieteellinen merkintä on kirjattava ”maantieteellisenä merkintänä”.

4. Maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin voidaan ottaa sellaisia kolmansien maiden tuotteiden maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Tällaisissa tapauksissa komissio rekisteröi tällaiset maantieteelliset merkinnät täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Viinien ja maataloustuotteiden nimet on kirjattava maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, jollei niitä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa ole nimenomaisesti yksilöity suojatuiksi alkuperänimityksiksi.

5. Jokainen maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin kirjattava maantieteellinen merkintä on kirjattava alkuperäisessä kirjoitusasussaan. Jos alkuperäistä nimeä ei kirjoiteta latinalaisin kirjaimin, maantieteellinen merkintä on litteroitava tai translitteroitava myös latinalaisin kirjaimin, ja maantieteellisen merkinnän molemmat versiot on merkittävä maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin, ja niillä on sama asema.

6. Komissio julkaisee ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 4 kohdassa tarkoitetun luettelon kansainvälisistä sopimuksista sekä luettelon maantieteellisistä merkinnöistä, jotka on suojattu kyseisillä sopimuksilla.

7. Komissio säilyttää maantieteellisen merkinnän rekisteröintiin liittyvät asiakirjat digitaalisessa tai paperimuodossa. Kun kyse on rekisteröinnin peruuttamisesta, komissio säilyttää asiakirjat 10 vuoden ajan peruuttamisesta.

8. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä maantieteellisten merkintöjen unionin rekisterin sisällön ja esitystavan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla

Otteet maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteristä

1. Kenen tahansa on voitava ladata maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteristä helposti ja maksutta virallinen ote, joka on todiste maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä, sekä muut asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen päivämäärä tai muu etuoikeuspäivä. Kyseiseen rekisteriin 13 päivän toukokuuta 2024 jälkeen kirjatun virallisen rekisteröintiotteen on oltava direktiivin (EU) 2019/1024 2 artiklan 13 alakohdassa määritellyssä koneellisesti luettavassa muodossa. Kyseistä virallista otetta voidaan käyttää aitoustodistuksena oikeudellisissa, tuomioistuin-, hallinto- tai vastaavissa menettelyissä.

2. Jos kansalliset viranomaiset ovat hyväksyneet tuottajaryhmän 33 artiklan mukaisesti, kyseinen ryhmä on merkittävä maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuottajien edustajaksi maantieteellisten merkintöjen unionin rekisterissä ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa virallisessa otteessa.

3. Komissio voi täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteristä otettujen otteiden muodon ja sähköisen esitystavan sekä säätää henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Tuote-eritelmän muutokset

1. Sellaisen tuotteen tuottajaryhmä, jonka nimi on rekisteröity maantieteellinen merkintä, voi hakea hyväksyntää tuote-eritelmän muutokselle. Jos on olemassa hyväksytty tuottajaryhmä, kyseinen tuottajaryhmä on ainoa, jolla on oikeus hakea hyväksyntää.

2. Tuote-eritelmän muutokset luokitellaan kahteen luokkaan:

a) unionin muutokset, jotka vaativat vastaväitemenettelyn unionin tasolla; ja

b) vakiomuutokset, jotka käsitellään jäsenvaltion tai kolmannen maan tasolla.

3. Muutosta pidetään unionin muutoksena, jos se edellyttää muutosta yhtenäiseen asiakirjaan tai sitä vastaavaan asiakirjaan ja

a) sisältää muutoksen

i) maataloustuotteiden osalta nimessä tai nimen käytössä;

ii) viinin osalta nimessä tai nimen käytössä taikka maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tai nimettyjen tuotteiden luokassa;

iii) tislattujen alkoholijuomien osalta nimessä tai missä tahansa nimen osassa tai nimen käytössä taikka maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tai nimettyjen tuotteiden luokassa tai virallisessa nimessä; tai

b) muutos uhkaa poistaa yhtenäisessä asiakirjassa tarkoitetun yhteyden maantieteelliseen alueeseen; tai

c) muutos aiheuttaa uusia tuotteen kaupan pitämisen rajoituksia.

Jäsenvaltioiden on tarkistettava a, b ja c alakohdassa tarkoitetut perusteet.

4. Kaikkia muita rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän muutoksia, jotka eivät ole 3 kohdan mukaisia unionin muutoksia, pidetään vakiomuutoksina.

5. Vakiomuutoksena pidetään tilapäistä muutosta, jolla tuote-eritelmää muutetaan tilapäisesti viranomaisten määräämien pakollisten terveys- ja kasvinsuojelutoimien vuoksi, tai tilapäistä muutosta, joka on tarpeen luonnonkatastrofien tai epäsuotuisten sääolojen vuoksi tai raaka-aineiden hankintaan vaikuttavista poikkeuksellisista olosuhteista, mukaan lukien geopoliittiset tapahtumat, johtuvien merkittävien markkinahäiriöiden vuoksi, edellyttäen, että luonnonkatastrofi, epäsuotuisat sääolot tai merkittävä markkinahäiriö on toimivaltaisten viranomaisten virallisesti tunnustama.

6. Unionin muutokset hyväksyy komissio. Hyväksymismenettely vastaa soveltuvin osin 9 ja 10 artiklassa ja 12–21 artiklassa säädettyä menettelyä.

7. Unionin ulkopuolelta peräisin oleviin unionin muutosta koskeviin hakemuksiin on sisällyttävä todiste siitä, että haettu muutos on kyseisessä kolmannessa maassa voimassa olevien, maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien lakien mukainen.

8. Jos rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmään tehtävää unionin muutosta koskevaan hakemukseen sisältyy myös vakiomuutoksia tai tilapäisiä muutoksia, komissio tutkii ainoastaan unionin muutoksen. Mahdollisia vakiomuutoksia tai tilapäisiä muutoksia ei katsota toimitetuiksi. Tällaista hakemusta tutkittaessa keskitytään ehdotettuihin unionin muutoksiin. Komissio tai asianomainen jäsenvaltio voi tapauksen mukaan pyytää hakijaa muuttamaan muita tuote-eritelmän osatekijöitä.

9. Vakiomuutokset arvioi ja hyväksyy jäsenvaltio tai kolmas maa, jonka alueella asianomaisen tuotteen maantieteellinen alue sijaitsee, ja ne annetaan tiedoksi komissiolle. Komissio julkistaa kyseiset muutokset.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännökset, jotka koskevat unionin muutoksia maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmiin, joista ei ole julkaistu yhtenäistä asiakirjaa, unionin muutoksia koskevien hakemusten tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, unionin muutosten ja vakiomuutosten välistä suhdetta sekä vakiomuutoksia, mukaan lukien niiden julkaiseminen.

11. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat unionin muutosta koskevan hakemuksen menettelyjä, mallia ja esittämistä sekä vakiomuutosten menettelyjä, mallia ja antamista tiedoksi komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan taikka jäsenvaltion, kolmannen maan tai kenen tahansa kolmanteen maahan sijoittautuneen tai siellä asuvan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, jonka oikeutettua etua asia koskee, peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin seuraavissa tapauksissa:

a) tuote-eritelmän vaatimusten täyttymistä ei voida enää varmistaa; tai

b) maantieteellisen merkinnän mukaista tuotetta ei ole saatettu markkinoille vähintään edeltävien seitsemän peräkkäisen vuoden aikana.

2. Komissio voi myös hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan rekisteröinti rekisteröidyllä nimellä kaupan pidetyn tuotteen tuottajien pyynnöstä. Jos on olemassa hyväksytty tuottajaryhmä, kyseinen tuottajaryhmä on ainoa, jolla on oikeus esittää tällainen pyyntö.

3. Nimen rekisteröiminen muuna teollis- tai tekijänoikeutena kuin maantieteellisenä merkintänä, erityisesti tavaramerkkinä, on kiellettävä yhden vuoden ajaksi maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin peruuttamisesta, paitsi jos tällainen teollis- ja tekijänoikeus oli ollut olemassa tai tällainen tavaramerkki oli rekisteröity ennen maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä.

4. Peruuttamismenettelyyn sovelletaan soveltuvin osin 10, 13–17 ja 21 artiklaa.

Vastaväitteet otetaan käsiteltäviksi vain, jos niistä käy ilmi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jota asia koskee, yhtäjaksoinen kaupallinen riippuvuus rekisteröidystä nimestä.

5. Ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen hyväksymistä komissio kuulee jäsenvaltion viranomaisia, kolmannen maan viranomaisia tai, jos se on mahdollista, sitä kolmannen maan tuottajaa, joka alun perin haki asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä, ellei peruuttamista pyydä suoraan tämä alkuperäinen hakija. Kuulemisjakson on oltava vähintään yksi kuukausi.

6. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä rekisteröinnin peruuttamispyyntöjen menettelyjä, mallia ja esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

7. Tämän artiklan 1, 2 ja 6 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Maantieteellisten merkintöjen suojaaminen

26 artikla

Maantieteellisten merkintöjen suojaaminen

1. Maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin kirjatut maantieteelliset merkinnät on suojattava

a) suoralta tai välilliseltä maantieteellisen merkinnän kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, jos tuotteet ovat verrattavissa tällä nimellä rekisteröityihin tuotteisiin tai jos kyseisen maantieteellisen merkinnän käyttö tuotteessa tai palvelussa hyödyntää, heikentää, vähentää tai haittaa suojatun nimen mainetta, myös silloin, kun kyseisiä tuotteita käytetään ainesosina;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty, litteroitu tai translitteroitu tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”makuinen”, ”tyyppinen” tai muu samankaltainen ilmaisu, myös silloin, kun kyseisiä tuotteita käytetään ainesosina;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta maininnoilta, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia ja joita käytetään asianomaisen tuotteen sisä- tai ulkopakkauksessa tai mainoksissa, asianomaista tuotetta koskevissa asiakirjoissa tai sitä koskevilla verkkorajapinnoilla esitetyissä tiedoissa, sekä tuotteen pakkaamiselta tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytänteiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin unionissa saatavilla oleviin verkkotunnuksiin.

3. Maataloustuotteiden, viinien ja tislattujen alkoholijuomien nimiä koskevat kansalliset säännöt eivät saa aiheuttaa sekaannusta rekisteröityjen maantieteellisten merkintöjen kanssa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua suojaa on sovellettava myös

a) tavaroihin, jotka saapuvat unionin tullialueelle ilman, että niitä luovutetaan vapaaseen liikkeeseen unionin tullialueella;

b) tavaroihin, jotka myydään etämyynnissä, kuten sähköisessä kaupassa; ja

c) tavaroihin, jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

5. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013 ([29]) 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa luetelluilla yhteisöillä on oltava oikeus esittää tulliviranomaisille hakemus, jolla estetään kaikkia kolmansia osapuolia tuomasta kaupankäynnin yhteydessä unioniin tavaroita, vaikka niitä ei luovutettaisi siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien pakkaus, tulevat kolmansista maista ja ovat tämän artiklan 1 kohdan vastaisia.

6. Tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yleisiä nimiä unionissa.

7. Jos maantieteellinen merkintä on moniosainen nimi, joka sisältää yleisenä pidettävän nimen, kyseisen nimen käyttö ei pääsääntöisesti ole 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu menettelytapa.

27 artikla

Ainesosana käytetyn tuotteen nimeävien maantieteellisten merkintöjen käyttö jalostetun tuotteen nimessä

1. Rajoittamatta tämän asetuksen 26 artiklan ja 37 artiklan 7 kohdan sekä asetuksen (EU) N:o 1169/2011 7 ja 17 artiklan soveltamista maantieteellistä merkintää, jolla nimetään jalostetun tuotteen ainesosana käytetty tuote, voidaan käyttää kyseisen jalostetun tuotteen nimessä tai sen merkinnöissä tai sen mainonnassa, jos

a) jalostettu tuote ei sisällä mitään muuta tuotetta, joka on verrattavissa maantieteellisellä merkinnällä nimettyyn ainesosaan;

b) maantieteellisellä merkinnällä nimettyä ainesosaa käytetään riittävässä määrin, jotta se antaa asianomaiselle jalostetulle tuotteelle olennaisen ominaisuuden; ja

c) maantieteellisellä merkinnällä nimetyn ainesosan prosenttiosuus jalostetussa tuotteessa ilmoitetaan merkinnässä.

([29]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

2. Lisäksi sellaisen asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa määritellyn valmiiksi pakatun elintarvikkeen, joka sisältää ainesosana maantieteellisellä merkinnällä nimettyä tuotetta, tuottajien, jotka haluavat käyttää kyseistä maantieteellistä merkintää kyseisen valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä, myös mainosaineistossa, on annettava kirjallinen ennakkoilmoitus hyväksytylle tuottajaryhmälle, jos tällainen ryhmä on olemassa kyseisen maantieteellisen merkinnän osalta. Kyseisten tuottajien on sisällytettävä kyseiseen ilmoitukseen tiedot, jotka osoittavat, että tämän artiklan 1 kohdassa lueteltuja edellytyksiä noudatetaan, ja toimittava sen mukaisesti. Hyväksytyn tuottajaryhmän on vahvistettava ilmoituksen vastaanottaminen kirjallisesti neljän kuukauden kuluessa. Valmiiksi pakatun elintarvikkeen tuottaja voi aloittaa maantieteellisen merkinnän käytön valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä vastaanotettuaan kyseisen vahvistuksen tai kyseisen määräajan päätyttyä sen mukaan, kumpi tapahtuu ensin. Hyväksytty tuottajaryhmä voi liittää kyseiseen vahvistukseen ei-sitovia tietoja asianomaisen maantieteellisen merkinnän käytöstä.

Jäsenvaltiot voivat perussopimusten mukaisesti säätää täydentävistä menettelysäännöistä, jotka koskevat niiden alueelle sijoittautuneita valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tuottajia.

3. Hyväksytty tuottajaryhmä ja valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tuottaja voivat tehdä sopimuksen erityisistä teknisistä ja visuaalisista näkökohdista, jotka liittyvät siihen, miten ainesosan maantieteellinen merkintä valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä esitetään merkinnöissä – muualla kuin ainesosaluettelossa – tai mainosaineistoissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta tislattuihin alkoholijuomiin.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla lisäsääntöjä vastaavien tuotteiden käytöstä ainesosina ja perusteista, joiden mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille jalostetuille tuotteille annetaan olennaisia ominaisuuksia.

28 artikla

Yleisnimet

1. Yleisnimiä ei saa rekisteröidä maantieteellisinä merkintöinä.

2. Sen määrittämiseksi, onko ilmaisusta tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, ja erityisesti

a) nykyinen tilanne alueilla, joilla tuotetta käytetään;

b) asiaa koskevat kansalliset tai unionin säädökset.

29 artikla

Homonyymiset maantieteelliset merkinnät

1. Maantieteellistä merkintää, jota on haettu sen jälkeen, kun kokonaan tai osittain homonyymistä maantieteellistä merkintää on haettu tai se on suojattu unionissa, ei saa rekisteröidä, ellei paikallisen ja vakiintuneen käytön edellytysten ja kyseisten kahden kokonaan tai osittain homonyymisen merkinnän esittämisen välillä ole käytännössä riittävästi eroa, ottaen huomioon tarve varmistaa asianomaisten tuottajien tasapuolinen kohtelu ja se, että kuluttajia ei johdeta harhaan tuotteiden tunnistamisen tai maantieteellisen alkuperän suhteen.

2. Kokonaan tai osittain homonyymistä maantieteellistä merkintää, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen, paikkakunnan tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kokonaan tai osittain homonyymisellä maantieteellisellä merkinnällä, jota haetaan unionissa tai joka suojataan unionissa, tarkoitetaan seuraavia:

a) maantieteelliset merkinnät, jotka on kirjattu maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin;

b) maantieteelliset merkinnät, joita on haettu, edellyttäen että ne myöhemmin kirjataan maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin;

c) unionissa asetuksen (EU) 2019/1753 mukaisesti suojatut alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät; ja

d) maantieteelliset merkinnät, alkuperänimet ja vastaavat ilmaisut, jotka on suojattu unionin ja yhden tai useamman kolmannen maan välisen kansainvälisen sopimuksen nojalla.

4. Komissio poistaa täytäntöönpanosäädöksellä kaikki 1 tai 2 kohdan vastaisesti rekisteröidyt maantieteelliset merkinnät unionin rekisteristä. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Tavaramerkit

Nimeä ei saa rekisteröidä maantieteellisenä merkintänä, jos maantieteellisenä merkintänä ehdotetun nimen rekisteröiminen saattaisi johtaa kuluttajia harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen, tunnettuuden ja käytössäoloajan pituuden vuoksi.

31 artikla

Maantieteellisten merkintöjen ja tavaramerkkien välinen suhde

1. Sellaisen tavaramerkin, jonka käyttö olisi 26 artiklan vastaista, rekisteröintihakemus hylätään, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on jätetty sen päivän jälkeen, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on toimitettu komissiolle.

2. EUIPO julistaa mitättömiksi 1 kohdan vastaisesti rekisteröidyt unionin tavaramerkit, ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset julistavat mitättömiksi 1 kohdan vastaisesti rekisteröidyt kansalliset tavaramerkit.

3. Sellaisen tavaramerkin, jonka käyttö on 26 artiklan vastaista, mutta jota on haettu, joka on rekisteröity tai jota on käytetty vilpittömässä mielessä unionin alueella, jos tästä mahdollisuudesta säädetään asiaankuuluvassa lainsäädännössä, ennen päivää, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on jätetty komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja tavaramerkki voidaan uusia maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä huolimatta edellyttäen, että direktiivin (EU) 2015/2436 tai asetuksen (EU) 2017/1001 mukaisia tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa. Tällöin sallitaan maantieteellisen merkinnän, kun se on rekisteröity, ja asianomaisen tavaramerkin käyttö.

4. Jos maantieteelliset merkinnät on rekisteröity unionissa jättämättä unionin tason rekisteröintihakemusta, suojan ensimmäinen päivä on päivä, jona komissiolle on toimitettu maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus 1 ja 3 kohdan soveltamiseksi.

5. Merkinnöissä voidaan käyttää direktiivin (EU) 2015/2436 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja takuu- tai tarkastusmerkkejä ja mainitun direktiivin 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisömerkkejä sekä asetuksen (EU) 2017/1001 VIII luvussa tarkoitettuja yhteisömerkkejä yhdessä maantieteellisen merkinnän kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamista.

32 artikla

Tuottajaryhmät

1. Tuottajaryhmä on saman tuotteen tai samojen tuotteiden tuottajien järjestö sen oikeudellisesta muodosta riippumatta. Sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se suorittaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviä, mukaan lukien vähintään yksi 4 kohdassa määritelty tehtävä;

b) se perustetaan vapaaehtoisesti tuottajien aloitteesta, ja sen muodostavat tuottajat; ja

c) se on demokraattisesti järjestäytynyt ja sen jäsenet vastaavat sen valvonnasta ja tarkastamisesta.

Hakijana olevien tuottajaryhmien on täytettävä nämä perusteet viimeistään asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintipäivänä.

Maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuottajalla on oikeus liittyä tuottajaryhmään. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tuottajaryhmän jäsenyyden koskemaan tiettyjä tuottajaluokkia ottaen huomioon asianomaiseen tuottajaryhmään kuuluvan tuotteen luonteen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimijat ja taloudellisen toiminnan edustajat, jotka liittyvät johonkin maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden toimitusketjun vaiheeseen, sekä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 157 artiklassa tarkoitetut sidosryhmät voivat olla tuottajaryhmän jäseniä, jos niillä on erityinen intressi tuottajaryhmään kuuluviin tuotteisiin. Kyseiset jäsenet eivät saa valvoa tuottajaryhmää.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat erityisesti tuottajaryhmien organisaatiota, perussääntöjä, toimintaa, jäsenyyden luonnetta ja niille suoritettavia maksuosuuksia.

4. Tuottajaryhmä voi hoitaa erityisesti seuraavia tehtäviä:

a) tuote-eritelmän laatiminen, rekisteröinnin, muuttamisen tai peruuttamisen hakeminen sekä toiminnan kehittäminen, mukaan lukien sen jäsenten tukeminen, kun ne omilla valvontajärjestelmillään todentavat ja varmistavat tuote-eritelmän noudattamisen;

b) asianmukaisiin toimiin ryhtyminen maantieteellisen merkinnän ja siihen suoraan liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien suojan varmistamiseksi, mukaan lukien oikeustoimet ja toimia koskevien hakemusten jättäminen tulliviranomaisille asetuksen (EU) N:o 608/2013 mukaisesti sekä sellaisten toimenpiteiden tai markkinointikäytäntöjen estäminen tai torjuminen, jotka vahingoittavat tai uhkaavat vahingoittaa kyseisen maantieteellisen merkinnän mainetta tai arvoa;

c) jäsentensä edustaminen teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaverkostoissa ja yhteyksissä unionin tai kansallisella tasolla perustettujen väärentämisen vastaisten elinten kanssa;

d) edellä 7 artiklassa tarkoitetuista kestävistä käytännöistä sopiminen riippumatta siitä, sisältyvätkö ne tuote-eritelmään vai onko kyse erillisestä aloitteesta, mukaan lukien järjestelyt kyseisten käytäntöjen noudattamisen tarkastamiseksi ja riittävän julkisuuden varmistamiseksi niille erityisesti komission perustamassa tietojärjestelmässä;

e) toimien toteuttaminen maantieteellisen merkinnän toiminnan parantamiseksi ympäristöön liittyvän, yhteiskunnallisen ja taloudellisen kestävyyden osalta, mukaan lukien

   i) kollektiivisten markkinointi- ja mainontakampanjoiden kehittäminen, järjestäminen ja toteuttaminen;

   ii) tiedotus- ja menekinedistämistoimet, joiden tarkoituksena on tiedottaa kuluttajille maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen ominaisuuksista, mukaan lukien matkailupalvelujen kehittäminen asianomaisella maantieteellisellä alueella;

   iii) maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen taloudellisen, yhteiskunnallisen tai ympäristöön liittyvän suorituskyvyn, tuotannon, ravintoprofiilin ja aistinvaraisen profiilin analysointi;

   iv) maantieteellistä merkintää, asiaankuuluvaa unionin tunnusta ja lyhennettä (SAN tai SMM) koskevien tietojen levittäminen; ja

   v) neuvonnan ja koulutuksen tarjoaminen ja parhaita käytäntöjä koskevien suuntaviivojen levittäminen nykyisille ja tuleville tuottajille, mukaan lukien kestävät käytännöt, erityisesti 7 artiklassa säädetyt käytännöt, tieteen ja tekniikan kehitys, digitalisaatio, sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja tasa-arvo, sekä kuluttajien tietoisuuden lisääminen;

f) rikkomusten ja epäillyn vilpillisen käytön torjuminen sellaisten maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden markkinoilla, jotka eivät ole tuote-eritelmän mukaisia, seuraamalla ja todentamalla maantieteellisen merkinnän käyttöä sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla, joilla maantieteelliset merkinnät on suojattu, myös verkkorajapinnoilla, ja tarvittaessa asiasta tiedottaminen täytäntöönpanoviranomaisille käyttäen luottamuksellisia järjestelmiä, jos sellaisia on saatavilla;

g) toimenpiteiden toteuttaminen tuotteiden arvon nostamiseksi ja tarvittaessa toimiin ryhtyminen sellaisten toimenpiteiden tai kaupallisten käytäntöjen estämiseksi tai torjumiseksi, jotka vahingoittavat tai uhkaavat vahingoittaa sen tuotteiden imagoa ja arvoa, mukaan lukien markkinakäytäntöjen heikkeneminen ja hintojen aleneminen.

5. Jäsenvaltiot voivat alueellaan avustaa tuottajia tuottajaryhmien perustamisessa ja toiminnassa.

6. Jos maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen osalta ei ole olemassa tuottajaryhmää, jäsenvaltiot voivat hoitaa 4 kohdan b, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä. Jäsenvaltioiden on oltava vuorovaikutuksessa tuottajien kanssa ja avustettava niitä tuottajaryhmien perustamisessa.

7. Jäsenvaltiot voivat perustaa julkisen rekisterin alueeltaan peräisin olevien maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuottajaryhmistä, mukaan lukien 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tuottajat. Kyseisen rekisterin on sisällettävä vähintään kunkin tuottajaryhmän nimi, oikeudellinen muoto ja osoite sekä kaikki asianomaisen tuottajaryhmän kattamat maantieteelliset merkinnät.

33 artikla

Hyväksytyt tuottajaryhmät

1. Sen lisäksi, mitä 32 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa tuottajaryhmien hyväksymisjärjestelmää. Hyväksymisjärjestelmää voidaan soveltaa kaikkiin tuottajaryhmiin, joiden jäsenet tuottavat maantieteellisellä merkinnällä nimettyä tuotetta, tai tuottajaryhmiin, jotka tuottavat tiettyihin luokkiin kuuluvia maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjä tuotteita. Tuottajaryhmä voidaan hyväksyä ainoastaan pyynnöstä. Hyväksymisjärjestelmän puitteissa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tuottajat katsotaan hyväksytyiksi tuottajaryhmiksi.

2. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää, on säädettävä seuraavista perusteista tuottajaryhmän hyväksymiseksi:

a) tietty oikeudellinen muoto; ja

b) jokin seuraavista vaatimuksista täyttyy:

i) vähintään 50 prosenttia tuotteen tuottajista jäseninä; tai

ii) vähimmäisosuus tuotteen tuottajista jäseninä ja yli 50 prosentin vähimmäisosuus kaupan pidettävän tuotannon määrästä tai arvosta.

Jäsenvaltiot voivat säätää sen kaltaisista lisäperusteista kuin seuraavat:

a) vaatimus siitä, että sillä on käytettävissään tarvittavat rahoitusosuudet jäseniltään;

b) säännöt, jotka koskevat jäsenten hyväksymistä, jäsenyyden päättämistä ja jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä;

c) kirjalliset perussäännöt.

Jos tuottajaryhmä ei enää täytä hyväksymisperusteita, hyväksyntä on peruutettava tilapäisesti tai kokonaan.

3. Jos tuottajaryhmä on hyväksytty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti, se on hyväksyttynä tuottajaryhmänä ainoa, jolla on oikeus

a) hoitaa 32 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä kaikkien kyseessä olevalla maantieteellisellä merkinnällä nimettyä tuotetta tuottavien tuottajien puolesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksittäisten tuottajien oikeutta puolustaa etujaan;

b) vastaanottaa valmiiksi pakatun elintarvikkeen tuottajalta 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus ainesosan maantieteellisen merkinnän käytöstä valmiiksi pakatun elintarvikkeen nimessä;

c) pyytää sitovia sääntöjä maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tarjonnan säätelemiseksi asetuksen (EU) N:o 1308/2013 166 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös enintään kuuden vuoden ajaksi mainitun asetuksen 166 a artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti;

d) vahvistaa arvon jakamista koskevat vakiolausekkeet, joita voidaan käyttää asetuksen (EU) N:o 1308/2013 172 a artiklan mukaisesti;

e) sopia kestävistä käytännöistä tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti;

f) hakea muutoksen hyväksymistä tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

g) esittää peruutuspyyntö tämän asetuksen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hyväksytty tuottajaryhmä on ainoa tuottajaryhmä, jolla on oikeus hoitaa seuraavia tehtäviä:

a) edellä 32 artiklan 4 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut tehtävät, jos ne vaikuttavat kaikkiin kyseessä olevalla maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuottajiin;

b) edellä 32 artiklan 4 kohdan b, e ja f alakohdassa tarkoitetut tehtävät, jos ne suoritetaan kansainvälisellä, kansallisella tai alueellisella tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseessä olevalla maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuottajien mahdollisuutta hoitaa kyseisiä tehtäviä paikallisella tasolla.

5. Tuottajaryhmän, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, joka ei sovella tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää, on voitava hoitaa 32 artiklan 4 kohdan b, c, e ja f alakohdassa tarkoitetut tehtävät tällaista järjestelmää soveltavassa jäsenvaltiossa.

6. Jos maantieteellisellä merkinnällä nimetään rajat ylittävä maantieteellinen alue, asianomaisten jäsenvaltioiden tai tapauksen mukaan, kun on kyse Pohjois-Irlannista, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten on tehtävä yhteistyötä yhden hyväksytyn tuottajaryhmän nimeämisessä. Jos asianomaiset jäsenvaltiot, tai tapauksen mukaan Yhdistynyt kuningaskunta Pohjois-Irlannin osalta, eivät pääse sopimukseen tai jos jokin asianomaisista jäsenvaltioista ei sovella 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää, kyseiselle maantieteelliselle merkinnälle ei hyväksytä tuottajaryhmää.

7. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennen 13 päivää toukokuuta 2024 hyväksytyt tuottajaryhmät hyväksytään 1 kohdan mukaisesti.

Jos tällainen hyväksytty tuottajaryhmä ei täytä 2 kohdassa säädettyjä perusteita, sen on mukauduttava asiaa koskeviin sääntöihin viimeistään 14 päivänä toukokuuta 2026. Jos tätä vaatimusta ei täytetä kyseiseen päivämäärään mennessä, asianomaisen jäsenvaltion on joko pidennettävä määräaikaa kerran enintään yhdellä vuodella tai peruutettava hyväksyntä.

8. Jos jäsenvaltio soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua hyväksyttyjen tuottajaryhmien järjestelmää, sen on ilmoitettava komissiolle digitaalisen järjestelmän kautta hyväksytyn tuottajaryhmän nimi ja osoite kunkin rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän osalta ja päivitettävä kyseiset tiedot, jos niihin tulee muutoksia. Komissio asettaa kyseiset tiedot julkisesti saataville ja päivittää maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriä vastaavasti.

34 artikla

Tuottajaryhmien yhteenliittymät

1. Tuottajaryhmien yhteenliittymä voidaan perustaa kiinnostuneiden tuottajaryhmien aloitteesta.

2. Tuottajaryhmien yhteenliittymä voi hoitaa erityisesti seuraavia tehtäviä:

a) osallistuminen neuvoa-antaviin elimiin;

b) tietojenvaihto viranomaisten kanssa aiheista, jotka liittyvät maantieteellisiä merkintöjä koskevaan politiikkaan;

c) suositusten antaminen maantieteellisiä merkintöjä koskevan politiikan kehittämisen parantamiseksi erityisesti siltä osin kuin on kyse kestävyydestä, petosten ja väärennösten torjunnasta, lisäarvon luomisesta toimijoiden keskuudessa, kilpailusäännöistä ja maaseudun kehittämisestä;

d) maantieteellisiin merkintöihin liittyviä toimia koskevien parhaiden käytäntöjen edistäminen ja levittäminen tuottajien keskuudessa;

e) osallistuminen asetuksessa (EU) N:o 1144/2014 tarkoitettuihin menekinedistämistoimiin.

35 artikla

Maantieteellisten merkintöjen suoja verkkotunnuksissa

1. Unioniin sijoittautuneiden maatunnusrekisterien on varmistettava, että vaihtoehtoisissa verkkotunnuksia koskevissa riitojenratkaisumenettelyissä tunnustetaan rekisteröidyt maantieteelliset merkinnät oikeuksiksi, joihin kyseisissä menettelyissä voidaan vedota.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännökset, joilla EUIPO:lle annetaan tehtäväksi perustaa sellainen verkkotunnusten tieto- ja hälytysjärjestelmä ja hallinnoida sitä, joka antaisi hakijalle maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen jättämisen yhteydessä tiedon maantieteellisen merkinnän saatavuudesta verkkotunnuksena sekä valinnaisesti tiedon maantieteellisen merkinnän kanssa samanlaisesta rekisteröidystä verkkotunnuksesta. Unioniin perustetut maatunnusrekisterit voivat toimittaa EUIPO:lle asiaankuuluvat tiedot vapaaehtoisesti.

3. Komissio tekee viimeistään 14 päivänä marraskuuta 2025 arvioinnin 2 kohdassa tarkoitetun tieto- ja hälytysjärjestelmän tarpeellisuudesta ja toteutettavuudesta ottaen huomioon kyseisessä kohdassa tarkoitetun tietojen vapaaehtoisen toimittamisen toimivuuden, ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tärkeimmistä havainnoistaan. Kyseiseen kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

36 artikla

Käyttöoikeus

Rekisteröityä maantieteellistä merkintää saa käyttää kuka tahansa toimija, joka pitää kaupan vastaavaa tuote-eritelmää noudattavaa tuotetta.

Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki toimijat kuuluvat tapauksen mukaan tämän asetuksen 39 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1308/2013 116 a artiklan mukaisesti vahvistetun tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisen piiriin.

Jos maantieteellinen merkintä muodostuu hakijana olevan yksittäisen tuottajan tilan nimestä tai siihen sisältyy tällaisen tilan nimi, tämä ei estä muita toimijoita käyttämästä kyseistä rekisteröityä maantieteellistä merkintää, edellyttäen että sitä käytetään kuvaamaan tuote-eritelmää noudattavaa tuotetta.

37 artikla

Unionin tunnukset, maininnat ja lyhenteet

1. Maantieteellisiin merkintöihin viittaavia mainintoja, lyhenteitä tai tunnuksia ei saa käyttää muutoin kuin sellaisten tuotteiden yhteydessä, jotka on tuotettu asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti. Niitä voidaan käyttää myös tiedotus- ja valistustarkoituksiin edellyttäen, että tällainen käyttö ei todennäköisesti johda kuluttajaa harhaan.

2. Otetaan käyttöön seuraavat unionin tunnukset, joiden tarkoituksena on merkitä ja mainostaa maantieteellisiä merkintöjä:

a) maataloustuotteiden suojattujen alkuperänimitysten tunnus; ja

b) maataloustuotteiden suojattujen maantieteellisten merkintöjen tunnus. Kyseistä tunnusta voidaan käyttää myös tislattujen alkoholijuomien maantieteellisissä merkinnöissä.

3. Kun on kyse unionista peräisin olevista maataloustuotteista ja tislatuista alkoholijuomista, joita pidetään kaupan maantieteellisellä merkinnällä varustettuina, maantieteelliseen merkintään liittyvän unionin tunnuksen on oltava merkinnöissä ja mainoksissa. Merkintöjen osalta maantieteellisen merkinnän on oltava samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin unionin tunnuksen.

Maantieteelliseen merkintään sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1169/2011 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjä pakollisten tietojen esittämistä koskevia merkintävaatimuksia.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun kyseessä ovat tislatut alkoholijuomat, unionin tunnukset voidaan jättää pois.

5. Jos maataloustuotteet on nimetty maantieteellisellä merkinnällä, tuottajan tai toimijan nimen on oltava merkinnän samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin maantieteellinen merkintä. Tällöin toimijan nimellä tarkoitetaan sen toimijan nimeä, joka on vastuussa tuotantovaiheesta, jossa maantieteellisen merkinnän piiriin kuuluva tuote on saatu, tai vastuussa kyseisen tuotteen merkittävästä jalostamisesta.

Kun on kyse maantieteellisellä merkinnällä nimetyistä tislatuista alkoholijuomista, tuottajan nimen on oltava merkinnän samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin maantieteellinen merkintä.

Jos pakkauksen tai säiliön suurin pinta vastaa asetuksen (EU) N:o 1169/2011 16 artiklan 2 kohdassa kuvattua, tuottajan tai toimijan nimen mainitseminen on oltava vapaaehtoista.

Maataloustuotteita ja tislattuja alkoholijuomia, joita pidetään kaupan maantieteellisellä merkinnällä ja jotka on merkitty ennen 14 päivää toukokuuta 2026, voidaan edelleen saattaa markkinoille noudattamatta velvoitetta ilmoittaa tuottajan tai toimijan nimi samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin maantieteellinen merkintä, kunnes varastot loppuvat.

6. Jos maataloustuote tai tislattu alkoholijuoma nimetään maantieteellisellä merkinnällä, maataloustuotteiden merkinnöissä ja mainonnassa voi olla maininta ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä” ja tislattujen alkoholijuomien merkinnöissä ja mainonnassa voi olla maininta ”maantieteellinen merkintä”.

Maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen maataloustuotteiden merkinnöissä ja mainonnassa voidaan käyttää lyhennettä ”SAN”, joka vastaa mainintaa ”suojattu alkuperänimitys”, tai ”SMM”, joka vastaa mainintaa ”suojattu maantieteellinen merkintä”.

7. Jalostettujen tuotteiden merkinnöissä ja mainonnassa voidaan käyttää mainintoja ja lyhenteitä, jos maantieteellinen merkintä viittaa jalostetun tuotteen ainesosaan. Tällöin maininta tai lyhenne on sijoitettava ainesosaksi selvästi tunnistetun ainesosan nimen viereen. Unionin tunnusta ei saa asettaa siten, että se liittyy asetuksen (EU) N:o 1169/2011 17 artiklassa tarkoitettuun elintarvikkeen nimeen.

8. Suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaavat unionin tunnukset, maininnat ”suojattu alkuperänimitys”, ”suojattu maantieteellinen merkintä” ja ”maantieteellinen merkintä” sekä lyhenteet ”SAN” ja ”SMM” saavat olla merkinnöissä vasta sen jälkeen, kun kyseisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintipäätös on julkaistu.

9. Merkinnöissä voi myös olla seuraavat tiedot:

a) tuote-eritelmässä tarkoitetun maantieteellisen alkuperäalueen kuvaukset; ja

b) teksti, grafiikka tai tunnukset, jotka viittaavat jäsenvaltioon ja alueeseen, jolla kyseinen maantieteellinen alkuperäalue sijaitsee, edellyttäen, että tällaiset viittaukset eivät johda kuluttajaa harhaan tuotteiden tunnistamisen tai todellisen alkuperän suhteen.

10. Jos unionin tunnukset liittyvät maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin kirjattuihin maantieteellisiin merkintöihin, joilla nimetään kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, tunnukset voivat olla tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, jolloin niitä on käytettävä 3 kohdan mukaisesti.

11. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä maantieteellisten merkintöjen unionin tunnusten tekniset ominaisuudet sekä tekniset säännöt niiden käytölle sekä merkintöjen ja lyhenteiden käytölle tuotteissa, joita pidetään kaupan maantieteellisinä merkintöinä, mukaan lukien kielitoisinnot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Valvonta ja täytäntöönpano

38 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan viineihin, tislattuihin alkoholijuomiin ja maataloustuotteisiin.

Tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa, 3 kohtaa ja tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisen osalta 4 kohtaa sekä 39, 40, 41 ja 44 artiklaa sovelletaan kuitenkin ainoastaan tislattuihin alkoholijuomiin ja maataloustuotteisiin.

2. Tätä lukua sovellettaessa valvonnalla tarkoitetaan

a) sen tarkastamista, että maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote on tuotettu vastaavan tuote-eritelmän mukaisesti; ja

b) sen tarkastamista, miten maantieteellisiä merkintöjä käytetään markkinoilla, myös verkkorajapinnoissa.

Tätä lukua sovellettaessa täytäntöönpanolla tarkoitetaan kaikkia toimia, joilla pyritään varmistamaan tämän asetuksen II osaston 3 luvun noudattaminen.

3. Toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden elinten ja luonnollisten henkilöiden, joille on siirretty tiettyjä virallista valvontaa koskevia tehtäviä, on noudatettava asetuksessa (EU) 2017/625 säädettyjä vaatimuksia.

4. Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) 2017/625 116 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio suorittaa asetuksen (EU) 2017/625 VI osaston I luvussa säädettyjä maantieteellisiä merkintöjä koskevaa valvontaa, mukaan lukien auditoinnit, riskianalyysin perusteella, joka pohjautuu maantieteellisten merkintöjen suhteelliseen määrään jäsenvaltiossa, suoritettujen tarkastusten lukumäärään tai maantieteellisten merkintöjen vaatimustenmukaisuuden todentamiseen tai maantieteellisten merkintöjen käytön todentamiseen liittyviin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka esitetään asetuksen (EU) 2017/625 113 artiklan mukaisesti laaditussa jäsenvaltion vuosikertomuksessa. Asetuksen (EU) 2017/625 116 artiklan 2 kohtaa, 118 artiklaa ja 120–124 artiklaa ei sovelleta maantieteellisten merkintöjen valvontaan, mukaan lukien auditoinnit.

39 artikla

Tuote-eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Tämän luvun soveltamiseksi kunkin toimijan, joka haluaa osallistua maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuote-eritelmän piiriin kuuluvaan toimintaan, on ilmoitettava asiasta 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille, toimeksiannon saaneille elimille tai luonnollisille henkilöille. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo toimijoista, joiden harjoittamaan toimintaan sovelletaan niiden alueelta peräisin olevien tuotteiden, jotka on nimetty maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin kirjatulla maantieteellisellä merkinnällä, tuote-eritelmässä säädettyä yhtä tai useampaa velvoitetta, ja pidettävä se ajan tasalla.

2. Tuottajat ovat vastuussa omasta valvonnasta, jolla varmistetaan maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden tuote-eritelmän noudattaminen ennen tuotteen markkinoille saattamista.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun oman valvonnan lisäksi tuote-eritelmän noudattaminen ennen maantieteellisellä merkinnällä nimetyn ja unionista peräisin olevan tuotteen saattamista markkinoille on tarkastettava niin, että tarkastuksen suorittaa

a) yksi tai useampi asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen; tai

b) yksi tai useampi asetuksen (EU) 2017/625 II osaston III luvussa tarkoitettu toimeksiannon saanut elin tai luonnollinen henkilö, jolle on siirretty tiettyjä viralliseen valvontaan kuuluvia tehtäviä.

4. Tuotteiden alkuperän kolmansissa maissa osoittavien maantieteellisten merkintöjen osalta tuote-eritelmien noudattamisen tarkastamisen ennen asianomaisen tuotteen saattamista markkinoille suorittaa

a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä toimivaltainen viranomainen; tai

b) yksi tai useampi tuotteita sertifioivista elimistä.

5. Jos tuote-eritelmän kattaman toimen toteuttaa yksi tai useampi toimija muussa maassa kuin maantieteellisen merkinnän alkuperämaassa, säännökset, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden tarkastamista kyseisten toimijoiden osalta, on vahvistettava tuote-eritelmässä. Jos asianomainen toimi toteutetaan unionissa, toimijoiden on ilmoitettava siitä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa toimi toteutetaan, ja toimijat on tarkastettava.

6. Jos jäsenvaltio soveltaa 9 artiklan 2 kohtaa, tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisesta huolehtii muu viranomainen kuin mainitun kohdan mukaisesti tuottajaryhmäksi katsottu viranomainen.

7. Tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisesta aiheutuvista kuluista voivat vastata toimijat, joihin nämä tarkastukset kohdistuvat. Jäsenvaltiot voivat periä maksuja kattaakseen osittain tai kokonaan virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien kustannukset.

8. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) tiedonanto, joka kolmansien maiden on toimitettava komissiolle ja joka sisältää muun muassa toimivaltaisten viranomaisten ja tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet;

b) järjestelyt, jotka koskevat edellä 5 kohdassa säädettyjen toimien seurantaa ja todentamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Toimivaltaisia viranomaisia, toimeksiannon saaneita ja tuotteita sertifioivia elimiä sekä luonnollisia henkilöitä koskevat julkiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on julkaistava 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden elinten ja luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet kunkin maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen osalta sekä pidettävä nämä tiedot ajan tasalla.

2. Komissio julkaisee 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

3. Komissio voi perustaa digitaalisen portaalin, jossa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden ja tuotteita sertifioivien elinten sekä luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet julkistetaan.

41 artikla

Toimeksiannon saaneiden ja tuotteita sertifioivien elinten akkreditointi

1. Edellä 39 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimeksiannon saaneiden elinten ja 39 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioivien elinten on noudatettava jompaakumpaa seuraavista standardeista, jotka ovat merkityksellisiä siirrettyjen tehtävien kannalta, ja ne on akkreditoitava niiden mukaisesti:

a) standardi EN ISO/IEC 17065 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille”; tai

b) standardi EN ISO/IEC 17020 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset erityyppisten tarkastuslaitosten toiminnalle”.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti tunnustettu kansallinen akkreditointielin, joka on allekirjoittanut 1 kohdassa tarkoitetut standardit kattavan monenvälisen sopimuksen eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöjärjestön puitteissa, tai unionin ulkopuolinen akkreditointielin, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin (IAF) monenvälisen tunnustamissopimuksen tai laboratorioiden kansainvälisen akkreditointiorganisaation (ILAC) vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen, jotka kattavat 1 kohdassa tarkoitetut standardit.

42 artikla

Maantieteellisten merkintöjen markkinoilla käytön todentaminen ja täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa maantieteellisten merkintöjen käytön todentamisesta ja sitä koskevista täytäntöönpanotoimista sen jälkeen, kun maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote on saatettu markkinoille, mihin kuuluvat muun muassa sellaiset toimet kuten varastointi, kauttakuljetus, jakelu tai myytäväksi tarjoaminen, myös sähköisessä kaupankäynnissä. Kyseiset viranomaiset voivat olla samat kuin tämän asetuksen 39 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 116 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on säännöllisesti ja riskianalyysin ja muun muassa tuottajaryhmiltä saatujen ilmoitusten perusteella asianmukaisin väliajoin toimittava sen varmistamiseksi, että asianomaisen maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmää tai sitä koskevaa yhtenäistä asiakirjaa tai yhtenäistä asiakirjaa vastaavaa asiakirjaa noudatetaan, myös sähköisessä esitystavassa ja merkinnöissä.

3. Jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään tai lopetetaan sen alueella, myös verkkorajapintojen kautta, tuotettujen, tarjottujen tai kaupan pidettyjen tai kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettujen tuotteiden tai palveluiden nimien käyttö, joka on 26 ja 27 artiklan vastaista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään pääsy 26 artiklan 2 kohdan vastaisiin verkkotunnuksiin niiden alueelta.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen tai nimettyjen viranomaisten on tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi helpotettava tietojenvaihtoa asiaankuuluvien osastojen, virastojen ja elinten, kuten poliisin, väärentämisen torjunnasta vastaavien virastojen, tullin, teollis- ja tekijänoikeusvirastojen, elintarvikelainsäädännöstä vastaavien viranomaisten ja vähittäiskaupan tarkastajien kesken.

43 artikla

Tarjoajien velvoitteet verkossa toimivilla markkinapaikoilla

1. Kaikkia sellaisia tuotteiden mainontaan, markkinointiin ja myyntiin liittyviä tietoja, joihin unioniin sijoittautuneilla henkilöillä on pääsy ja jotka loukkaavat tämän asetuksen 26 ja 27 artiklassa säädettyä maantieteellisten merkintöjen suojaa, on pidettävä asetuksen (EU) 2022/2065 3 artiklan h alakohdassa määriteltynä laittomana sisältönä.

2. Jäsenvaltioiden asiaankuuluvat kansalliset oikeus- tai hallintoviranomaiset voivat asetuksen (EU) 2022/2065 9 artiklan mukaisesti antaa määräyksen toteuttaa toimia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitonta sisältöä vastaan.

3. Asetuksen (EU) 2022/2065 14 artiklan mukaisesti kuka tahansa henkilö tai yhteisö voi ilmoittaa säilytyspalvelujen tarjoajille tietyn sellaisen sisällön olemassaolosta, joka rikkoo tämän asetuksen 26 ja 27 artiklaa.

44 artikla

Keskinäinen avunanto ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tässä luvussa säädetyn valvonnan ja täytäntöönpanon suorittamisessa asetuksen (EU) 2017/625 IV osaston mukaisesti.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden kesken vaihdettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä ja kyseisten tietojen vaihtomenetelmiä tämän luvun mukaista valvontaa ja täytäntöönpanoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

45 artikla

Vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta

1. Toimijalla, jonka tuotteen todetaan tämän asetuksen 39 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 116 a artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden tarkastuksen perusteella olevan tämän asetuksen mukaisesti suojatun maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän mukainen, on pyynnöstä ja asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavasta järjestelmästä riippuen oltava oikeus joko

a) saada vakuutus, joka voi olla oikeaksi todistettu jäljennös, myös digitaalisessa muodossa, joka todistaa sen tuotannon noudattavan tuote-eritelmää; tai

b) tulla sisällytetyksi toimivaltaisen viranomaisen laatimaan hyväksyttyjen toimijoiden luetteloon, kuten tapauksen mukaan tämän asetuksen 39 artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o 1308/2013 116 a artiklassa säädettyyn luetteloon. Luettelon asiaankuuluva ote, jäljempänä ”luettelointi”, on asetettava kunkin hyväksytyn toimijan saataville verkossa.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu luettelointi on pyynnöstä annettava täytäntöönpanoviranomaisten, tulliviranomaisten tai muiden sellaisten unionin viranomaisten saataville, jotka vastaavat maantieteellisten merkintöjen käytön tarkastamisesta tavaroissa, jotka on ilmoitettu vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi tai saatettu sisämarkkinoille. Toimija voi asettaa vakuutuksen tai luetteloinnin yleisön saataville tai kenen tahansa sellaisen henkilön saataville, joka voi pyytää liiketoiminnan yhteydessä todistetta tuote-eritelmän noudattamisesta. Kyseinen vakuutus ja luettelointi on päivitettävä säännöllisin väliajoin riskiarvioinnin perusteella.

3. Toimija, jolle ei enää ole myönnetty vakuutusta tuote-eritelmän noudattamisesta tai joka on poistettu luettelosta, ei saa enää pitää vakuutusta tai luettelointia esillä tai käyttää niitä.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuote-eritelmän noudattamisesta koskevan vakuutuksen ja luetteloinnin mallia ja sisältöä, muotoja, joissa toimijat tai kauppiaat asettavat ne saataville valvontaa varten tai liiketoiminnan yhteydessä, sekä olosuhteita ja muotoja, joissa vastaavaa vakuutusta vaaditaan kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU

Maataloustuotteiden alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

46 artikla

Maataloustuotteiden alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

1. Maataloustuotteen ”alkuperänimityksellä” tarkoitetaan nimeä, joka yksilöi tuotteen,

a) joka on peräisin tietyltä alueelta, tietystä paikasta tai poikkeustapauksissa tietystä maasta;

b) jonka laatu tai ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoon liittyvine ja inhimillisine tekijöineen; ja

c) jonka kaikki tuotantovaiheet tapahtuvat rajatulla maantieteellisellä alueella.

2. Maataloustuotteen ”maantieteellisellä merkinnällä” tarkoitetaan nimeä, joka yksilöi tuotteen,

a) joka on peräisin tietystä paikasta, tietyltä alueelta tai tietystä maasta;

b) jonka tietty laatu, maine tai muu ominaispiirre juontuu pääosin sen maantieteellisestä alkuperästä; ja

c) jonka tuotantovaiheista ainakin yksi tapahtuu rajatulla maantieteellisellä alueella.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tietyt nimet rekisteröidään alkuperänimityksinä, vaikka kyseisten tuotteiden raaka-aineet ovat peräisin maantieteelliseltä alueelta, joka on laajempi tai eri kuin rajattu maantieteellinen alue, edellyttäen että

a) raaka-aineiden tuotantoalue on rajattu;

b) raaka-aineiden tuotantoa varten on olemassa erityiset edellytykset;

c) b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen varmistetaan valvontajärjestelyin; ja

d) asianomaiset alkuperänimitykset olivat tunnustettuja alkuperänimityksiä alkuperämaassaan ennen 1 päivää toukokuuta 2004.

Tässä kohdassa tarkoitettuina raaka-aineina voidaan pitää ainoastaan eläviä eläimiä, lihaa ja maitoa.

47 artikla

Rehun ja raaka-aineiden hankintaa sekä teurastamista koskevat erityiset säännöt

1. Sellaisen eläinperäisen tuotteen osalta, jonka nimi on rekisteröity alkuperänimityksenä, kaikki rehu on hankittava rajatulta maantieteelliseltä alueelta.

2. Jos kaiken rehun hankkiminen rajatulta maantieteelliseltä alueelta ei ole käytännössä mahdollista, kyseisen alueen ulkopuolelta hankitun rehun lisääminen on sallittua, edellyttäen ettei se vaikuta tuotteen laatuun tai ominaisuuksiin, jotka johtuvat olennaisesti kyseisestä maantieteellisestä ympäristöstä. Rajatun maantieteellisen alueen ulkopuolelta hankitun rehun määrä saa olla enintään 50 prosenttia kuiva-aineesta vuodessa.

3. Edellä 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tilapäinen muutos voi poiketa tämän artiklan 2 kohdasta, kunnes mahdollisuus hankkia rehua rajatulta maantieteelliseltä alueelta voidaan palauttaa, edellyttäen että 49 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohdassa tarkoitettu yhteys ei ole kokonaan mitätöitynyt.

4. Tuotteen, jonka nimi rekisteröidään maantieteellisenä merkintänä, tuote-eritelmässä esitetyt raaka-aineiden alkuperää koskevat rajoitukset on perusteltava 49 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun yhteyden osalta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla elävien eläinten teurastusta ja raaka-ainehankintoja koskevia poikkeuksia ja edellytyksiä. Kyseisten poikkeusten ja edellytysten on perustuttava objektiivisiin kriteereihin, ja niissä on otettava huomioon eläinten hyvinvointi, raaka-aineiden laatu tai käyttö sekä tunnustettu taitotieto tai luontoon liittyvät tekijät, mukaan lukien maataloustuotantoon tietyillä alueilla vaikuttavat rajoitteet.

48 artikla

Kasvilajikkeet ja eläinrodut

1. Nimeä ei saa rekisteröidä maantieteellisenä merkintänä, jos se on ristiriidassa kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen kanssa ja on omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen todellisen ominaislaadun tai alkuperän suhteen tai aiheuttamaan sekaannusta maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden ja asianomaisen kasvilajikkeen tai eläinrodun kesken.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä on arvioitava suhteessa ristiriidassa olevien nimien tosiasialliseen käyttöön, mukaan lukien kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen käyttö niiden alkuperäalueen ulkopuolella sekä kasvilajikkeen nimityksen käyttö.

3. Tämä asetus ei estä saattamasta markkinoille tuotetta, joka ei ole sellaisen rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän mukainen, jonka merkinnöissä on kyseisen maantieteellisen merkinnän sellainen nimi tai nimen osa, johon sisältyy kasvilajikkeen tai eläinrodun nimitys tai joka muodostuu siitä, edellyttäen että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) asianomainen tuote muodostuu tai on saatu ilmoitetusta kasvilajikkeesta tai eläinrodusta;

b) kuluttajia ei johdeta harhaan;

c) kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen käyttö on reilun kilpailun mukaista;

d) kasvilajikkeen tai eläinrodun nimityksen käytöllä ei hyödynnetä rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän mainetta; ja

e) asianomaista tuotetta on tuotettu ja pidetty kaupan alkuperäalueensa ulkopuolella ennen päivää, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä haetaan.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla kasvilajikkeiden ja eläinrotujen nimitysten käytön määrittämistä koskevat säännöt.

49 artikla

Tuote-eritelmä

1. Tuote-eritelmässä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä rekisteröitävä nimi, sellaisena kuin sitä käytetään kaupankäynnissä tai yleiskielessä kuvaamaan tiettyä tuotetta rajatulla maantieteellisellä alueella;

b) tuotteen kuvaus, mukaan lukien tarvittaessa raaka-aineet, kasvilajikkeet ja eläinrodut, mukaan lukien lajin kauppanimi ja tieteellinen nimi sekä tuotteen tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset tai aistinvaraiset ominaisuudet;

c) maantieteellisen alueen rajaus suhteessa tämän kohdan f alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuun yhteyteen, ja tarvittaessa tiedot, joilla osoitetaan 46 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen;

d) todisteet siitä, että tuote on peräisin 46 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 46 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti täsmennetyltä rajatulta maantieteelliseltä alueelta;

e) kuvaus menetelmästä, jolla tuote saadaan aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä; sekä pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakijana oleva tuottajaryhmä katsoo sen tarpeelliseksi ja esittää nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sen osalta, miksi pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella laadun säilyttämiseksi, alkuperän varmistamiseksi tai valvonnan varmistamiseksi ottaen huomioon unionin oikeus ja erityisesti tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva unionin oikeus;

f) seuraavat perusteet:

   i) suojatun alkuperänimityksen osalta tuotteen laadun tai ominaisuuksien ja 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen ympäristön välinen yhteys. Kyseiseen maantieteelliseen ympäristöön liittyviä inhimillisiä tekijöitä koskevat tiedot voidaan tapauksen mukaan rajata kuvaukseksi maan ja maisemanhoidosta, viljelykäytännöistä tai muusta asiaankuuluvasta inhimillisestä myötävaikutuksesta luontoon liittyvien tekijöiden säilymiseen kyseisessä säännöksessä tarkoitetussa maantieteellisessä ympäristössä;

   ii) suojatun maantieteellisen merkinnän osalta tuotteen tunnetun laadun, maineen tai muiden ominaisuuksien sekä 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alkuperän välinen yhteys.

2. Tuote-eritelmään voivat sisältyä myös:

a) edellä 7 artiklassa vahvistetut kestävät käytännöt;

b) asianomaisen tuotteen merkintöjä koskevat mahdolliset erityissäännöt;

c) muut sovellettavat vaatimukset, jos niistä on määrätty jäsenvaltiossa tai tapauksen mukaan tuottajaryhmässä, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava objektiivisia ja syrjimättömiä sekä unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia.

3. Siirretään komissiolle 87 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla sääntöjä, joilla rajoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuote-eritelmän sisältämiä tietoja, jos tietojen rajoittaminen on tarpeen liian pitkien rekisteröintihakemusten välttämiseksi.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tuote-eritelmän mallia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

50 artikla

Yhtenäinen asiakirja

1. Yhtenäisessä asiakirjassa on oltava

a) tuote-eritelmän pääkohdat eli alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä rekisteröitävä nimi, tuotekuvaus, mukaan lukien tarvittaessa pakkausta ja merkintöjä koskevat erityissäännöt, ja maantieteellisen alueen tarkka määritys;

b) kuvaus tuotteen ja 49 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen ympäristön tai maantieteellisen alkuperän välisestä yhteydestä, mukaan lukien tarvittaessa yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai tuotantomenetelmän erityispiirteet.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan sekä säätää henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO

AIDOT PERINTEISET TUOTTEET JA VAPAAEHTOISET LAATUILMAISUT

1 LUKU

Soveltamisala

51 artikla

Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan maataloustuotteisiin, elintarvikkeet mukaan luettuina.

Tässä osastossa ilmaisu ”maataloustuotteet, elintarvikkeet mukaan luettuina” kattaa ihmisravinnoksi tarkoitettuja maataloustuotteita, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I, sekä tämän asetuksen liitteessä II lueteltuja elintarvikkeita ja maataloustuotteita.

Tätä osastoa ei sovelleta tislattuihin alkoholijuomiin eikä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VII olevassa II osassa määriteltyihin rypäletuotteisiin, viinietikkaa lukuun ottamatta.

2 LUKU

Aidot perinteiset tuotteet

52 artikla

Tavoitteet

1. Perustetaan aitojen perinteisten tuotteiden (APT) järjestelmä, jonka tavoitteena on turvata perinteiset tuotantomenetelmät ja valmistusohjeet auttamalla

a) perinteisten tuotteiden tuottajia pitämään kaupan tuotteitaan ja viestittämään kuluttajille perinteisten valmistusohjeidensa ja tuotteidensa lisäarvoa tuovista ominaisuuksista;

b) tuottamaan lisäarvoa edistämällä reilua kilpailua kaupan pitämisen ketjussa, tuottajien kohtuullisia tuloja ja maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

2. Aitojen perinteisten tuotteiden rekisteröinti ja suoja eivät vaikuta tuottajien velvollisuuteen noudattaa muita unionin sääntöjä, erityisesti niitä, jotka koskevat tuotteiden markkinoille saattamista, yhteistä markkinajärjestelyä ja elintarvikkeiden merkintöjä.

3. Direktiiviä (EU) 2015/1535 ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyyn aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmään.

53 artikla

Hyväksymisperusteet

1. Nimi voidaan rekisteröidä aitona perinteisenä tuotteena silloin, kun se kuvaa tuotetta, joka

a) tuotetaan tai jalostetaan kyseiseen tuotteeseen liittyvää perinteistä käytäntöä vastaavalla menetelmällä tai jonka koostumus vastaa tällaista perinteistä käytäntöä; tai

b) valmistetaan perinteisesti käytetyistä raaka-aineista tai ainesosista.

2. Tullakseen rekisteröidyksi aitona perinteisenä tuotteena nimen

a) on oltava ollut perinteisesti käytössä kyseiseen tuotteeseen viitattaessa; tai

b) on osoitettava tuotteen perinteinen luonne.

3. Jos 61 artiklan mukaisessa vastaväitemenettelyssä osoitetaan, että nimi on käytössä myös toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, 64 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisessa rekisteröintipäätöksessä voidaan vastaavien tuotteiden tai tuotteiden, joilla on sama tai samankaltainen nimi, tunnistamiseksi säätää, että aidon perinteisen tuotteen nimeen liitetään toteamus ”valmistettu … perinnettä noudattaen”, jota täydennetään maan tai sen alueen nimeä tarkoittavalla ilmaisulla.

4. Nimeä ei saa rekisteröidä, jos sillä viitataan ainoastaan jonkin tuoteryhmän kohdalla käytettäviin yleisiin väitteisiin tai unionin erityislainsäädännössä säädettyihin väitteisiin.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla lisäsääntöjä tässä artiklassa säädettyjen hyväksymisperusteiden täsmentämiseksi.

54 artikla

Tuote-eritelmä

1. Tuote-eritelmässä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) tuotteen rekisteröitäväksi ehdotettu nimi soveltuvine kielitoisintoineen;

b) tuotteen ja sen tärkeimpien fyysisten, kemiallisten, mikrobiologisten tai aistinvaraisten ominaisuuksien kuvaus;

c) kuvaus tuotantomenetelmästä, jota tuottajien on noudatettava, mukaan lukien tarvittaessa käytettyjen raaka-aineiden tai ainesosien luonne ja ominaisuudet, myös tarvittaessa lajin kauppanimi ja tieteellinen nimi, sekä menetelmä, jolla tuote on valmistettu; ja

d) tuotteen perinteisen luonteen määrittävät tärkeimmät tekijät.

Tuote-eritelmään voi sisältyä myös merkintöjä koskevia vaatimuksia.

2. Siirretään komissiolle 87 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla sääntöjä, joilla rajoitetaan tuote-eritelmän sisältämiä tietoja, jos tietojen rajoittaminen on tarpeen liian pitkien rekisteröintihakemusten välttämiseksi.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tuote-eritelmän mallia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

55 artikla

Tuottajaryhmät

1. Tuottajaryhmän on oltava järjestö, joka koostuu saman tuotteen tai samojen tuotteiden tuottajista järjestön oikeudellisesta muodosta riippumatta. Se perustetaan tuottajien aloitteesta kyseisen tuotteen tai asianomaisten tuotteiden luonteen mukaan. Tuottajaryhmän on toimittava avoimesti ja syrjimättömästi. Sen on myös oltava demokraattisesti järjestäytynyt, ja sen jäsenten on vastattava sen valvonnasta ja tarkastamisesta.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimijat ja taloudellisen toiminnan edustajat, jotka liittyvät johonkin aidolla perinteisellä tuotteella nimettyjen tuotteiden toimitusketjun vaiheeseen, sekä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 157 artiklassa tarkoitetut sidosryhmät voivat olla tuottajaryhmän jäseniä, jos niillä on erityinen intressi tuottajaryhmän kattamiin tuotteisiin. Kyseiset jäsenet eivät saa valvoa tuottajaryhmää.

3. Tuottajaryhmä voi hoitaa erityisesti seuraavia tehtäviä:

a) kehittää tuote-eritelmää, hakea muutoksia ja peruutuksia, hallinnoida jäsentensä omaa valvontaa;

b) toteuttaa toimia aitojen perinteisten tuotteiden toiminnan parantamiseksi;

c) kehittää tiedotus- ja menekinedistämistoimintaa, jolla pyritään välittämään kuluttajille tieto tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista;

d) toteuttaa toimenpiteitä tuotteiden arvon lisäämiseksi ja tarvittaessa ryhtyä toimiin sellaisten toimenpiteiden estämiseksi tai torjumiseksi, jotka ovat haitallisia kyseisten tuotteiden imagolle.

56 artikla

Rekisteröintimenettelyn kansallinen vaihe

1. Aidon perinteisen tuotteen rekisteröintihakemuksen saa jättää vain hakijana oleva tuottajaryhmä. Hakijana olevan tuottajaryhmän on oltava oikeudellisesta muodosta riippumatta sellainen yhteenliittymä, joka koostuu saman tuotteen, jonka nimeä ehdotetaan rekisteröitäväksi, tuottajista tai yhdestä tuottajasta, jos kyseinen henkilö on ainoa tuottaja, joka on halukas jättämään hakemuksen. Yhteisen rekisteröintihakemuksen jättäjänä voi olla useampi hakijana oleva tuottajaryhmä eri jäsenvaltioista tai kolmansista maista. Julkiset elimet ja muut osapuolet, joita asia koskee, voivat avustaa hakemuksen laatimisessa ja asiaan liittyvässä menettelyssä.

2. Hakemuksessa, joka koskee nimen rekisteröimistä aitona perinteisenä tuotteena, on oltava seuraavat tiedot:

a) hakijana olevan tuottajaryhmän nimi ja osoite;

b) edellä 54 artiklassa säädetty tuote-eritelmä.

3. Kun hakemuksen laatii jäsenvaltioon sijoittautunut tuottajaryhmä, se on jätettävä kyseisen jäsenvaltion viranomaisille. Jäsenvaltion on tutkittava hakemus tarkastaakseen, että se täyttää 53 artiklassa tarkoitetut hyväksymisperusteet. Jäsenvaltion on osana kyseistä tutkintaa toteutettava kansallinen vastaväitemenettely. Jos jäsenvaltio katsoo, että tämän luvun vaatimukset täyttyvät, se voi tehdä myönteisen päätöksen ja jättää 58 artiklassa tarkoitetun unionin tason rekisteröintihakemuksen.

4. Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikilla luonnollisilla ja oikeushenkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, on mahdollisuus hakea sen päätökseen muutosta. Jäsenvaltion on myös varmistettava, että myönteinen päätös ja vastaava tuote-eritelmä julkaistaan, ja huolehdittava siitä, että tuote-eritelmä on sähköisesti saatavilla.

57 artikla

Unionin tason rekisteröintihakemus

1. Aitoa perinteistä tuotetta koskevaan unionin tason rekisteröintihakemukseen on sisällyttäväedellä 54 artiklassa säädetty tuote-eritelmä; ja

a) jäsenvaltioiden osalta sen jäsenvaltion, jolle hakemus on osoitettu rekisteröintimenettelyn kansallisessa vaiheessa, antama vakuutus, jossa vahvistetaan, että hakemus täyttää rekisteröinnin edellytykset, sekä tiedot mahdollisista vastaväitteistä, jotka voidaan ottaa tutkittavaksi kansallisella tasolla kansallisen tutkinta- ja vastaväitemenettelyn jälkeen; tai

b) kolmansista maista tulevien hakemusten osalta valtakirja, jos hakijaa edustaa asiamies.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

3. Yhteiseen hakemukseen on sisällyttävä 54 artiklassa säädetty tuote-eritelmä ja tarvittaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden antama vakuutus. Asiaankuuluvat kansalliset menettelyt, myös vastaväitemenettely, on toteutettava kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat rekisteröintimenettelyjä ja rekisteröintihakemusten mallia ja esittämistä, myös useamman kuin yhden kansallisen alueen osalta esitettyjen aitoja perinteisiä tuotteita koskevien hakemusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

58 artikla

Unionin tason rekisteröintihakemuksen jättäminen

1. Aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiä koskeva unionin tason hakemus on toimitettava komissiolle sähköisesti digitaalisen järjestelmän kautta. Vähintään yhden jäsenvaltion pyynnöstä komissio mukauttaa digitaalista järjestelmää niin, että mikä tahansa jäsenvaltio voi halutessaan käyttää digitaalista järjestelmää aidon perinteisen tuotteen rekisteröintimenettelyn kansallisessa osassa.

2. Jos rekisteröintihakemuksen laatii kolmanteen maahan sijoittautunut hakija, hakemus jätetään komissiolle joko suoraan hakijan eli tuottajaryhmän tai yksittäisen tuottajan toimesta tai asianomaisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

3. Edellä 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen rekisteröintihakemuksen jättää

a) yksi asianomaisista jäsenvaltioista; tai

b) kolmannen maan hakija, eli tuottajaryhmä tai yksittäinen tuottaja, joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

4. Komissio julkistaa niiden tuotteiden nimet, joiden osalta on jätetty unionin tason rekisteröintihakemukset, 1 kohdassa tarkoitetun digitaalisen järjestelmän kautta.

59 artikla

Komission suorittama tutkinta ja vastaväitteiden julkistaminen

1. Komissio tutkii kaikki 58 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti vastaanottamansa hakemukset tarkastaakseen, että ne sisältävät vaaditut tiedot ja että niissä ei ole ilmeisiä virheitä, ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion toteuttaman tutkinta- ja vastaväitemenettelyn tulokset. Tällaisessa tutkinnassa on otettava huomioon asianomaisen jäsenvaltion toteuttaman kansallisen menettelyn tulos.

2. Tutkinta saa kestää enintään kuusi kuukautta hakemuksen vastaanottopäivästä. Komissio voi pyytää hakijaa toimittamaan tarpeellisia lisätietoja tai tekemään muutoksia. Jos komissio osoittaa tällaiset pyynnöt hakijalle, tutkintajakso saa kestää enintään viisi kuukautta päivästä, jona komissio vastaanottaa hakijan vastauksen.

3. Jos komissio ei saata 2 kohdassa tarkoitettua tutkintaa päätökseen asetetuissa määräajoissa, se ilmoittaa hakijalle kirjallisesti viivästyksen syyt ja arvion ajasta, joka tarvitaan tutkinnan päätökseen saattamiseksi ja jonka kesto on enintään kuukausi.

4. Kun komissio tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetun tutkinnan perusteella katsoo, että 53, 54, 56 ja 57 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, se julkaisee tuote-eritelmän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

60 artikla

Rekisteröintihakemuksen kansallinen riitauttaminen

1. Jäsenvaltion on tiedotettava komissiolle kansallisista hallinnollista tai oikeudellisista menettelyistä, jotka voivat estää aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnin.

2. Komissio vapautetaan velvollisuudesta noudattaa 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tutkinnan suorittamisen määräaikoja ja velvollisuudesta ilmoittaa jäsenvaltiolle viivästyksen syyt, jos se saa jäsenvaltiolta 56 artiklan mukaista rekisteröintihakemusta koskevan ilmoituksen, jolla

a) ilmoitetaan komissiolle, että 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös on mitätöity kansallisella tasolla välittömästi sovellettavalla mutta ei lainvoimaisella hallinnollisella tai tuomioistuimen päätöksellä; tai

b) pyydetään komissiota keskeyttämään tutkinta, koska hakemuksen pätevyyden riitauttamiseksi on käynnistetty kansallisia hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä ja jäsenvaltio katsoo kyseisillä menettelyillä olevan pätevät perusteet.

3. Vapautus on voimassa siihen saakka, kun jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle, että alkuperäinen hakemus on saatettu taas voimaan tai että jäsenvaltio peruuttaa keskeytyspyyntönsä.

4. Jos 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltion myönteinen päätös on mitätöity kokonaan tai osittain kansallisen tuomioistuimen tekemällä lainvoimaisella päätöksellä, kyseisen jäsenvaltion on tarvittaessa harkittava asianmukaisia toimia, kuten unionin tason rekisteröintihakemuksen peruuttamista tai muuttamista.

61 artikla

Unionin vastaväitemenettely

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tuote-eritelmä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 59 artiklan 4 mukaisesti, jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut kolmanteen maahan tai asuu siellä, voivat esittää komissiolle vastaväitteen.

2. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, josta unionin tason rekisteröintihakemus jätettiin, tai asuu siellä, voi esittää vastaväitteen sijoittautumis- tai asuinpaikkansa jäsenvaltiolle määräajassa, joka mahdollistaa sen, että jäsenvaltio tutkii kyseistä vastaväitettä ja tekee päätöksen sen esittämisestä komissiolle 1 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat täsmentää kyseisen määräajan kansallisessa lainsäädännössään.

3. Vastaväitteessä on todettava, että siinä vastustetaan aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiä. Vastaväite, jossa ei ole kyseistä toteamusta, on mitätön.

4. Komissio tarkastaa, voidaanko vastaväite ottaa tutkittavaksi. Jos komissio katsoo, että vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi, se kehottaa viiden kuukauden kuluessa 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta tuote-eritelmän julkaisupäivästä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vastaväitteen esittäjää ja hakijaa käymään tarvittavia neuvotteluja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta. Komissio toimittaa hakijalle vastaväitteen ja kaikki vastaväitteen esittäjän toimittamat asiakirjat. Komissio voi milloin tahansa kyseisen ajanjakson aikana hakijan pyynnöstä pidentää neuvottelujen määräaikaa kerran enintään kolmella kuukaudella.

5. Vastaväitteen esittäjän ja hakijan on aloitettava neuvottelut ilman aiheetonta viivytystä. Niiden on annettava toisilleen asiaankuuluvat tiedot sen arvioimiseksi, onko rekisteröintihakemus tämän luvun edellytysten mukainen.

6. Hakijan on yhden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen päättymisestä ilmoitettava komissiolle neuvottelujen tuloksista, mukaan lukien kaikki vaihdetut tiedot, sopimukseen pääsemisestä yhden vastaväitteen esittäjän tai kaikkien vastaväitteen esittäjien kanssa sekä hakemukseen mahdollisesti tämän seurauksena tehdyistä muutoksista. Vastaväitteen esittäjä voi ilmoittaa komissiolle myös kantansa neuvottelujen päätteeksi.

7. Jos 59 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistua tuote-eritelmää on neuvottelujen seurauksena muutettu, komissio tutkii uudelleen rekisteröintihakemuksen, sellaisena kuin se on muutettuna. Jos hakemusta on muutettu olennaisesti ja komissio katsoo, että muutettu hakemus täyttää rekisteröinnin edellytykset, se julkaisee tuote-eritelmän uudelleen kyseisen kohdan mukaisesti.

8. Tässä artiklassa tarkoitetut asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

9. Komissio saattaa päätökseen arviointinsa unionin tason rekisteröintihakemuksesta ottaen huomioon mahdolliset siirtymäkausia koskevat pyynnöt, vastaväitemenettelyn tulokset ja kaikki muut suorittamansa tutkinnan jälkeen esille tulleet seikat, jotka voivat johtaa tuote-eritelmän muuttamiseen.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vastaväitemenettelyä koskevat yksityiskohtaiset menettelyt ja määräajat.

11. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vastaväitteiden muodon ja esitystavan sekä säätää niissä henkilötietojen poissulkemisesta tai anonymisoinnista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

62 artikla

Vastustamisperusteet

1. Edellä olevan 61 artiklan mukaisesti esitetty vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos vastaväitteen esittäjä osoittaa, että

a) ehdotettu aito perinteinen tuote ei ole tämän luvun säännösten mukainen; tai

b) nimen rekisteröinti vaarantaisi täysin tai osittain samanlaisen nimen olemassaolon.

2. Unionin alueen osalta arvioidaan se, voidaanko vastaväite ottaa tutkittavaksi.

63 artikla

Siirtymäkaudet aitojen perinteisten tuotteiden käytölle

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään enintään viiden vuoden siirtymäkausi tuotteille, joiden nimitys on 68 artiklan vastainen nimi tai sisältää tällaisen nimen, jotta nimitystä, jolla sitä on pidetty kaupan, voidaan edelleen käyttää, edellyttäen että 56 artiklan 3 kohdan tai 61 artiklan mukaisella vastaväitteellä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi ja jolla vastustetaan aidon perinteisen tuotteen, jonka suojaa loukataan, rekisteröintihakemusta, osoitetaan, että tällaista nimitystä on käytetty sisämarkkinoilla laillisesti vähintään viiden vuoden ajan ennen 59 artiklan 4 kohdassa säädettyä julkaisupäivää.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, lukuun ottamatta niitä, joiden osalta on esitetty 56 artiklan 3 kohdan mukainen vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, jolloin säädös hyväksytään soveltamatta kyseistä tarkastelumenettelyä.

64 artikla

Komission päätös rekisteröintihakemuksesta

1. Jos komissio katsoo 59 artiklan mukaisesti suoritetusta tutkintaa saatujen tietojen perusteella, että jokin kyseisessä artiklassa tarkoitetuista edellytyksistä ei täyty, se hylkää rekisteröintihakemuksen täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos ei ole esitetty vastaväitettä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, komissio rekisteröi aidon perinteisen tuotteen täytäntöönpanosäädöksillä soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

3. Jos komissiolle esitetään vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, se 61 artiklassa tarkoitetun menettelyn jälkeen ja otettuaan huomioon sen tulokset

a) hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä aidon perinteisen tuotteen rekisteröimiseksi soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos sopimukseen on päästy, tarkastettuaan, että sopimus on unionin oikeuden mukainen, ja tarvittaessa muuttaa 59 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja edellyttäen, että tällaiset muutokset eivät ole olennaisia; tai

b) hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään rekisteröintihakemuksesta, jos sopimukseen ei ole päästy. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiä koskevissa täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä kaikista rekisteröintiin sovellettavista edellytyksistä ja sellaisen tuote-eritelmän tietojen uudelleen julkistamisesta, joka on julkaistu 59 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja jota on muutettu vastaväitemenettelyn jälkeen, kun on kyse muista kuin 61 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

5. Rekisteröintiä koskevat komission täytäntöönpanoasetukset ja hylkäystä koskevat komission täytäntöönpanopäätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa.

65 artikla

Aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisteri

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä ja soveltamatta 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä julkisesti saatavilla olevan aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisterin ja pitää sitä yllä. Kyseiseen rekisteriin 13 päivän toukokuuta 2024 jälkeen vietyjen tiedostojen on oltava direktiivin (EU) 2019/1024 2 artiklan 13 alakohdassa määritellyssä koneellisesti luettavassa muodossa.

2. Komissio säilyttää aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiin liittyvät asiakirjat digitaalisessa tai paperimuodossa. Kun kyse on rekisteröinnin peruuttamisesta, komissio säilyttää asiakirjoja 10 vuoden ajan peruuttamisesta.

3. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisterin sisältöä ja esitystapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

66 artikla

Tuote-eritelmän muutokset

1. Sellaisen tuotteen tuottajaryhmä, jonka nimi on rekisteröity aito perinteinen tuote, voi hakea hyväksyntää tuote-eritelmän muutokselle. Hakemuksessa on kuvailtava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Tuote-eritelmän muutosmenettely vastaa soveltuvin osin 56–64 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tuote-eritelmän muutosmenettelyn sääntöjä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tuote-eritelmän muutoshakemukseen liittyviä menettelyjä sekä hakemuksen mallia ja esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

67 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan taikka sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen tai siellä asuvan luonnollisen henkilöin tai oikeushenkilön asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, joiden oikeutettua etua asia koskee, peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä aidon perinteisen tuotteen rekisteröinti seuraavissa tapauksissa:

a) tuote-eritelmän noudattamista ei voida enää varmistaa;

b) aidon perinteisen tuotteen mukaista tuotetta ei ole saatettu markkinoille vähintään edeltävien seitsemän peräkkäisen vuoden aikana.

2. Komissio voi myös peruuttaa rekisteröinnin täytäntöönpanosäädöksillä rekisteröidyllä nimellä kaupan pidetyn tuotteen tuottajien pyynnöstä.

3. Peruuttamismenettelyyn sovelletaan 56–62 artiklaa ja 64 artiklaa soveltuvin osin.

Vastaväitteet otetaan käsiteltäviksi vain, jos niistä käy ilmi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jota asia koskee, yhtäjaksoinen kaupallinen riippuvuus rekisteröidystä nimestä.

4. Ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä komissio kuulee asianomaisen jäsenvaltion viranomaisia, asianomaisen kolmannen maan viranomaisia tai, jos se on mahdollista, sitä kolmannen maan tuottajaa, joka alun perin haki kyseisen aidon perinteisen tuotteen rekisteröintiä, ellei peruuttamista pyydä suoraan tämä alkuperäinen hakija. Kuulemisjakson on oltava vähintään yksi kuukausi.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnin peruuttamispyyntöön liittyviä menettelyjä sekä hakemuksen mallia ja esittämistä.

6. Tämän artiklan 1, 2 ja 5 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

68 artikla

Rekisteröityjen aitojen perinteisten tuotteiden käytön rajoittaminen

1. Rekisteröidyt aidot perinteiset tuotteet suojataan väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka suojattu nimi on käännetty, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosina, ja muilta käytänteiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan.

2. Kansallisella tasolla käytettävistä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden nimistä ei saa aiheutua sekaannusvaaraa rekisteröityjen aitojen perinteisten tuotteiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua suojaa on sovellettava myös tuotteisin, jotka myydään etämyynnillä, kuten sähköisessä kaupassa.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa menettelyvaatimukset aitojen perinteisten tuotteiden suojelemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla lisäsääntöjä, jotka koskevat aitojen perinteisten tuotteiden käyttöä jalostettujen tuotteiden nimessä, kun viitataan vastaavien ainesosien käyttöön ja niihin perusteisiin, joiden mukaisesti jalostetuille tuotteille annetaan olennaisia ominaisuuksia.

69 artikla

Tiettyä käyttöä koskevat poikkeukset

Tämän luvun säännökset eivät rajoita seuraavien soveltamista:

a) unionissa käytettyjen yleisnimien käyttö, vaikka yleisnimi olisi osa aitona perinteisenä tuotteena suojattua nimeä;

b) sellaisten tuotteiden markkinoille saattaminen, joiden merkintöihin sisältyy vilpittömässä mielessä käytetty kasvilajikkeen tai eläinrodun nimitys tai joiden merkinnät muodostuvat siitä;

c) teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien unionin tai jäsenvaltioiden sääntöjen soveltaminen, erityisesti alkuperänimitysten ja maantieteellisiä merkintöjä ja tavaramerkkejä sekä kyseisten sääntöjen nojalla myönnettyjä oikeuksia koskevien sääntöjen soveltaminen.

70 artikla

Unionin tunnukset, maininnat ja lyhenteet

1. Otetaan käyttöön unionin tunnus aidoksi perinteiseksi tuotteeksi nimetyille tuotteille. Mainintaa ”aito perinteinen tuote”, lyhennettä ”APT” ja aitoon perinteiseen tuotteeseen viittaavaa unionin tunnusta saa käyttää ainoastaan asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotetuissa tuotteissa. Niitä voidaan käyttää myös tiedotus- ja valistustarkoituksiin edellyttäen, että tällainen käyttö ei todennäköisesti johda kuluttajaa harhaan. Merkinnöissä voi myös olla maininta ”aito perinteinen tuote” tai sitä vastaava lyhenne ”APT”.

2. Kun on kyse unionista peräisin olevista tuotteista, joita pidetään kaupan tämän asetuksen mukaisesti rekisteröityinä aitoina perinteisinä tuotteina, 2 kohdassa tarkoitettu unionin tunnus on esitettävä merkinnöissä ja mainoksissa yhdessä rekisteröidyn nimen kanssa samassa nähtävissä olevassa kentässä. Rekisteröityyn aitoon perinteiseen tuotteeseen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1169/2011 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjä pakollisten tietojen esittämistä koskevia merkintävaatimuksia.

3. Unionin tunnusta voidaan käyttää unionin ulkopuolella tuotettujen aitojen perinteisten tuotteiden merkinnöissä.

4. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä unionin tunnusten tekniset ominaisuudet sekä tekniset säännöt niiden käytölle ja merkintöjen ja lyhenteiden käytölle tuotteissa, joita pidetään kaupan aitoina perinteisinä tuotteina, mukaan lukien kielitoisinnot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

71 artikla

Aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmään osallistuminen

1. Aidoksi perinteiseksi tuotteeksi rekisteröityä nimeä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että toimijat kuuluvat 72 artiklan mukaisesti vahvistetun tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisen piiriin.

72 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano

1. Aitojen perinteisten tuotteiden valvontaan kuuluu

a) sen tarkastaminen, että aidolla perinteisellä tuotteella nimetty tuote on tuotettu vastaavan tuote-eritelmän mukaisesti; ja

b) aitojen perinteisten tuotteiden markkinoilla käytön todentaminen.

2. Tätä lukua sovellettaessa täytäntöönpanolla tarkoitetaan kaikkia toimia, joilla pyritään varmistamaan tämän asetuksen 68, 69 ja 70 artiklan noudattaminen.

3. Toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden elinten ja luonnollisten henkilöiden, joille on siirretty tiettyjä virallista valvontaa koskevia tehtäviä, on noudatettava asetuksessa (EU) 2017/625 säädettyjä asiaankuuluvia vaatimuksia.

4. Kunkin toimijan, joka haluaa osallistua aidoksi perinteiseksi tuotteeksi nimetyn tuotteen tuote-eritelmässä määritetyn yhden tai useamman velvoitteen piiriin kuuluvaan toimintaan, on ilmoitettava asiasta 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille, toimeksiannon saaneille elimille tai luonnollisille henkilöille.

Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo toimijoista, jotka harjoittavat niiden alueella toimintaa, johon sovelletaan yhtä tai useampaa sellaisen tuotteen tuote-eritelmässä esitettyä velvoitetta, joka on nimetty aidoksi perinteiseksi tuotteeksi ja kirjattu aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisteriin.

5. Tuottajien on oltava vastuussa omasta valvonnasta, jolla varmistetaan aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi nimettyjen tuotteiden tuote-eritelmän noudattaminen ennen tuotteen markkinoille saattamista.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun oman valvonnan lisäksi tuote-eritelmän noudattaminen ennen aidoksi perinteiseksi tuotteeksi nimetyn ja unionista peräisin olevan tuotteen saattamista markkinoille on tarkastettava niin, että tarkastuksen suorittaa

a) yksi tai useampi asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen; tai

b) yksi tai useampi asetuksen (EU) 2017/625 II osaston III luvussa tarkoitettu toimeksiannon saanut elin tai luonnollinen henkilö, jolle on siirretty tiettyjä viralliseen valvontaan kuuluvia tehtäviä.

7. Tuotteiden alkuperää kolmansissa maissa osoittavien aitojen perinteisten tuotteiden osalta tuote-eritelmien noudattamisen tarkastamisen ennen tuotteen saattamista markkinoille suorittaa

a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä toimivaltainen viranomainen; tai

b) yksi tai useampi tuotteita sertifioiva elin.

Tuote-eritelmän noudattamisen tarkastamisesta aiheutuvista kuluista voivat vastata toimijat, joihin nämä tarkastukset kohdistuvat. Jäsenvaltio voi periä maksun tuote-eritelmien noudattamisen tarkastamisesta aiheutuvien kustannustensa kattamiseksi.

8. Jäsenvaltion on julkaistava 6 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden elinten ja luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet kunkin aidoksi perinteiseksi tuotteeksi nimetyn tuotteen osalta sekä pidettävä nämä tiedot ajan tasalla.

9. Komissio julkaisee 7 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

10. Komissio voi perustaa digitaalisen portaalin, jossa 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, toimeksiannon saaneiden ja tuotteita sertifioivien elinten sekä luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet julkistetaan.

11. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä tiedonannosta, joka kolmansien maiden on toimitettava komissiolle ja joka sisältää muun muassa toimivaltaisten viranomaisten ja tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12. Komissio voi 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan, miten tässä artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimeksiannon saaneiden elinten nimet ja osoitteet julkistetaan.

73 artikla

Toimeksiannon saaneiden ja tuotteita sertifioivien elinten akkreditointi

1. Edellä 72 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimeksiannon saaneiden elinten ja 72 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioivien elinten on noudatettava jompaakumpaa seuraavista standardeista, jotka ovat merkityksellisiä siirrettyjen tehtävien kannalta, ja ne on akkreditoitava niiden mukaisesti:

a) standardi EN ISO/IEC 17065 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille”; tai

b) standardi EN ISO/IEC 17020 ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi –Vaatimukset erityyppisten tarkastuslaitosten toiminnalle”.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti tunnustettu kansallinen akkreditointielin, joka on allekirjoittanut 1 kohdassa tarkoitetut standardit kattavan monenvälisen sopimuksen eurooppalaisen akkreditointiyhteistyön puitteissa, tai unionin ulkopuolinen akkreditointielin, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin monenvälisen tunnustamisjärjestelyn tai kansainvälisen laboratorioiden akkreditointiyhteistyön vastavuoroista tunnustamista koskevan järjestelyn, joka kattaa 1 kohdassa tarkoitetut standardit.

74 artikla

Aitojen perinteisten tuotteiden markkinoilla käytön todentaminen ja täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa aitojen perinteisten tuotteiden käytön todentamisesta ja sitä koskevista täytäntöönpanotoimista sen jälkeen, kun aidoksi perinteiseksi tuotteeksi nimetty tuote on saatettu markkinoille, mihin kuuluvat muun muassa sellaiset toimet kuten varastointi, kauttakuljetus, jakelu tai myytäväksi tarjoaminen, myös sähköisessä kaupankäynnissä. Kyseiset viranomaiset voivat olla samat kuin 72 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Aitojen perinteisten tuotteiden käyttö on todennettava riskianalyysin perusteella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on varmistettava kyseisen aidon perinteisen tuotteen tuote-eritelmän noudattaminen.

3. Jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään tai lopetetaan sen alueella tuotettujen, tarjottujen tai kaupan pidettyjen taikka kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettujen tuotteiden tai palveluiden nimien käyttö, jos käyttö loukkaa 68 artiklassa säädettyä aitojen perinteisten tuotteiden suojaa.

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen tai nimettyjen viranomaisten on tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi helpotettava tietojenvaihtoa asiaankuuluvien osastojen, virastojen ja elinten, kuten poliisin, väärentämisen torjunnasta vastaavien virastojen, tullin, teollis- ja tekijänoikeusvirastojen, elintarvikelainsäädännöstä vastaavien viranomaisten ja vähittäiskaupan tarkastajien, kesken.

75 artikla

Tarjoajien velvoitteet verkossa toimivilla markkinapaikoilla

1. Kaikkien sellaisten tuotteiden mainontaan, markkinointiin ja myyntiin liittyviä tietoja, joihin unioniin sijoittautuneilla henkilöillä on pääsy ja jotka loukkaavat tämän asetuksen 68 artiklassa säädettyä aitojen perinteisten tuotteiden suojaa, on pidettävä asetuksen (EU) 2022/2065 3 artiklan h alakohdassa määriteltynä laittomana sisältönä.

2. Jäsenvaltioiden asiaankuuluvat kansalliset oikeus- tai hallintoviranomaiset voivat asetuksen (EU) 2022/2065 9 artiklan mukaisesti antaa määräyksen toteuttaa toimia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitonta sisältöä vastaan.

76 artikla

Keskinäinen avunanto ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tässä luvussa säädetyn valvonnan ja täytäntöönpanon suorittamisessa asetuksen (EU) 2017/625 IV osaston mukaisesti.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden välillä vaihdettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä ja kyseisten tietojen vaihtomenetelmiä tämän luvun mukaista valvontaa ja täytäntöönpanoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

77 artikla

Vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta

1. Toimijalla, jonka tuotteen todetaan 72 artiklassa tarkoitetun noudattamisen valvonnan perusteella olevan tämän asetuksen mukaisesti suojatun aidon perinteisen tuotteen tuote-eritelmän mukainen, on pyynnöstä oikeus joko

a) tuottajalle tai jalostajalle annettavaan tuote-eritelmän noudattamista koskevaan vakuutukseen, joka voi olla oikeaksi todistettu jäljennös; tai

b) tulla sisällytetyksi toimivaltaisen viranomaisen laatimaan hyväksyttyjen toimijoiden luetteloon, kuten 72 artiklan 4 kohdassa säädettyyn luetteloon. Luettelon asiaankuuluva ote, jäljempänä ”luettelointi”, on asetettava kunkin hyväksytyn toimijan saataville.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuutus tuote-eritelmän noudattamisesta ja b alakohdassa tarkoitettu luettelointi on päivitettävä säännöllisin väliajoin riskinarvioinnin perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimija, jolle ei enää ole myönnetty vakuutusta tuote-eritelmän noudattamisesta tai joka on poistettu luettelosta, ei enää pidä vakuutusta tai luettelointia esillä tai käytä niitä.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuote-eritelmän noudattamista koskevan vakuutuksen ja luetteloinnin mallia ja sisältöä sekä olosuhteita ja muotoja, joissa toimijoiden tai myyjien on asetettava ne saataville valvontaa varten tai liiketoiminnan yhteydessä, myös kolmansista maista peräisin olevia tuotteita koskevien vastaavien vakuutusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Vapaaehtoiset laatuilmaisut

78 artikla

Tavoite

Otetaan käyttöön vapaaehtoisten laatuilmaisujen järjestelmä, jotta tuottajille tehdään helpommaksi tiedottaa sisämarkkinoilla maataloustuotteidensa lisäarvoa tuovista ominaispiirteistä tai ominaisuuksista.

79 artikla

Kansalliset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa vapaaehtoisia laatuilmaisuja ja -järjestelmiä koskevia kansallisia sääntöjä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, edellyttäen että tällaiset säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

2. Komissio voi perustaa digitaalisen järjestelmän 1 kohdassa tarkoitettujen ilmaisujen ja järjestelmien sisällyttämiseksi edistääkseen tuotteiden ja järjestelmien tuntemusta kaikkialla unionissa sekä tarjota tukea järjestelmää varten. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tekniset yksityiskohdat, jotka ovat tarpeen vapaaehtoisten laatuilmaisujen ilmoittamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

80 artikla

Vapaaehtoiset laatuilmaisut

1. Vapaaehtoisten laatuilmaisujen on täytettävä seuraavat perusteet:

a) ne liittyvät sellaiseen yhden tai useamman tuoteluokan ominaispiirteeseen taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuteen, joka pätee tietyillä alueilla;

b) niiden käyttö tuo tuotteelle lisäarvoa vastaavanlaisiin tuotteisiin verrattuna; ja

c) niillä on unioninlaajuinen ulottuvuus.

2. Vapaaehtoiset laatuilmaisut, jotka kuvaavat tuotteen teknisiä ominaisuuksia pakollisten kaupan pitämisen vaatimusten täyttämistä varten ja joiden tarkoitus ei ole välittää kuluttajille tietoa näistä tuoteominaisuuksista, eivät kuulu tämän luvun soveltamisalaan.

3. Vapaaehtoisiin laatuilmaisuihin ei voi kuulua vapaaehtoisia varattuja ilmaisuja, jotka tukevat ja täydentävät alakohtaisesti tai tuoteluokan mukaisesti määritettyjä erityisiä kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia.

4. Tiettyjen alojen erityispiirteiden ja kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle 87 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat malleja, menettelyjä tai muita teknisiä yksityiskohtia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Hyväksyessään delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä 4 ja 5 kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon asiaan liittyvät kansainväliset standardit.

81 artikla

Vapaaehtoisten laatuilmaisujen varaaminen

Kuluttajien odotusten, tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen, markkinatilanteen sekä kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle 87 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta varaamalla vapaaehtoiset lisälaatuilmaisut ja vahvistamalla niiden käytön edellytykset.

82 artikla

Vuoristoalueen tuote

1. Ilmaisu ”vuoristoalueen tuote” otetaan käyttöön vapaaehtoisena laatuilmaisuna. Se varataan yhdistetyksi ilmaisuksi. Sitä saadaan käyttää kuvaamaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I ja joiden osalta:

a) sekä raaka-aineet että tuotantoeläinten rehu ovat olennaiselta osin peräisin vuoristoalueilta;

b) jalostettujen tuotteiden tapauksessa myös jalostus suoritetaan vuoristoalueilla.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa unionin vuoristoalueina pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ([30]) 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti rajattuja alueita.

Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tapauksessa vuoristoalueina pidetään alueita, jotka asianomainen kolmas maa on nimennyt virallisesti vuoristoalueiksi tai jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan 2 kohdassa esitettyjä perusteita vastaavat perusteet.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 87 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla poikkeukset tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, erityisesti, millaisin edellytyksin raaka-aineiden tai rehun on sallittua olla peräisin muualta kuin vuoristoalueilta ja millaisin edellytyksin tuotteiden jalostus on sallittua vuoristoalueiden ulkopuolella maantieteellisesti määriteltävällä alueella, sekä tällaisen maantieteellisen alueen määrittely, jotta otettaisiin huomioon maataloustuotantoon vuoristoalueilla vaikuttavat luonnonolosuhteista johtuvat rajoitteet.

4. Siirretään komissiolle 87 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta ja jotka koskevat tuotantomenetelmien vahvistamista ja muita perusteita, joilla on merkitystä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vapaaehtoisen laatuilmaisun soveltamiselle, jotta otettaisiin huomioon maataloustuotantoon vuoristoalueilla vaikuttavat luonnonolosuhteista johtuvat rajoitteet.

83 artikla

Käyttöä koskevat rajoitukset ja seuranta

1. Vapaaehtoista laatuilmaisua voidaan käyttää ainoastaan kuvaamaan vastaavien käyttöedellytysten mukaisia tuotteita.

2. Tämän osaston säädökset eivät rajoita teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien unionin tai kansallisten sääntöjen soveltamista, erityisesti alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja tavaramerkkejä koskevien sääntöjen sekä kyseisten sääntöjen nojalla myönnettyjen oikeuksien soveltamista.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa sääntöjä vapaaehtoisten laatuilmaisujen käytöstä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on harjoitettava riskianalyysin perusteella valvontaa, jolla varmistetaan tämän luvun vaatimusten täyttyminen, ja määrättävä rikkomistapauksissa tarkoituksenmukaisia hallinnollisia seuraamuksia.

IV OSASTO

ASETUSTEN (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 JA (EU) 2019/1753 MUUTTAMINEN

84 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1308/2013 seuraavasti:

1) korvataan 93 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ”maantieteellisellä merkinnällä” tarkoitetaan nimeä, myös perinteisesti käytettyä nimeä, jota käytetään kuvaamaan 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta,

i) jonka erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat sen maantieteellisestä alkuperästä;

ii) joka on peräisin tietystä paikasta, tietyltä alueelta tai tietystä maasta;

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

iii) jossa vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä on peräisin yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iv) jonka tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

v) joka on saatu Vitis vinifera -lajiin kuuluvista viiniköynnöslajikkeista tai Vitis vinifera -lajin ja muiden Vitis-suvun lajien välisestä risteytyksestä;";

2) korvataan 94 ja 95 artikla seuraavasti:

"94 artikla

Tuote-eritelmä

1. Tuote-eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset. Tuote-eritelmässä on oltava seuraavat tiedot:

a) suojattava nimi;

b) rypäletuotteiden luokat;

c) maantieteellisen merkinnän tyyppi eli joko suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;

d) viinin tai viinien kuvaus:

i) kun kyse on alkuperänimityksestä, niiden tärkeimmät analyyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

ii) kun kyse on maantieteellisestä merkinnästä, niiden tärkeimmät analyyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;

e) viinin tai viinien valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja valmistusta koskevat rajoitukset;

f) maantieteellisen alueen rajaus suhteessa tämän kohdan i alakohdassa tarkoitettuun yhteyteen;

g) enimmäistuotos hehtaaria kohden;

h) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini tai viinit on saatu;

i) tiedot 93 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tapauksen mukaan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä:

i) suojatun alkuperänimityksen osalta tuotteen laadun tai ominaispiirteiden sekä 93 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen ympäristön välinen yhteys; kyseiseen maantieteelliseen ympäristöön liittyviä inhimillisiä tekijöitä koskevat tiedot voidaan tapauksen mukaan rajata kuvaukseen maaperästä, kasviaineistosta ja maisemanhoidosta, viljelykäytännöistä tai muusta asiaankuuluvasta inhimillisestä myötävaikutuksesta luontoon liittyvien tekijöiden säilymiseen kyseisessä alakohdassa tarkoitetussa maantieteellisessä ympäristössä;

ii) suojatun maantieteellisen merkinnän osalta tuotteen erityislaadun, maineen tai muiden ominaisuuksien sekä 93 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alkuperän välinen yhteys;

j) muut sovellettavat vaatimukset, jos niitä on asetettu jäsenvaltiossa tai tapauksen mukaan hyväksytyssä tuottajaryhmässä, edellyttäen, että vaatimukset ovat objektiivisia ja syrjimättömiä sekä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisia.

2. Tuote-eritelmä voi sisältää kestäviä käytäntöjä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1143 (*) 7 artiklan mukaisesti.

3. Jos viinistä tai viineistä voidaan poistaa alkoholi osittain, tuote-eritelmän on myös sisällettävä 1 kohdan d alakohdan mukainen kuvaus soveltuvin osin viinistä tai viineistä, joista alkoholi on poistettu osittain, ja tarvittaessa erityiset viininvalmistusmenetelmät, joita käyttäen viini tai viinit, joista alkoholi on poistettu osittain, on tehty, sekä niiden valmistusta koskevat rajoitukset.

95 artikla

Yhtenäinen asiakirja

1. Yhtenäisen asiakirjan on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä suojattava nimi;

b) jäsenvaltio tai kolmas maa, johon rajattu alue kuuluu;

c) maantieteellisen merkinnän tyyppi;

d) viinin tai viinien kuvaus;

e) rypäletuotteiden luokat;

f) enimmäistuotos hehtaaria kohden;

g) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini tai viinit on saatu;

h) rajatun maantieteellisen alueen tarkka määrittely;

i) kuvaus 94 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä;

j) viinin tai viinien valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja niiden valmistusta koskevat rajoitukset;

k) mahdolliset pakkausta ja merkintöjä koskevat säännöt sekä muut mahdolliset asiaankuuluvat olennaiset vaatimukset.

2. Jos hakemus koskee useita rypäletuotteiden luokkia, 94 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetun yhteyden todistavat tiedot on esitettävä kustakin asianomaisesta rypäletuotteiden luokasta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1143, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta (EUVL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj).";

3) kumotaan 96–99 artikla;

4) kumotaan 100 artiklan 1 ja 2 kohta;

5) kumotaan 101 ja 102 artikla;

6) korvataan 103 artikla seuraavasti:

"103 artikla

Suojaaminen

Tässä asetuksessa tarkoitetut suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät suojataan asetuksen (EU) 2024/1143 26–31, 35 ja 36 artiklan mukaisesti.";

7) kumotaan 104–106 artikla;

8) kumotaan 107 artiklan 2, 3 ja 4 kohta;

9) korvataan 110 artikla seuraavasti:

”110 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaisia sääntöjä seuraavista:

a) tuote-eritelmän muoto;

b) edellä 95 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan määritteleminen;

c) henkilötietojen poissulkeminen tai anonymisointi.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) 2024/1143 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

10) lisätään artikla seuraavasti:

”113 a artikla

Suhde alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin

1. Sellaisen perinteisen merkinnän rekisteröinti, jonka käyttö olisi asetuksen (EU) 2024/1143 26 artiklan vastaista, hylätään, jos perinteisen merkinnän rekisteröintihakemus on jätetty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on toimitettu komissiolle.

2. Komissio julistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdan vastaisesti rekisteröidyt perinteiset merkinnät mitättömiksi ja poistaa ne komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/34 (*) 25 artiklassa tarkoitetusta rekisteristä.

3. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/34, annettu 17 päivänä lokakuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamissäännöistä viinialan alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten merkintöjen suojahakemusten, vastaväitemenettelyn, tuote-eritelmien muutosten, suojattujen nimien rekisterin, suojan peruuttamisen ja tunnusten käytön osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä asianmukaisen tarkastusjärjestelmän osalta (EUVL L 9, 11.1.2019, s. 46).”;

11) korvataan II osan II osaston I luvun 2 jakson 4 alajakso seuraavasti:

”4 alajakso

Tarkastukset, joilla todennetaan alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmän noudattaminen ja perinteisten merkintöjen määritelmän ja käyttöedellytysten vaatimustenmukaisuus sekä suojattujen perinteisten merkintöjen käyttöedellytysten noudattamisen valvonta

116 a artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen tässä asetuksessa tarkoitettujen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastainen käyttö.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen tuote-eritelmien noudattaminen ja perinteisten merkintöjen määritelmän ja käyttöedellytysten vaatimustenmukaisuuden todentamisesta sekä perinteisten merkintöjen käyttöedellytysten täytäntöönpanosta. Tätä varten sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 (*) 4 artiklan 2 ja 4 kohtaa sekä 5 artiklan 1, 4 ja 5 kohtaa.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai yhden tai useamman asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 5 kohdassa määritellyn toimeksiannon saaneen elimen, joka toimii kyseisen asetuksen II osaston III luvussa säädettyjen perusteiden mukaisesti tuotteita sertifioivana elimenä, on todennettava unionissa vuosittain tuote-eritelmien noudattaminen sekä viinin tuotannon aikana että pakkaamisen aikana tai sen jälkeen sekä todennettava vaatimustenmukaisuus tämän asetuksen 112 artiklan määritelmän mukaisesti ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 115 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut perinteisen merkinnän käyttöedellytykset.

Kunkin toimijan, joka haluaa osallistua alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen tuote-eritelmän piiriin kuuluvaan toimintaan, on ilmoitettava asiasta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimeksiannon saaneelle elimelle. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo toimijoista, joiden harjoittamaan toimintaan sovelletaan niiden alueelta peräisin olevien alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen, jotka on kirjattu maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin, tuote-eritelmässä säädettyä yhtä tai useampaa velvoitetta, ja pidettävä se ajan tasalla.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) tiedoksianto, joka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle;

b) säännöt, joita sovelletaan viranomaiseen, joka vastaa suojattuihin alkuperänimityksiin ja suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin liittyvien tuote-eritelmien noudattamisen tarkastamisesta, myös silloin, kun maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, ja 112 artiklassa säädetyn perinteisten merkintöjen määritelmän ja tarvittaessa käyttöedellytysten noudattamisen tarkastamisesta;

c) toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi;

d) jäsenvaltioilta vaadittavat tuote-eritelmän noudattamisen todentamista koskevat tarkastukset, testaus mukaan lukien.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).";

12) lisätään 120 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"h) lyhenteet "SAN", joka vastaa mainintaa "suojattu alkuperänimitys", tai "SMM", joka vastaa mainintaa "suojattu maantieteellinen merkintä".";

13) muutetaan 166 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rajoittamatta tämän asetuksen 167 ja 167 a artiklan soveltamista jäsenvaltiot voivat tämän asetuksen 152 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn tuottajaorganisaation tai tämän asetuksen 161 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, tämän asetuksen 157 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation, asetuksen (EU) 2024/1143 32 artiklassa tarkoitetun tuottajaryhmän tai asetuksen (EU) 2024/1143 33 artiklassa tarkoitetun hyväksytyn tuottajaryhmän pyynnöstä vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä sellaisten tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden tarjonnan säätelemiseksi, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 2024/1143 46 artiklan 1 kohdan mukaisen suojatun alkuperänimityksen tai 2 kohdan mukaisen suojatun maantieteellisen merkinnän tai tämän asetuksen 93 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen suojatun alkuperänimityksen tai b alakohdan mukaisen suojatun maantieteellisen merkinnän piiriin. Jos on olemassa asetuksen (EU) 2024/1143 33 artiklassa tarkoitettu hyväksytty tuottajaryhmä, kyseisen asetuksen 32 artiklassa tarkoitetulla tuottajaryhmällä ei ole tätä oikeutta.";

b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, paitsi asetuksen (EU) 2024/1143 33 artiklassa tarkoitetun hyväksytyn tuottajaryhmän pyynnöstä, jolloin kyseinen kausi voi olla enintään kuusi vuotta, mutta ne voidaan uusia kyseisen kauden jälkeen uuden tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella;";

14) lisätään 231 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Edellä olevaa 113 a artiklaa ei sovelleta perinteisen merkinnän suojaa koskeviin hakemuksiin, jotka on toimitettu komissiolle ennen 13 päivää toukokuuta 2024.".

85 artikla

Asetuksen (EU) 2019/787 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2019/787 seuraavasti:

1) kumotaan 3 artiklan 6 ja 7 kohta;

2) kumotaan 16 ja 21 artikla;

3) lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Tuote-eritelmään voi sisältyä myös kestäviä käytänteitä.";

4) korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Yhtenäinen asiakirja

Yhtenäisen asiakirjan on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) tuote-eritelmän pääkohdat, mukaan lukien suojattava nimi, luokka, johon tislattu alkoholijuoma kuuluu, tai ilmaisu "viina", valmistusmenetelmä, tislatun alkoholijuoman ominaisuuksien kuvaus, maantieteellisen alueen tarkka rajaus ja tarvittaessa pakkausta ja merkintöjä koskevat erityissäännöt;

b) kuvaus tislatun alkoholijuoman ja 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alkuperän välisestä yhteydestä sekä tarvittaessa yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai valmistusmenetelmän erityispiirteet.";

5) kumotaan 24–33 artikla;

6) muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1, 2 ja 3 kohta;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"Tämän asetuksen mukainen maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisia viinituotteiden suojattuja alkuperämerkintöjä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä.";

7) kumotaan 35, 36, 38, 39 ja 40 artikla;

8) korvataan 42 artikla seuraavasti:

"42 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä seuraavista aiheista:

a) tuote-eritelmän malli;

b) edellä 23 artiklassa säädetyn yhtenäisen asiakirjan muodon ja sähköisen esitystavan määritelmä;

c) henkilötietojen poissulkeminen tai anonymisointi.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1143 (*) 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1143, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta (EUVL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj).";

9) muutetaan liite I seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

"9 a. Perunasta tislattu alkoholijuoma

a) Perunasta tislattu alkoholijuoma on tislattu alkoholijuoma, joka valmistetaan yksinomaan alkoholikäymisellä ja tislaamalla perunan mukuloista alle 94,8-tilavuusprosenttiseksi siten, että tisleen aromi ja maku ovat peräisin käytetyistä raaka-aineista.

b) Perunasta tislatun alkoholijuoman metanolipitoisuus saa olla enintään 1 000grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia.

c) Perunasta tislatun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 38 tilavuusprosenttia.

d) Alkoholia ei saa lisätä, ei laimennettuna eikä laimentamattomana.

e) Perunasta tislattua alkoholijuomaa ei saa maustaa.

f) Perunasta tislattuun alkoholijuomaan saa lisätä sokerikulööriä vain värin mukauttamiseksi.

g) Perunasta tislattua alkoholijuomaa saa makeuttaa loppumaun pyöristämiseksi. Lopputuote saa kuitenkin sisältää makeuttavia tuotteita inverttisokerina ilmaistuna enintään 10 grammaa litrassa.";

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

"13 a. Leivästä tislattu alkoholijuoma

a) Leivästä tislattu alkoholijuoma on tislattu alkoholijuoma, joka valmistetaan yksinomaan alkoholikäymisellä ja tislaamalla tuoreesta leivästä alle 86-tilavuusprosenttiseksi siten, että valmistetun tisleen aromi ja maku ovat peräisin käytetyistä raaka-aineista.

b) Leivästä tislatun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 38 tilavuusprosenttia.

c) Leivästä tislattuun alkoholijuomaan ei saa lisätä Laimennettua eikä laimentamatonta alkoholia.

d) Leivästä tislattua alkoholijuomaa ei saa maustaa.

e) Leivästä tislattuun alkoholijuomaan saa lisätä sokerikulööriä vain värin mukauttamiseksi.

f) Leivästä tislattua alkoholijuomaa saa makeuttaa loppumaun pyöristämiseksi. Lopputuote saa kuitenkin sisältää makeuttavia tuotteita inverttisokerina ilmaistuna enintään 20 grammaa litrassa.

13 b. Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislattu alkoholijuoma

a) Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislatut alkoholijuomat ovat tislattuja alkoholijuomia, joka valmistetaan yksinomaan tislaamalla suoraan tuoreen koivun mahlan tai vaahteran mahlan tai molempien käymisen tuloksena saatua mäskiä tavanomaisella paineella siten, että sen alkoholipitoisuus on alle 88 tilavuusprosenttia, niin että tuloksena saatavalla tisleellä on koivun mahlan tai vaahteran mahlan tai molempien aistinvaraiset ominaisuudet.

b) Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislatun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 38 tilavuusprosenttia.

c) Alkoholia ei saa lisätä, ei laimennettuna eikä laimentamattomana.

d) Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislattua alkoholijuomaa ei saa maustaa.

e) Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislattuun alkoholijuomaan saa lisätä sokerikulööriä vain värin mukauttamiseksi.

f) Koivun mahlasta, vaahteran mahlasta ja koivun ja vaahteran mahlasta tislattua alkoholijuomaa saa makeuttaa loppumaun pyöristämiseksi. Lopputuote saa kuitenkin sisältää makeuttavia tuotteita inverttisokerina ilmaistuna enintään 20 grammaa litrassa.”.

86 artikla

Asetuksen (EU) 2019/1753 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2019/1753 seuraavasti:

1) lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltiolle osoitetun pyynnön tekee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1143 (*) 33 artiklassa tarkoitettu hyväksytty tuottajaryhmä, pyynnössä on oltava todennettavissa olevat tiedot asianomaisen maantieteellisen merkinnän kansainvälisestä suojaamisesta saatavasta taloudellisesta edusta.

Asianomaisen jäsenvaltion on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella arvioitava kyseisen maantieteellisen merkinnän kansainvälisestä suojaamisesta saatava taloudellinen etu. Jos arvioinnissa todetaan tällainen taloudellinen etu, asianomaisen jäsenvaltion on pyydettävä komissiota rekisteröimään kyseinen maantieteellinen merkintä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1143, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta (EUVL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj).”;

2) lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Jokaisen sellaisen tuotteen alkuperänimityksen osalta, joka on peräisin Lissabonin sopimuksen osapuolena olevasta jäsenvaltiosta ja joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan, mutta joka kuuluu asetuksen (EU) 2024/1143 soveltamisalaan, asianomaisen jäsenvaltion on Geneven asiakirjan 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa tarkoitetun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyynnöstä taikka Geneven asiakirjan 1 artiklan xvii alakohdassa määritellyn edunsaajan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pyydettävä joko

a) kyseisen alkuperänimityksen kansainvälistä rekisteröintiä Geneven asiakirjan nojalla 12 kuukauden kuluessa sen rekisteröinnistä asetuksen (EU) 2024/1143 nojalla, jos kyseinen jäsenvaltio on ratifioinut Geneven asiakirjan tai liittynyt siihen päätöksen (EU) 2019/1754 3 artiklassa tarkoitetun luvan nojalla; tai

b) kyseisen alkuperänimityksen kansainväliseen rekisteriin kirjaamisen peruuttamista.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun pyynnön tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisessä alakohdassa tarkoitetusta valinnasta kuukauden kuluessa kyseisen alkuperänimityksen rekisteröinnistä asetuksen (EU) 2024/1143 nojalla ja kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun pyynnön tapauksessa viimeistään 14 päivänä toukokuuta 2025.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa asianomaisen jäsenvaltion on komission kanssa koordinoiden tarkistettava kansainvälisen toimiston kanssa onko tehtävä yhteisten täytäntöönpanomääräysten 7 säännön 4 kohdan edellyttämiä muutoksia Geneven asiakirjan mukaista rekisteröintiä varten. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltiolle luvan tehdä tarvittavat muutokset ja ilmoittaa asiasta kansainväliselle toimistolle. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos rekisteröintiä asetuksen (EU) 2024/1143 nojalla koskeva pyyntö hylätään ja siihen liittyvät hallinnolliset ja oikeudelliset muutoksenhakukeinot on käytetty tai jos rekisteröintiä Geneven asiakirjan nojalla koskevaa pyyntöä ei ole tehty, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä pyydettävä kyseisen alkuperänimityksen kansainväliseen rekisteriin kirjaamisen peruuttamista.”.

V OSASTO

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET SEKÄ MENETTELY-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

87 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle seitsemän vuoden ajaksi 13 päivästä toukokuuta 2024 17 artiklan 10 kohdassa, 24 artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 5 kohdassa, 35 artiklan 2 kohdassa, 47 artiklan 5 kohdassa, 48 artiklan 4 kohdassa, 49 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 5 kohdassa, 54 artiklan 2 kohdassa, 61 artiklan 10 kohdassa, 66 artiklan 3 kohdassa, 68 artiklan 5 kohdassa, 80 artiklan 4 kohdassa, 81 artiklassa ja 82 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 kohdassa tarkoitettuihin artikloihin liittyvän säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen artiklojen nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

88 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maataloustuotteiden, viinin ja tislattujen alkoholijuomien laatupolitiikkakomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

89 artikla

Maantieteellisten merkintöjen luokitteluun liittyvä siirtymäsäännös

Ennen 13 päivää toukokuuta 2024 rekisteröityjen tai haettujen maantieteellisten merkintöjen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luokittelu on tehtävä liitteessä III olevan taulukon mukaisesti.

90 artikla

Vireillä olevia hakemuksia ja rekisteröityjä nimiä koskevat siirtymäsäännökset

1. Ennen 13 päivää toukokuuta 2024 sovellettavia sääntöjä sovelletaan edelleen niihin maantieteellisten merkintöjen rekisteröintihakemuksiin, tuote-eritelmän unionin muutoksen hyväksymistä koskeviin hakemuksiin ja maantieteellisten merkintöjen peruuttamista koskeviin pyyntöihin, jotka komissio on vastaanottanut ennen 13 päivää toukokuuta 2024.

2. Kuitenkin 17 ja 19 artiklaa, 20 artiklan 1–5 kohtaa ja 21 artiklaa sovelletaan niihin hakemuksiin ja pyyntöihin, joiden osalta maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen, tuote-eritelmän unionin muutoksen hyväksymistä koskevan hakemuksen tai maantieteellisen merkinnän peruuttamista koskevan pyynnön julkaiseminen vastaväitemenettelyä varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tapahtuu 13 päivän toukokuuta 2024 jälkeen.

3. Edellä olevassa 20 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua siirtymäkauden pidentämistä koskevaa säännöstä sovelletaan myös 13 päivänä toukokuuta 2024 vielä meneillään oleviin siirtymäkausiin.

4. Edellä olevaa 29 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta nimiin, jotka on rekisteröity tai joita on haettu ennen 13 päivää toukokuuta 2024.

5. Ennen 13 päivää toukokuuta 2024 sovellettavia sääntöjä sovelletaan edelleen niihin aitojen perinteisten tuotteiden rekisteröintihakemuksiin, tuote-eritelmän unionin muutoksen hyväksymistä koskeviin hakemuksiin ja aitojen perinteisten tuotteiden peruuttamista koskeviin pyyntöihin, jotka komissio on vastaanottanut ennen 13 päivää toukokuuta 2024.

6. Kuitenkin 61–64 artiklaa sovelletaan niihin hakemuksiin ja pyyntöihin, joiden osalta aidon perinteisen tuotteen rekisteröintihakemuksen, tuote-eritelmän unionin muutoksen hyväksymistä koskevan hakemuksen tai aidon perinteisen tuotteen peruuttamista koskevan pyynnön julkaiseminen vastaväitemenettelyä varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tapahtuu 13 päivän toukokuuta 2024 jälkeen.

91 artikla

Maantieteellisten merkintöjen kansallista vastaväitemenettelyä koskevat siirtymäsäännökset

Sovelletaan seuraavia siirtymäsäännöksiä:

a) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 84 artiklan 3 alakohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 96 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka;

b) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 85 artiklan 5 alakohdassa säädetään, asetuksen (EU) 2019/787 24 artiklan 6 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka;

c) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 94 artiklassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka.

92 artikla

Kansallisten maantieteellisten merkintöjen siirtymäsäännökset

1. Tuotteille, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan, mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetty maantieteellisten merkintöjen suoja lakkaa 14 päivänä toukokuuta 2025, jos komissiolle ei toimiteta rekisteröintihakemusta tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus toimitetaan komissiolle ennen kyseisessä kohdassa tarkoitettua päivää, kyseisen maantieteellisen merkinnän kansallinen suoja lakkaa päivänä, jona komissio päättää sen rekisteröinnistä 21 artiklan mukaisesti. Kyseiseen hakemukseen ei sovelleta 10 artiklaa. Jos rekisteröintihakemus hylätään, kansallista suojaa jatketaan, kunnes kaikki oikeussuojakeinot on tarvittaessa käytetty. Kun kansallinen suoja on lakannut, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä pyydettävä vastaavan alkuperänimityksen kansainvälisen toimiston kansainväliseen rekisteriin merkitsemisen peruuttamista.

93 artikla

Rekisterien jatkuvuus

1. Jokainen viinin ja maataloustuotteiden alkuperänimitys ja maantieteellinen merkintä ja jokainen tislattujen alkoholijuomien maantieteellinen merkintä, joka on kirjattu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 11 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 104 artiklassa ja asetuksen (EU) 2019/787 33 artiklassa tarkoitettuihin asianomaisiin maantieteellisten merkintöjen rekistereihin 12 päivänä toukokuuta 2024, kaikkine asiaankuuluvine tietoineen, ja tiedot vireillä olevista rekisteröinti-, muutos- tai peruuttamishakemuksista merkitään ilman eri toimenpiteitä maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteriin.

2. Jokainen aito perinteinen tuote, joka on merkitty asetuksen (EU) N:o 1151/2012 22 artiklassa tarkoitettuun aitojen perinteisten tuotteiden rekisteriin 12 päivänä toukokuuta 2024, kaikkine asiaankuuluvine tietoineen, ja tiedot vireillä olevista rekisteröinti-, muutos- tai peruuttamishakemuksista kirjataan ilman eri toimenpiteitä aitojen perinteisten tuotteiden unionin rekisteriin.

94 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 1151/2012.

95 artikla

Vastaavuustaulukko

Viittauksia kumottuun asetukseen (EU) N:o 1151/2012 ja 84 ja 85 artiklassa tarkoitettuja viittauksia kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

96 artikla

Delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten kumoaminen ja korvaaminen

Komissio kumoaa tai korvaa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1151/2012 perusteella tai tämän asetuksen 84 ja 85 artiklassa tarkoitettujen säännösten perusteella hyväksytyt delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset siinä määrin kuin on tarpeen niiden saattamiseksi tässä asetuksessa säädettyjen valtuutusten mukaisiksi.

97 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 13 päivästä toukokuuta 2024.

Kuitenkin 10 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 39 artiklan 1 kohtaa ja 45 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä huhtikuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

LIITE I

Asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut maataloustuotteet

Tuote
CN-nimike 25.01 (suola)
CN-nimike 32.03 (kokkiniili)
CN-nimike 33.01 (haihtuvat öljyt)
CN-nimikkeet 35.01–35.05 (valkuaisaineet, modifioidut tärkkelykset, liimat ja liisteri)
CN-nimikkeet 41.01–41.03 (vuodat ja nahat)
CN-nimike 43.01 (raa'at turkisnahat)
CN-nimike 45.01 (korkki)
CN-nimikkeet 50.01–50.03 (raakasilkki ja silkkijätteet)
CN-nimikkeet 51.01–51.03 (villa ja eläimenkarva)
CN-nimikkeet 52.01–52.03 (raaka puuvilla, puuvillajätteet ja karstattu tai kammattu puuvilla)
CN-nimike 53.01 (raaka pellava)
CN-nimike 53.02 (raaka hamppu)

LIITE II

51 artiklassa tarkoitetut elintarvikkeet ja maataloustuotteet

Aidot perinteiset tuotteet

a) valmisateriat

b) olut

c) suklaa ja siitä saadut tuotteet

d) ruokaleipä

e) leivokset

f) makeistuotteet

g) keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet

h) kasviuutteista valmistetut juomat

i) pastavalmisteet

j) suola

k) hiilihapotettu vesi

l) korkki.

LIITE III

89 artiklassa tarkoitettua luokittelua koskeva vastaavuustaulukko

Nykyinen tuoteluokittelu	Nykyistä tuoteluokittelua vastaavat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeet
Viini	CN 22 04
Tislatut alkoholijuomat	CN 22 08
Luokka 1.1. Tuore liha (ja muut eläimenosat)	CN 02
Luokka 1.2. Lihavalmisteet (kuumennetut, suolatut, savustetut jne.)	CN 16
Luokka 1.3. Juustot	CN 04 06
Luokka 1.4. Muut eläinperäiset tuotteet (munat, hunaja, erilaiset maitotuotteet paitsi voi, jne.)	CN 04
Luokka 1.5. Rasvat (voi, margariini, öljyt jne.)	CN 15
Luokka 1.6. Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina	CN 07; CN 08; CN 10; CN 11; CN 20
Luokka 1.7. Tuoreet kalat, nilviäiset ja äyriäiset sekä niistä valmistetut tuotteet	CN 03; CN 16
Luokka 1.8. Muut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat tuotteet (mausteet jne.)	Luokka 1.8 kattaa erilaisia yhdistetyn nimikkeistön nimikkeitä
Luokka 2.1. Olut	CN 22 03
Luokka 2.2. Suklaa ja siitä saadut tuotteet	CN 18 06
Luokka 2.3. Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet	CN 19 05
Luokka 2.4. Kasviuutteista valmistetut juomat	CN 22 05; CN 22 06
Luokka 2.5. Pastavalmisteet	CN 19 02
Luokka 2.6. Suola	CN 25 01
Luokka 2.7. Luonnonkumit ja kumihartsit	CN 13 01
Luokka 2.8. Sinappitahnat	CN 21 03
Luokka 2.9. Heinä	CN 12 14 90
Luokka 2.10. Eteeriset öljyt	CN 33 01
Luokka 2.11. Korkki	CN 45 01

Nykyinen tuoteluokittelu	Nykyistä tuoteluokittelua vastaavat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeet
Luokka 2.12. Kokkiniili	CN 32 03
Luokka 2.13. Kukat ja koristekasvit	CN 06 02; CN 06 03; CN 06 04
Luokka 2.14. Puuvilla	CN 52 01
Luokka 2.15. Villa	CN 51 01
Luokka 2.16. Paju	CN 14 01
Luokka 2.17. Loukutettu pellava	CN 53 01 21
Luokka 2.18. Nahka	CN 41
Luokka 2.19. Turkis	CN 43 01
Luokka 2.20. Höyhen	CN 05 05
Luokka 2.21. Maustetut viinit	CN 22 05
Luokka 2.22. Muut alkoholijuomat	CN 22 06
Luokka 2.23. Mehiläisvaha	CN 15 21 90

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1151/2012	Asetus (EU) N:o 1308/2013	Asetus (EU) 2019/787
1 artikla	—	—	—
2 artikla	3 artikla	101 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 6 ja 7 kohta
3 artikla	—	—	—
4 artikla	1 ja 4 artikla	—	—
5 artikla	2 artikla	99 artiklan 3 kohta	—
6 artikla	—	—	—
7 artikla	—	—	—
8 artikla	—	—	—
9 artikla	49 artiklan 1 kohta	asetuksen (EU) N:o 1308/2013 12 päivänä toukokuuta 2024 voimassa olleen version 95 artikla	24 artiklan 1–3 kohta ja 4 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 1 kohta	49 artiklan 2 kohta	96 artiklan 2 kohta	24 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 2 kohta	8 artiklan 1 kohta	asetuksen (EU) N:o 1308/2013 12 päivänä toukokuuta 2024 voimassa olleen version 94 artiklan 1 kohta	asetuksen (EU) 2019/787 12 päivänä toukokuuta 2024 voimassa olleen version 23 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	49 artiklan 2 kohta	96 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 4 ja 5 kohta	49 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	96 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	24 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 6 kohta	49 artiklan 4 kohta	96 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 7 kohta	49 artiklan 4 kohta	—	24 artiklan 7 kohdan toinen ja kolmas alakohta
10 artiklan 8 kohta	—	—	24 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
11 artikla	9 artikla	—	25 artikla
12 artikla	—	—	
13 artiklan 1 kohta	8 artiklan 2 kohta ja 49 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	96 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta	asetuksen (EU) 2019/787 12 päivänä toukokuuta 2024 voimassa olleen version 23 artiklan 2 kohta, ja 24 artiklan 7 kohdan ensimmäinen ja neljäs alakohta
13 artiklan 2 kohta	8 artiklan 1 kohta	—	asetuksen (EU) 2019/787 12 päivänä toukokuuta 2024 voimassa olleen version 23 artiklan 1 kohta
13 artiklan 3 kohta	—	—	—
13 artiklan 4 kohta	49 artiklan 6 kohta	—	24 artiklan 9 kohta
13 artiklan 5 kohta	49 artiklan 7 kohta	—	—

Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1151/2012	Asetus (EU) N:o 1308/2013	Asetus (EU) 2019/787
14 artikla	—	—	—
14 artiklan 2 kohta	49 artiklan 5 kohta	—	24 artiklan 8 kohta
14 artiklan 3 kohta	—	—	24 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 4 kohta	50 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	97 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	50 artiklan 1 kohta	97 artiklan 2 kohta	26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 4 kohta	50 artiklan 2 kohta	96 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	26 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohta	49 artiklan 8 kohta	96 artiklan 6 kohta	—
16 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	50 artiklan 3 kohta	97 artiklan 3 kohta	—
17 artikla	51 artikla	98 artikla	27 artikla
18 artikla	—	—	—
19 artikla	10 artikla	—	28 artikla
20 artikla	15 artikla	—	29 artikla
21 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta	97 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	30 artiklan 1 kohta
21 artiklan 2, 3 ja 5 kohta	52 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	99 artiklan 1 ja 2 kohta	30 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
21 artiklan 4 kohta	—	—	—
22 artikla	11 artikla	104 artikla	33 artikla
23 artikla	—	—	—
24 artikla	53 artikla	105 artikla	31 artikla
25 artikla	54 artikla	106 artikla	32 artikla
26 artikla	13 artikla	103 artikla	21 artikla
27 artikla	—	—	—
28 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	35 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
28 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta	101 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	35 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
29 artiklan 1 ja 2 kohta	6 artiklan 3 kohta	100 artiklan 1 ja 2 kohta	34 artiklan 1 ja 2 kohta
29 artiklan 3 ja 4 kohta	—	—	—
30 artikla	6 artiklan 4 kohta	101 artiklan 2 kohta	35 artiklan 2 kohta
31 artiklan 1–3 kohta	14 artikla	102 artikla	36 artikla
31 artiklan 4 kohta	—	—	—
31 artiklan 5 kohta	12 artiklan 5 kohta	—	—
32 artikla	45 artikla	—	—
33 artikla	—	—	—
34 artikla	—	—	—
35 artikla	—	—	—
36 artikla	12 artiklan 1 kohta ja 46 artikla	—	—

Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1151/2012	Asetus (EU) N:o 1308/2013	Asetus (EU) 2019/787
37 artiklan 1 kohta	44 artikla	—	16 artikla
37 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	—	—
37 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	—	—
37 artiklan 4 kohta	—	—	—
37 artiklan 5 kohta	—	—	—
37 artiklan 6 kohta	12 artiklan 3 kohta	—	—
37 artiklan 7 kohta	—	—	—
37 artiklan 8 kohta	—	—	—
37 artiklan 9 kohta	12 artiklan 4 kohta	—	—
37 artiklan 10 kohta	12 artiklan 6 kohta	—	—
37 artiklan 11 kohta	12 artiklan 7 kohta	—	—
38 artiklan 1 kohta	35 artikla	—	—
38 artiklan 2 kohta	36 artiklan 3 kohta	—	—
39 artiklan 1 kohta	—	—	38 artiklan 1 kohta
39 artiklan 3 kohta	37 artiklan 1 kohta	—	38 artiklan 2 kohta
39 artiklan 4 kohta	37 artiklan 2 kohta	—	38 artiklan 3 kohta
39 artiklan 6 kohta	—	—	38 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
39 artiklan 7 kohta	—	—	38 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
40 artiklan 1 kohta	—	—	38 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
40 artiklan 2 kohta	37 artiklan 3 kohta	—	38 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
41 artikla	39 artikla	—	38 artiklan 5 kohta
42 artiklan 1 kohta	—	—	39 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
42 artiklan 2 kohta	—	—	39 artiklan 1 kohta
42 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta	—	39 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
42 artiklan 4 ja 5 kohta	—	—	—
43 artikla	—	—	—
44 artikla	—	—	—
45 artikla	—	—	—
46 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta	—	—
46 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta	—	—
46 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta	—	—
47 artiklan 5 kohta	5 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta	—	—
48 artiklan 1 ja 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	—	—
48 artiklan 3 kohta	42 artiklan 1 kohta	—	—

Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1151/2012	Asetus (EU) N:o 1308/2013	Asetus (EU) 2019/787
48 artiklan 4 kohta	42 artiklan 2 kohta	—	—
49 artikla	7 artikla	—	—
50 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan c alakohta	—	—
50 artiklan 2 kohta	49 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	—	—
51 artikla	2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—	—
52 artikla	17 artikla	—	—
53 artikla	18 artikla	—	—
54 artikla	19 artikla	—	—
55 artikla	45 artikla	—	—
56 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta	—	—
56 artiklan 2 kohta	20 artiklan 1 kohta	—	—
56 artiklan 3 kohta	49 artiklan 2–3 kohta ja 4 kohdan ensimmäinen alakohta	—	—
56 artiklan 4 kohta	49 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta	—	—
57 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 20 artiklan 2 kohdan a alakohta	—	—
57 artiklan 1 kohdan a alakohta	20 artiklan 2 kohdan b alakohta	—	—
57 artiklan 3 kohta	49 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	—	—
58 artikla	—	—	—
59 artikla	50 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
60 artikla	50 artiklan 3 kohta	—	—
61 artikla	51 artikla	—	—
62 artikla	21 artikla	—	—
63 artikla	24 a artikla	—	—
64 artikla	52 artikla	—	—
65 artikla	22 artikla	—	—
66 artikla	53 artikla	—	—
67 artikla	54 artikla	—	—
68 artikla	24 artikla	—	—
69 artikla	—	—	—
70 artikla	23 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—	—
71 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta	—	—
71 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta	—	—
72 artiklan 1 kohta	36 artiklan 3 kohta	—	—
72 artiklan 6 kohta	37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—	—

Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1151/2012	Asetus (EU) N:o 1308/2013	Asetus (EU) 2019/787
72 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	37 artiklan 2 kohta	—	—
72 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	37 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	—
72 artiklan 9 kohta	37 artiklan 3 kohta	—	—
73 artikla	39 artikla	—	—
74 artikla	—	—	—
75 artikla	—	—	—
76 artikla	—	—	—
77 artikla	—	—	—
78 artikla	27 artikla	—	—
79 artikla	28 artikla	—	—
80 artikla	29 artikla	—	—
81 artikla	30 artikla	—	—
82 artikla	31 artikla	—	—
83 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	33 artikla	—	—
83 artiklan 4 kohta	34 artikla	—	—
84 artikla	—	—	—
85 artikla	—	—	—
86 artikla	—	—	—
87 artikla	56 artikla	—	—
88 artikla	57 artikla	—	—
89 artikla	—	—	—
90 artikla	—	—	—
91 artikla	—	—	—
92 artikla	—	—	—
93 artikla	58 artikla	—	—
94 artikla	—	—	—
95 artikla	—	—	—
96 artikla	59 artikla	—	—
Liite I	Liitteessä I oleva I kohta	—	—
Liite II	Liitteessä I oleva II kohta	—	—
Liite III	—	—	—